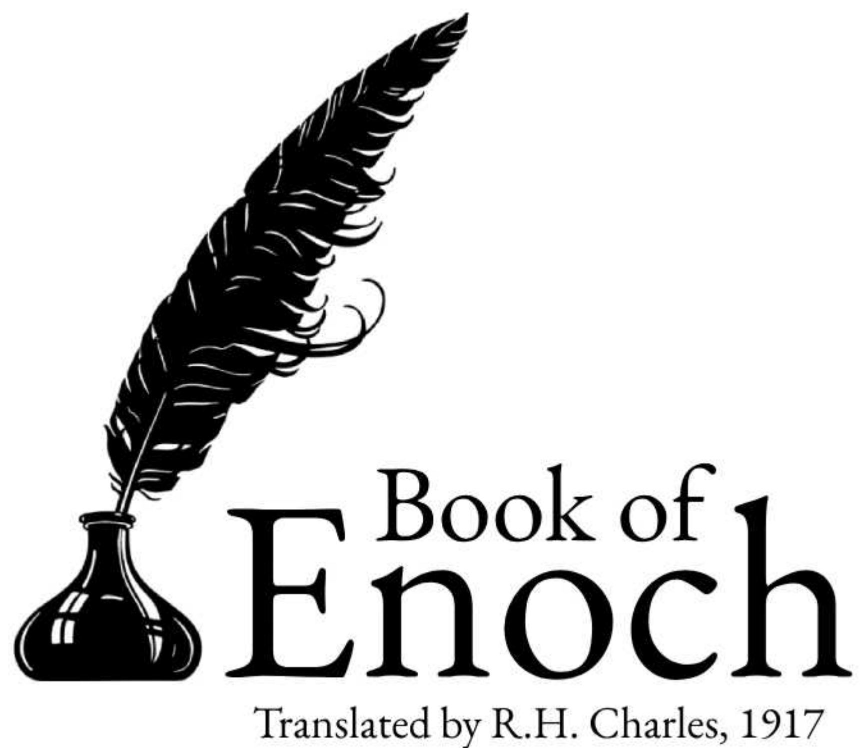


Libri i Enokut

KAPITULLI 1

1. Fjalët e bekimit të Enokut, me të cilat ai bekoi të zgjedhurit dhe të drejtët, të cilët do të jetojnë në ditën e mundimit, kur të gjithë të ligjtë dhe të pafetë do të hiqen.
2. Dhe ai mori shëmbëlltyrën e tij dhe tha:-Enoku, një njeri i drejtë, të cilit i hapi sytë nga Perëndia, pa vegimin e të Shenjtit në qiej, që më treguan engjëjt, dhe prej tyre dëgjova gjithçka, dhe prej tyre unë kuptohet siç e pashë, por jo për këtë brez, por për një të largët që do të vijë.
3. Për të zgjedhurit thashë dhe mora shëmbëlltyrën time për ta: i Shenjti i Madh do të dalë nga banesa e tij,
4. Dhe Perëndia i përjetshëm do të shkelë mbi tokë, madje në malin Sinai, dhe do të shfaqet nga kampi i tij dhe do të shfaqet me forcën e fuqisë së tij nga qielli i qiejve.
5. Dhe të gjithë do të pushtohen nga frika dhe rojet do të dridhen dhe një frikë e madhe dhe një dridhje do t'i pushtojë deri në skajet e tokës.
6. Dhe malet e larta do të tunden, kodrat e larta do të ulen dhe do të shkrihen si dylli para flakës,
7 Dhe toka do të copëtohet plotësisht dhe gjithçka që është mbi tokë do të zhduket dhe do të ketë një gjykim mbi të gjithë njerëzit.
8. Por ai do të bëjë paqe me të drejtët. Dhe do t'i mbrojë të zgjedhurit dhe mëshira do të jetë mbi ta. Dhe të gjithë do t'i përkasin Perëndisë dhe do të kenë mbarësi dhe të gjithë do të bekohen. Ai do t'i ndihmojë të gjithë dhe do t'u shfaqet drita dhe do të bëjë paqe me ta.
9. Dhe ja! Ai vjen me dhjetë mijë shenjtorët e tij, për të gjykuar të gjithë dhe për të shkatërruar të gjithë të pabesët, dhe për të bindur çdo mish për të gjitha veprat e paudhësisë së tyre që kanë kryer në mënyrë të pabesë dhe për të gjitha gjërat e vështira që mëkatarët e paperëndishëm kanë folur kundër Tij.

KAPITULLI 2

1. Shikoni gjithçka që ndodh në qiell, se si ata nuk ndryshojnë orbitat e tyre dhe ndriçuesit që janë në qiell, se si të gjithë ngrihen dhe vendosen në rregull secili në stinën e tij, dhe mos shkelni urdhrin e tyre të caktuar.
2. Shikoni tokën dhe kushtojini vëmendje gjërave që ndodhin mbi të nga e para në të fundit, sa të palëkundura janë ato, se si asnjë nga gjërat mbi tokë nuk ndryshon, por të gjitha veprat e Perëndisë ju duken.
3. Shikoni verën dhe dimrin, si e gjithë toka është e mbushur me ujë dhe mbi të shtrihen retë, vesa dhe shiu.

KAPITULLI 3

Vëzhgoni dhe shikoni se si në dimër të gjitha pemët duken sikur janë tharë dhe kanë derdhur të gjitha gjethet e tyre, përveç katërmbëdhjetë pemëve, të cilat nuk e humbin gjethin e tyre, por ruajnë gjethin e vjetër nga dy deri në tre vjet derisa të vijë e reja.

KAPITULLI 4

Dhe përsëri, shikoni ditët e verës se si dielli është mbi tokë përballë saj. Dhe ju kërkoni hije dhe strehë për shkak të nxehtësisë së diellit, dhe toka gjithashtu digjet nga nxehtësia në rritje, dhe kështu nuk mund të shkelni mbi tokë ose në një shkëmb për shkak të nxehtësisë së saj.

KAPITULLI 5

1. Shikoni sesi pemët mbulohen me gjethe jeshile dhe japin fryte; prandaj, vini re dhe njihni në lidhje me të gjitha veprat e Tij dhe kuptoni se si Ai që jeton përjetë i ka bërë të tilla.
2. Dhe të gjitha veprat e Tij vazhdojnë kështu nga viti në vit përgjithmonë, dhe të gjitha detyrat që ata kryejnë për Të, dhe detyrat e tyre nuk ndryshojnë, por ashtu siç e ka caktuar Perëndia, ashtu bëhet.
3. Dhe vini re se si deti dhe lumenjtë në mënyrë të ngjashme i kryejnë dhe nuk i ndryshojnë detyrat e tyre nga urdhërimet e Tij.
4 Por ju nuk keni qenë të palëkundur dhe nuk keni zbatuar urdhërimet e Zotit, por jeni larguar dhe keni thënë fjalë krenare dhe të ashpra me gojën tuaj të papastër kundër madhështisë së tij. Oh, zemërgur, nuk do të gjeni paqe.
5. Prandaj ju do t'i ngarkoni ditët tuaja, dhe vitet e jetës suaj do të humbasin, dhe vitet e shkatërrimit tuaj do të shumëzohen në një dënim të përjetshëm dhe nuk do të gjeni mëshirë.
6. Në ato ditë ju do t'i bëni emrat tuaj një thirrje të përjetshme për të gjithë të drejtët, dhe për ju të gjithë ata që mallkojnë do të mallkojnë; dhe të gjithë mëkatarët dhe të pafetë do të zhvlerësojnë nga ju, dhe për ju të pafetë do të ketë një mallkim. Dhe të gjitha. . . do të gëzohet dhe do të ketë falje mëkatesh, çdo mëshirë, paqe dhe durim; do të ketë shpëtim për ta, një dritë e bukur. Dhe për të gjithë ju mëkatarë nuk do të ketë shpëtim, por mallkimi do të jetë mbi ju të gjithë.
7 Por për të zgjedhurit do të ketë dritë, gëzim dhe paqe, dhe ata do të trashëgojnë tokën.
8 Dhe atëherë do t'u jepet të zgjedhurve urtësi dhe ata do të jetojnë të gjithë dhe nuk do të mëkatojnë më, qoftë nga pabesia ose nga krenaria; por ata që janë të mençur do të jenë të përulur.
9 Ata nuk do të kryejnë më shkelje, nuk do të mëkatojnë gjatë gjithë ditëve të jetës së tyre, as nuk do të vdesin nga zemërimi ose zemërimi hyjnor, por do të plotësojnë numrin e ditëve të jetës së tyre. Dhe jetët e tyre do të shtohen në paqe dhe vitet e gëzimit të tyre do të shumohen, në gëzim dhe paqe të përjetshme, në të gjitha ditët e jetës së tyre.

KAPITULLI 6

1. Dhe ndodhi që kur fëmijët e njerëzve u shumuan, në ato ditë u lindën vajza të bukura dhe të hijshme.
2. Dhe engjëjt, bijtë e qiellit, i panë, u lakmuan pas tyre dhe i thanë njëri-tjetrit: "Ejani të zgjedhim për gra nga bijtë e njerëzve dhe të na lindin fëmijë".
3. Dhe Semjâzâ, i cili ishte udhëheqësi i tyre, u tha atyre: "Kam frikë se ju nuk do të pranoni vërtet ta bëni këtë vepër, dhe vetëm unë do të paguaj dënimin e një mëkati të madh".
4. Dhe të gjithë iu përgjigjën atij dhe i thanë: "Të betojmë të gjithë dhe të lidhemi me impresione të ndërsjella që të mos e braktisim këtë plan, por ta bëjmë këtë gjë".
5. Pastaj u betuan të gjithë së bashku dhe u lidhën me impresione të ndërsjella mbi të.

6. Ata ishin gjithsej dyqind; i cili zbriti në ditët e Jaredit në majën e malit Hermon dhe e quajtën malin Hermon, sepse ishin betuar dhe ishin lidhur me impresione të ndërsjella mbi të.
7. Këta janë emrat e krerëve të tyre: Sêmîazâz, prijësi i tyre, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zapêârêl, Sapêârôêl, Tâmîêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Këta janë shefat e dhjetësheve të tyre.

KAPITULLI 7

1. Dhe të gjithë të tjerët së bashku me to morën për vete gra, dhe secili zgjodhi një për vete, dhe filluan të hyjnë tek ata dhe të ndoten me to, dhe u mësuan atyre hijeshi, magji, prerje të rrënjëve dhe bënë ata njihen me bimët.
2. Dhe ata mbetën shtatzënë dhe lindën gjigantë të mëdhenj, lartësia e të cilëve ishte tre mijë erë.
3. Që konsumoi të gjitha blerjet e burrave. Dhe kur njerëzit nuk mund t'i mbanin më,
4. Gjigantët u kthyen kundër tyre dhe gllabëruan njerëzimin.
5. Dhe filluan të mëkatojnë kundër shpendëve, kafshëve, zvarranikëve dhe peshqve, dhe të hanë mishin e njëri-tjetrit dhe të pinë gjak.
6. Atëherë toka ngriti një akuzë kundër të pabesëve.

KAPITULLI 8

1. Dhe Azâzêli i mësoi njerëzit të bënin shpata, thika, mburoja dhe parzmore, dhe u bëri të njohura metalet e tokës dhe artin e punimit të tyre, dhe byzylykët, dhe stolitë, dhe përdorimin e antimonit dhe zbukurimin e qepallat dhe të gjitha llojet e gurëve të kushtueshëm dhe të gjitha tinkturat ngjyrosëse.
2. Dhe u ngrit një pabesi e madhe, dhe ata kryen kurvëri, u mashtruan dhe u korruptuan në të gjitha rrugët e tyre. Semjâzâ mësoi magjitë dhe prerjet e rrënjëve, Armârôs zgjidhjen e magjive, Barâqijâl, mësoi astrologjinë, Kôkabêl yjësitë, Ezêqêêl njohjen e reve, Araqiêl shenjat e tokës, Shamsiêl shenjat e diellit, dhe hënën. Dhe ndërsa njerëzit humbën, ata bërtitën dhe britma e tyre u ngjit në qiell. . .

KAPITULLI 9

1. Dhe atëherë Michael, Urieli, Raphaeli dhe Gabrieli shikuan nga qielli dhe panë shumë gjak që derdhej mbi tokë dhe çdo paligjshmëri po u krye mbi tokë.
2. Dhe ata i thanë njëri-tjetrit: "Toka e bërë pa banorë thërret zërin e britmës së tyre deri te portat e qiellit.
3. Dhe tani për ju, të shenjtët e qiellit, shpirtrat e njerëzve bëjnë kostumin e tyre duke thënë: "Sillni çështjen tonë përpara Shumë të Lartit".
4. Dhe ata i thanë Zotit të jetëve: "Zot i zotërve, Perëndi i perëndive, Mbreti i mbretërve dhe Perëndi i shekujve, froni i lavdisë sate qëndron në të gjithë brezat e shekujve, dhe emri yt i shenjtë dhe i lavdishëm dhe i bekuar në të gjitha shekujt!
5. Ti i ke bërë të gjitha gjërat dhe ti ke pushtet mbi çdo gjë; dhe të gjitha gjërat janë të zhveshura dhe të hapura para syve të tu, dhe ti i sheh të gjitha gjërat dhe asgjë nuk mund të të fshihet.
6. Ti e sheh atë që ka bërë Azâzêli, i cili ka mësuar çdo padrejtësi në tokë dhe ka zbuluar sekretet e përjetshme që ishin ruajtur në qiell, të cilat njerëzit po përpiqeshin t'i mësonin:
7. Dhe Semjâzâ, të cilit i ke dhënë autoritet për të sunduar mbi shokët e tij.
8. Dhe ata kanë shkuar te bijat e njerëzve në tokë, kanë fjetur me gratë, janë ndotur dhe u kanë zbuluar atyre të gjitha llojet e mëkateve.
9. Dhe gratë kanë lindur gjigantë, dhe kështu e gjithë toka është mbushur me gjak dhe paudhësi.
10. Dhe tani, ja, shpirtrat e atyre që kanë vdekur po qajnë dhe po bëjnë kostumin e tyre në portat e qiellit dhe vajtimet e tyre janë ngjitur; dhe nuk mund të pushojnë për shkak të veprave të paligjshme që kryhen mbi tokë.
11. Dhe ti i di të gjitha gjërat para se të ndodhin, dhe ti i sheh këto gjëra dhe i vuan, dhe nuk na thua se çfarë duhet t'u bëjmë atyre lidhur me këto.

KAPITULLI 10

1. Atëherë Më i Larti, i Shenjti dhe i Madhi foli dhe dërgoi Urielin te biri i Lamekut dhe i tha:
2. Shko tek Noeu dhe thuaji në emrin tim "Fshihu!" dhe zbuloji atij fundin që po afron: se gjithë toka do të shkatërrohet dhe një përmbytje do të bjerë mbi gjithë tokën dhe do të shkatërrojë gjithçka që është mbi të.
3. Dhe tani mësojeni që ai të shpëtojë dhe fara e tij të ruhet për të gjitha brezat e botës.'
4. Dhe Zoti i tha përsëri Rafaelit: "Lidhe duart dhe këmbët e Azazelit dhe hidhe në errësirë; bëj një hapje në shkretëtirën që është në Dudael dhe hidhe aty".
5. Dhe vendos mbi të shkëmbinj të ashpër dhe të dhëmbëzuar, dhe mbuloje me errësirë, dhe le të qëndrojë atje përgjithmonë dhe mbuloje fytyrën e tij që të mos shohë dritë.
6. Dhe në ditën e gjykimit të madh ai do të hidhet në zjarr. Dhe shëroni tokën që engjëjt e kanë prishur dhe shpallni shërimin e tokës, që ata të mund të shërojnë murtajën dhe që të gjithë fëmijët e njerëzve të mos humbasin nga të gjitha gjërat e fshehta që Rojtarët kanë zbuluar dhe u kanë mësuar bijve të tyre .
8. Dhe e gjithë toka është prishur për shkak të veprave që i mësoi Ezazeli: Atij ia jepni të gjitha mëkatet.'
9. Dhe Xhibrilit i tha Zoti: "Vazhdoni kundër bastardeve, të përbuzurve dhe kundër bijve të kurvërisë, dhe shkatërrojini fëmijët e kurvërisë dhe fëmijët e rojeve nga mesi i njerëzve dhe nxirrni ata të dalin, dërgoju atyre një kundër tjetrit që të shkatërrojnë njëri-tjetrin në betejë; nuk do të kenë shumë ditë.
10. Dhe asnjë kërkesë që ata, pra, etërit e tyre të bëjnë prej teje, nuk do t'u plotësohet etërve të tyre në emër të tyre; sepse ata shpresojnë të jetojnë një jetë të përjetshme dhe se secili prej tyre do të jetojë pesëqind vjet.'
11. Dhe Zoti i tha Mikaelit: 'Shko, lidhi Semjazâ dhe bashkëpunëtorët e tij, të cilët janë bashkuar me gratë, në mënyrë që të jenë ndotur me to në gjithë papastërtinë e tyre.
12. Dhe kur bijtë e tyre të kenë vrarë njëri-tjetrin dhe të kenë parë shkatërrimin e të dashurve të tyre, lidhini ata të agjërojnë për shtatëdhjetë breza në luginat e tokës, deri në ditën e gjykimit të tyre dhe të përfundimit të tyre, deri në

gjykimin që është përgjithmonë dhe përgjithmonë është përmbushur.
13 Në ato ditë do t'i çojnë në humnerën e zjarrit dhe në mundimin dhe në burgun ku do të jenë të mbyllur përjetë.
14. Dhe kushdo që do të dënohet dhe do të shkatërrohet, që këtej e tutje do të jetë i lidhur me ta deri në fund të të gjitha brezave.
15. Dhe shkatërroi të gjithë shpirtrat e të përbuzurve dhe bijtë e rojeve, sepse ata i kanë bërë padrejtësi njerëzve.
16. Shkatërroni nga faqja e dheut çdo të keqe dhe le të marrë fund çdo vepër e keqe dhe le të shfaqet bima e drejtësisë dhe e së vërtetës; veprat e drejtësisë dhe të së vërtetës do të mbillen në të vërtetën dhe gëzimin përgjithmonë.
17 Dhe atëherë të gjithë të drejtët do të shpëtojnë dhe do të jetojnë deri sa të lindin mijëra fëmijë dhe të gjitha ditët e rinisë dhe pleqërisë së tyre do t'i plotësojnë në paqe.
18 Dhe atëherë e gjithë toka do të punohet në drejtësi dhe e gjithë do të mbillet me pemë dhe do të jetë plot bekim.
19. Dhe të gjitha pemët e dëshirueshme do të mbillen mbi të dhe mbi të do të mbjellin vreshta; një mijë, dhe çdo masë ullinj do të japë dhjetë presa vaj.
20 Pastroje tokën nga çdo shtypje, nga çdo paudhësi, nga çdo mëkat dhe nga çdo pabesi; dhe çdo papastërti që është bërë mbi tokë shkatërroje nga toka.
21 Tërë bijtë e njerëzve do të bëhen të drejtë dhe të gjitha kombet do të më adhurojnë dhe do të më lëvdojnë dhe të gjithë do të më adhurojnë. Dhe toka do të pastrohet nga çdo ndotje, nga çdo mëkat, dhe nga çdo ndëshkim dhe nga çdo mundim, dhe unë nuk do t'i dërgoj më mbi të nga brezi në brez dhe përgjithmonë.

KAPITULLI 11

1. Dhe në ato ditë unë do të hap dhomat e bekimit që janë në qiell, me qëllim që t'i dërgoj ato në tokë mbi punën dhe mundin e fëmijëve të njerëzve.
2. Dhe e vërteta dhe paqja do të shoqërohen së bashku gjatë gjithë ditëve të botës dhe përgjatë gjithë brezave të njerëzve.

KAPITULLI 12

1. Përpara këtyre gjërave Enoku ishte i fshehur dhe askush nga bijtë e njerëzve nuk e dinte se ku ishte fshehur, ku banonte dhe çfarë i kishte ndodhur.
2. Dhe aktivitetet e tij kishin të bënin me Rojtarët, dhe ditët e tij ishin me të shenjtët.
3. Dhe unë, Enoku po bekoja Zotin e madhështisë dhe Mbretin e shekujve, dhe ja! Rojtarët më thirrën Enokun skrib dhe më thanë:
4. 'Enok, ti skrib i drejtësisë, shko, shpalli rojeve të qiellit që kanë lënë qiellin e lartë, vendin e shenjtë të përjetshëm dhe janë ndotur me gra dhe kanë bërë ashtu si bëjnë fëmijët e tokës dhe kanë morën për vete gra: "Ju keni bërë një shkatërrim të madh mbi tokë;
5. Dhe nuk do të keni paqe as falje për mëkatet, dhe për aq sa ata kënaqen me fëmijët e tyre,
6. Ata do të shohin vrasjen e të dashurve të tyre dhe për shkatërrimin e fëmijëve të tyre do të vajtojnë dhe do të përgjërohen në përjetësi, por mëshira dhe paqe nuk do të arrini."

KAPITULLI 13

1. Dhe Enoku shkoi dhe tha: 'Azâzêl, nuk do të kesh paqe; kundër teje ka dalë një dënim i rëndë për të të vënë në pranga.
2. Dhe nuk do të të lejohet as toleranca, as kërkesa, për shkak të padrejtësisë që ke mësuar, dhe për shkak të të gjitha veprave të paudhësisë, të padrejtësisë dhe të mëkatit që u ke treguar njerëzve'.
3. Pastaj shkova dhe u fola të gjithëve bashkë, dhe të gjithë patën frikë dhe i pushtoi frika dhe dridhja.
4. Dhe ata m'u lutën t'u bëj një kërkesë që të mund të gjenin falje dhe ta lexoja kërkesën e tyre në prani të Zotit të qiellit.
5. Sepse që këtej e tutje ata nuk mund të flisnin me Të dhe as t'i ngrinin sytë drejt qiellit nga turpi i mëkateve të tyre për të cilat ishin dënuar.
6. Pastaj shkrova kërkesën e tyre dhe lutjen në lidhje me shpirtrat dhe veprat e tyre individualisht dhe në lidhje me kërkesat e tyre që të kenë falje dhe zgjatje të ditëve.
7 U nisa dhe u ula në ujërat e Danit, në vendin e Danit, në jug të Hermonit, në perëndim; lexova kërkesën e tyre deri sa më zuri gjumi.
8. Dhe ja, një ëndërr më erdhi dhe vegimet ranë mbi mua, dhe pashë vegime ndëshkimi dhe erdhi një zë që më urdhëroi t'ua tregoja bijve të qiellit dhe t'i qortoja.
9. Dhe kur u zgjova, erdha tek ata dhe ata ishin ulur të gjithë të mbledhur, duke qarë në Abelsjâîl, që është midis Libanit dhe Sênêsêr, me fytyrë të mbuluar.
10. Dhe u tregova para tyre të gjitha vegimet që kisha parë në gjumë, dhe fillova të them fjalët e drejtësisë dhe të qortoj rojet qiellore.

KAPITULLI 14

1. Libri i fjalëve të drejtësisë dhe i qortimit të Rojtarëve të përjetshëm në përputhje me urdhrin e të Madhit të Shenjtë në atë vegim.
2. Pashë në gjumë atë që do të them tani me një gjuhë mishi dhe me frymën e gojës sime: të cilën i Madhi ua ka dhënë njerëzve që të bisedojnë me të dhe ta kuptojnë me zemër.
3. Siç ka krijuar dhe i ka dhënë njeriut fuqinë për të kuptuar fjalën e urtësisë, po ashtu më krijoi edhe mua dhe më dha fuqinë për të qortuar Rojtarët, fëmijët e qiellit.
4. E shkrova kërkesën tënde dhe në vegimin tim u duk kështu, se kërkesa jote nuk do të të jepet gjatë gjithë ditëve të përjetësisë dhe se gjykimi është dhënë më në fund mbi ty: po, kërkesa jote nuk do t'i jepet ju.
5. Dhe që këtej e tutje nuk do të ngjiteni në qiell deri në përjetësi dhe në prangat e tokës ka dalë dekreti për t'ju lidhur për të gjitha ditët e botës.
6. Dhe që më parë do të keni parë shkatërrimin e bijve tuaj të dashur dhe nuk do të kënaqeni me ta, por ata do të bien para jush nga shpata.
7 Dhe lutja juaj për ta nuk do të plotësohet, as vetë, edhe sikur të qani, të luteni dhe të thoni të gjitha fjalët që janë në shkrimin që kam shkruar.
8. Dhe vegimi m'u shfaq kështu: Ja, në vegim retë më ftuan dhe një mjegull më thirri, dhe rrjedha e yjeve dhe e vetëtimave shpejtuan dhe më shpejtuan, dhe erërat në

vegim më bënë të fluturoja dhe më ngriti lart dhe më çoi në qiell.
9 Pastaj hyra deri sa iu afrova një muri të ndërtuar me kristale dhe të rrethuar me gjuhë zjarri dhe ai filloi të më trembte.
10. Pastaj hyra në gjuhët e zjarrit dhe iu afrova një shtëpie të madhe, e ndërtuar me kristale; muret e shtëpisë ishin si një dysheme prej kristali, dhe bazamenti i saj ishte prej kristali.
11. Tavani i tij ishte si shtegu i yjeve dhe i vetëtimave, dhe midis tyre kishte kerubinë të zjarrtë dhe qielli i tyre ishte i pastër si uji.
12. Një zjarr flakërues rrethoi muret dhe portat e tij digjeshin nga zjarri.
13. Dhe hyra në atë shtëpi dhe ishte e nxehtë si zjarri dhe e ftohtë si akulli; aty nuk kishte kënaqësi të jetës; frika më mbuloi dhe dridhja më pushtoi.
14. Dhe ndërsa u drodha dhe u drodha, rashë me fytyrë.
15. Dhe pashë një vegim dhe ja! aty ishte një shtëpi e dytë, më e madhe se e para, dhe e gjithë porta qëndronte e hapur para meje dhe ishte e ndërtuar me flakë zjarri.
16. Dhe në çdo aspekt ajo shkëlqeu aq shumë për nga shkëlqimi, madhështia dhe shtrirja, saqë nuk mund t'jua përshkruaj shkëlqimin dhe shtrirjen e saj.
17. Dhe dyshemeja e tij ishte prej zjarri, mbi të ishin vetëtimat dhe shtegu i yjeve, dhe tavani i tij ishte një zjarr flakërues.
18. Shikova dhe pashë në të një fron të lartë; pamja e tij ishte si kristali, rrotat e tij si dielli që shkëlqente, dhe kishte vegimin e kerubinëve.
19. Dhe nga poshtë arshit dolën rrjedha zjarri flakërues, saqë unë nuk mund ta shikoja atë.
20. Dhe Lavdia e Madhe u ul mbi të dhe veshja e Tij shkëlqente më shumë se dielli dhe ishte më e bardhë se çdo borë.
21. Asnjë nga engjëjt nuk mund të hynte dhe mund të shihte fytyrën e Tij për shkak të madhështisë dhe lavdisë dhe asnjë mish nuk mund ta shihte Atë.
22. Zjarri flakërues ishte rreth tij dhe një zjarr i madh rrinte para tij, dhe askush përreth nuk mund t'i afrohej; dhjetë mijë herë dhjetë mijë qëndronin përpara tij, por Ai nuk kishte nevojë për këshilltar.
23. Dhe më të shenjtët që ishin afër Tij nuk u larguan natën dhe nuk u larguan prej Tij.
24. Dhe deri atëherë isha i përulur me fytyrën time duke u dridhur; dhe Zoti më thirri me gojën e tij dhe më tha: "Eja këtu, Enoku, dhe dëgjo fjalën time".
25. Dhe një nga të shenjtët erdhi tek unë dhe më zgjoi dhe më bëri të ngrihem e t'i afrohem derës; dhe unë përkula fytyrën time poshtë.

KAPITULLI 15

1. Dhe ai u përgjigj dhe më tha, dhe unë dëgjova zërin e tij: "Mos ki frikë, Enoku, i drejtë dhe skrib i drejtësisë; afrohu këtu dhe dëgjo zërin tim.
2. Dhe shko, thuaju rojeve të qiellit, të cilët të kanë dërguar ty për të ndërmjetësuar për ta: "Ti duhet të ndërmjetësosh" për njerëzit dhe jo njerëzit për ty.
3. Pse e latë qiellin e lartë, të shenjtë dhe të përjetshëm, dhe u shtritë me gra, dhe u ndotët me bijat e njerëzve dhe morët për vete gra, dhe bëtë si fëmijët e tokës dhe lindët gjigantë si bijtë tuaj?
4. Dhe, megjithëse ishit të shenjtë, shpirtërorë, duke jetuar jetën e përjetshme, ju e keni ndotur veten me gjakun e grave dhe keni lindur fëmijë me gjakun e mishit dhe, si bij të njerëzve, keni epshuar mish e gjak si bëjnë edhe ata që vdesin dhe humbasin.
5 Prandaj u dhashë atyre edhe gra që t'i mbarsnin dhe të lindnin fëmijë prej tyre, që të mos u mungojë asgjë në tokë.
6. Por ju ishit më parë shpirtëror, duke jetuar jetën e përjetshme dhe të pavdekshëm për të gjitha brezat e botës.
7. Prandaj nuk ju kam caktuar gra; sepse sa për frymërorët e qiellit, banesa e tyre është në qiell.
8. Dhe tani, gjigantët, që janë krijuar nga shpirtrat dhe mishi, do të quhen shpirtra të këqij mbi tokë dhe banesa e tyre do të jetë në tokë.
9. Nga trupat e tyre kanë dalë shpirtrat e këqij; sepse ata kanë lindur nga njerëzit dhe nga Rojtarët e shenjtë është fillimi dhe origjina e tyre fillestare; ata do të jenë shpirtra të këqij në tokë dhe do të quhen shpirtra të këqij.
10. Për sa u përket frymërave të qiellit, banesa e tyre do të jetë në qiell;
11. Dhe shpirtrat e gjigantëve mundojnë, shtypin, shkatërrojnë, sulmojnë, luftojnë, bëjnë shkatërrime mbi tokë dhe shkaktojnë telashe; ata nuk hanë, por megjithatë uria, etja dhe shkaktojnë fyerje. Dhe këto frymëra do të ngrihen kundër bijve të burrave dhe kundër grave, sepse kanë dalë prej tyre.

KAPITULLI 16

1. Që nga ditët e masakrës, shkatërrimit dhe vdekjes së gjigantëve, nga shpirtrat e mishit të të cilëve, shpirtrat, pasi dolën, do të shkatërrojnë pa shkaktuar gjykim - kështu ata do të shkatërrojnë deri në ditën e përfundimit, gjykimin e madh në të cilin epoka do të plotësohet, mbi Rojtarët dhe të pazotët, po, do të përmbushen plotësisht.
2. Dhe tani përsa i përket rojeve që të kanë dërguar të ndërmjetësosh për ta, të cilët kanë qenë më parë në qiell, thuaju atyre:
3. "Ti ke qenë në parajsë, por të gjitha misteret nuk të janë zbuluar ende, dhe ti i ke njohur ato të pavlera, dhe këto në ngurtësinë e zemrave të tua ua ke bërë të njohura grave, dhe nëpërmjet këtyre mistereve gra dhe burra. punoni shumë keq në tokë."
4. Prandaj thuaj atyre: "Ju nuk keni paqe".

KAPITULLI 17

1. Dhe më morën dhe më çuan në një vend ku ata që ishin atje ishin si zjarri flakërues dhe, kur donin, u shfaqën si njerëz.
2. Dhe më çuan në vendin e errësirës dhe në një mal, maja e të cilit arrinte deri në qiell.
3. Dhe pashë vendet e ndriçuesve dhe thesaret e yjeve, të bubullimave dhe në thellësi, ku ishin një hark i zjarrtë dhe shigjeta dhe kukura e tyre, një shpatë e zjarrtë dhe të gjitha vetëtimat.
4 Dhe më çuan te ujërat e gjalla dhe te zjarri i perëndimit, që merr çdo perëndim të diellit.
5. Dhe arrita te një lumë zjarri në të cilin zjarri rrjedh si ujë dhe derdhet në detin e madh drejt perëndimit.

6. Pashë lumenjtë e mëdhenj dhe erdha në lumin e madh dhe në errësirën e madhe dhe shkova në vendin ku nuk ecën asnjë mish.
7. Pashë malet e errësirës së dimrit dhe vendin nga rrjedhin të gjitha ujërat e thellësive.
8. Pashë grykën e të gjithë lumenjve të tokës dhe grykën e humnerës.

KAPITULLI 18

1. Pashë thesaret e të gjitha erërave: Pashë se si Ai kishte pajisur me to gjithë krijimin dhe themelet e forta të tokës.
2. Dhe pashë gurin e qoshes së tokës: pashë katër erërat që mbanin tokën dhe kupë qiellore.
3. Dhe pashë se si erërat i shtrijnë qemeret e qiellit dhe e kanë vendin e tyre midis qiellit dhe tokës; këto janë shtyllat e qiellit.
4. Pashë erërat e qiellit që rrotullohen dhe sjellin perimetrin e diellit dhe të gjithë yjeve në perëndimin e tyre.
5. Pashë erërat në tokë që bartin retë: pashë shtigjet e engjëjve. Unë pashë në fund të tokës kupën qiellore lart.
6. Dhe unë shkova dhe pashë një vend që digjet ditë e natë, ku ka shtatë male me gurë të mrekullueshëm, tre nga lindja dhe tre nga jugu.
7. Sa për ata nga lindja, një ishte prej guri të ngjyrosur, tjetri prej margaritari dhe tjetri prej jacinti, dhe ata nga jugu prej guri të kuq.
8 Por mesi arrinte në qiell si froni i Perëndisë, prej alabastri, dhe maja e fronit ishte prej safiri.
9. Dhe pashë një zjarr flakërues. Dhe përtej këtyre maleve është një rajon fundi i tokës së madhe: qiejt u përfunduan atje.
10. Dhe pashë një humnerë të thellë, me kolona zjarri qiellor, dhe midis tyre pashë të binin kolona zjarri, të cilat ishin të pamatshme njësoj si nga lartësia ashtu edhe nga thellësia.
11. Dhe përtej asaj humnere pashë një vend që nuk kishte kupën qiellore lart dhe nuk kishte tokë të vendosur poshtë tij; nuk kishte mbi të ujë dhe as zogj, por ishte një vend i shkretë dhe i tmerrshëm.
12. Aty pashë shtatë yje si male të mëdha që digjen, dhe për mua, kur pyeta për ta,
13. Engjëlli tha: "Ky vend është fundi i qiellit dhe i tokës; ky është bërë burg për yjet dhe ushtrinë e qiellit".
14. Dhe yjet që rrokullisen mbi zjarr janë ata që kanë shkelur urdhërimin e Zotit në fillim të ringjalljes së tyre, sepse nuk dolën në kohën e caktuar.
15. Dhe Ai u zemërua me ta dhe i lidhi deri në kohën kur faji i tyre do të plotësohej edhe për dhjetë mijë vjet.

KAPITULLI 19

1. Dhe Urieli më tha: 'Këtu do të qëndrojnë engjëjt që janë lidhur me gratë dhe shpirtrat e tyre duke marrë forma të ndryshme po e ndotin njerëzimin dhe do t'i çojnë ata në rrugë të gabuar për t'u flijuar demonëve si perëndi, këtu do të qëndrojnë, deri në ditën e gjykimi i madh në të cilin ata do të gjykohen derisa të marrin fund.
2. Edhe gratë e engjëjve të humbur do të bëhen sirena.'
3. Dhe vetëm unë, Enoku, pashë vegimin, fundin e të gjitha gjërave; dhe askush nuk do të shohë siç pashë unë.

KAPITULLI 20

1. Dhe këta janë emrat e engjëjve të shenjtë që shikojnë.
2. Urieli, një nga engjëjt e shenjtë, i cili është mbi botën dhe mbi Tartarin.
3. Raphaeli, një nga engjëjt e shenjtë, i cili është mbi shpirtrat e njerëzve.
4. Raguel, një nga engjëjt e shenjtë që hakmerret me botën e ndriçuesve.
5. Mikaeli, një nga engjëjt e shenjtë, për të thënë, ai që është vendosur mbi pjesën më të mirë të njerëzimit dhe mbi kaosin.
6. Saraqâêl, një nga engjëjt e shenjtë, i vendosur mbi shpirtrat, që mëkatojnë në frymë.
7. Xhibrili, një nga engjëjt e shenjtë, i cili është mbi Xhenetin, gjarpërinjtë dhe Kerubinët.
8. Remiel, një nga engjëjt e shenjtë, të cilin Perëndia e vuri mbi ata që ngrihen.

KAPITULLI 21

1. Dhe vazhdova atje ku gjërat ishin kaotike.
2. Dhe pashë atje diçka të tmerrshme: nuk pashë as qiell lart, as tokë të vendosur fort, por një vend kaotik dhe të tmerrshëm.
3 Dhe atje pashë shtatë yje të qiellit të lidhur në të, si male të mëdha dhe që digjen nga zjarri.
4. Pastaj thashë: "Për çfarë mëkati janë të lidhur dhe për çfarë janë hedhur këtu?"
5. Atëherë Urieli, një nga engjëjt e shenjtë, i cili ishte me mua dhe ishte i pari i tyre, tha: 'Enok, pse pyet dhe pse je i etur për të vërtetën?
6. Këta janë nga numri i yjeve të qiellit, të cilët kanë shkelur urdhërimin e Zotit dhe janë të lidhur këtu deri në dhjetë mijë vjet, koha e përfshirë nga mëkatet e tyre, janë plotësuar.'
7. Dhe që andej shkova në një vend tjetër, që ishte akoma më i tmerrshëm se ai i mëparshmi, dhe pashë një gjë të tmerrshme: një zjarr të madh që digjej dhe digjej, dhe vendi ishte i çarë deri në humnerë, i mbushur plot me kolona të mëdha zbritëse zjarri: as shtrirjen apo madhësinë e tij nuk mund ta shihja, as nuk mund të hamendësoja.
8. Pastaj thashë: "Sa i frikshëm është vendi dhe sa i tmerrshëm është të shikosh!"
9. Atëherë Urieli m'u përgjigj, një nga engjëjt e shenjtë që ishte me mua, dhe më tha: "Enok, pse ke kaq frikë dhe tmerr?" Dhe unë u përgjigja: "Për shkak të këtij vendi të frikshëm dhe për shkak të spektaklit të dhimbjes".
10. Dhe ai më tha: "Ky vend është burgu i engjëjve dhe këtu ata do të jenë të burgosur përgjithmonë".

KAPITULLI 22

1. Dhe që andej shkova në një vend tjetër dhe ai më tregoi në perëndim një mal tjetër të madh e të lartë dhe prej shkëmbi të fortë.
2. Dhe në të kishte katër zgavra, të thella, të gjera dhe shumë të lëmuara. Sa të lëmuara janë vendet e zbrazëta dhe të thella dhe të errëta për t'u parë.
3. Atëherë Rafaeli, një nga engjëjt e shenjtë që ishte me mua, u përgjigj dhe më tha:

4.'Këto vende të zbrazëta janë krijuar pikërisht për këtë qëllim, që shpirtrat e shpirtrave të të vdekurve të mblidhen aty, po që të gjithë shpirtrat e fëmijëve të njerëzve të mblidhen këtu. Dhe këto vende janë bërë për t'i pritur deri në ditën e gjykimit të tyre dhe deri në periudhën e caktuar deri në periudhën e caktuar, derisa gjykimi i madh të vijë mbi ta'.
5. Pashë shpirtrat e bijve të njerëzve që kishin vdekur dhe zëri i tyre shkoi në qiell dhe u përshtat.
6. Pastaj pyeta Rafaelin, engjëllin që ishte me mua dhe i thashë: "Ky frymë, zëri i kujt del dhe i përshtatet?"
7. Dhe ai m'u përgjigj duke thënë: 'Ky është fryma që doli nga Abeli, të cilin e vrau vëllanë e tij Kaini, dhe ai padit kundër tij derisa fara e tij të shkatërrohet nga faqja e dheut dhe fara e tij të asgjësohet nga mes farës së njerëzve.'
8. Pastaj pyeta lidhur me të dhe për të gjitha zgavrat: "Pse ndahet njëri nga tjetri?"
9. Dhe ai m'u përgjigj dhe më tha: 'Këta të tre janë bërë që të ndahen shpirtrat e të vdekurve. Dhe një ndarje e tillë është bërë për shpirtrat e të drejtëve, në të cilën është burimi i ndritshëm i ujit.
10. Dhe të tilla janë bërë për mëkatarët kur ata vdesin dhe varrosen në tokë dhe mbi ta nuk është ekzekutuar gjykimi gjatë jetës së tyre.
11. Këtu shpirtrat e tyre do të ndahen në këtë dhimbje të madhe deri në ditën e madhe të gjykimit, ndëshkimit dhe mundimit të atyre që mallkojnë përgjithmonë dhe ndëshkimit për shpirtrat e tyre. Atje do t'i lidhë përgjithmonë.
12. Dhe një ndarje e tillë është bërë për shpirtrat e atyre që bëjnë dukjen e tyre, që bëjnë zbulime për shkatërrimin e tyre, kur u vranë në ditët e mëkatarëve.
13. E tillë është bërë për shpirtrat e njerëzve që nuk ishin të drejtë, por mëkatarë, të cilët ishin të plotë në shkelje, dhe të shkelësve. ata do të jenë shokë, por shpirtrat e tyre nuk do të vriten në ditën e gjykimit dhe as nuk do të ngrihen prej andej.
14. Pastaj bekova Zotin e lavdisë dhe thashë: "I bekuar qoftë Zoti im, Zoti i drejtësisë, që sundon përjetë".

KAPITULLI 23

1. Që andej shkova në një vend tjetër në perëndim të skajeve të tokës.
2. Dhe pashë një zjarr përvëlues, i cili rridhte pa pushuar dhe nuk pushonte nga rruga e tij ditën ose natën, por rridhte rregullisht.
3. Dhe unë pyeta duke thënë: "Çfarë është kjo që nuk pushon?"
4. Atëherë Ragueli, një nga engjëjt e shenjtë që ishte me mua, m'u përgjigj dhe më tha: 'Kjo rrjedhë zjarri që ke parë është zjarri në perëndim që përndjek të gjithë ndriçuesit e qiellit.'

KAPITULLI 24

1. Dhe që andej shkova në një vend tjetër të tokës dhe ai më tregoi një varg malesh zjarri që digjej ditë e natë.
2. Dhe shkova përtej tij dhe pashë shtatë male madhështore që të gjithë ndryshonin njëri nga tjetri, dhe gurët e tyre ishin të mrekullueshëm dhe të bukur, të mrekullueshëm në tërësi, me pamje të lavdishme dhe të jashtme të bukur: tre nga lindja, njëri i themeluar mbi tjetrin , dhe tre në drejtim të jugut, njëra mbi tjetrën, dhe lugina të thella të përafërta, asnjëra prej të cilave nuk bashkohej me asnjë tjetër.
3 Në mes të tyre ishte mali i shtatë, i cili i kalonte në lartësi, i ngjante fronit të fronit; dhe pemët aromatike rrethonin fronin.
4. Dhe në mesin e tyre ishte një pemë që nuk e kisha nuhatur ende, as ndonjë prej tyre, as të tjerët ishin të ngjashëm me të; kishte një aromë të pakëndshme, dhe gjethet, lulet dhe druri i saj nuk thahen përgjithmonë, dhe frutat e saj. është e bukur dhe fruti i saj i ngjan hurmave të palmës.
5. Pastaj thashë: "Sa e bukur është kjo pemë, erëmirë, gjethet e saj janë të bukura dhe lulëzimi i saj në pamje shumë të këndshme."
6 Atëherë u përgjigj Mikaeli, një nga engjëjt e shenjtë dhe të nderuar që ishte me mua dhe ishte prijësi i tyre.

KAPITULLI 25

1. Dhe ai më tha: 'Enok, pse më pyet për aromën e pemës dhe pse dëshiron të mësosh të vërtetën?'
2. Pastaj iu përgjigja duke thënë: 'Dëshiroj të di për çdo gjë, por sidomos për këtë pemë'.
3. Dhe ai u përgjigj duke thënë: 'Ky mal i lartë që ke parë, maja e të cilit është si froni i Perëndisë, është froni i Tij, ku do të ulet i Madhi i Shenjtë, Zoti i Lavdisë, Mbreti i Përjetshëm, kur të zbrit të vizitosh tokën me mirësi.
4. Dhe për sa i përket kësaj peme aromatike asnjë të vdekshëm nuk i lejohet ta prekë atë deri në gjykimin e madh, kur Ai do të hakmerret me të gjithë dhe do të çojë çdo gjë në mbarimin e saj përgjithmonë. Pastaj do t'u jepet të drejtëve dhe të shenjtëve.
5 Fryti i tij do të jetë ushqim për të zgjedhurit; do të mbillet në vendin e shenjtë, në tempullin e Zotit, Mbretit të përjetshëm.
6 Atëherë do të gëzohen dhe do të ngazëllojnë dhe do të hyjnë në vendin e shenjtë; Dhe aroma e tij do të jetë në kockat e tyre dhe ata do të jetojnë një jetë të gjatë mbi tokë, siç kanë jetuar etërit e tu;
7. Atëherë bekova unë, Perëndinë e Lavdisë, Mbretin e Përjetshëm, që ka përgatitur gjëra të tilla për të drejtët, i ka krijuar dhe premtuar t'u japë atyre.

KAPITULLI 26

1. Dhe që andej shkova në mes të tokës dhe pashë një vend të bekuar, ku kishte pemë me degë që rrinin dhe lulëzonin nga një pemë e copëtuar.
2. Dhe atje pashë një mal të shenjtë, dhe poshtë malit në lindje kishte një përrua dhe rridhte drejt jugut.
3. Dhe pashë nga lindja një mal tjetër më i lartë se ky, dhe midis tyre një luginë të thellë dhe të ngushtë; në të kalonte edhe një përrua poshtë malit.
4 Në perëndim të tij ishte një mal tjetër, më i ulët se ai i mëparshmi dhe me lartësi të vogël, dhe midis tyre një luginë e thellë dhe e thatë; dhe një përroskë tjetër e thellë dhe e thatë ishte në skajet e tre maleve.
5 Të gjitha luginat ishin të thella dhe të ngushta, të formuara nga shkëmbinjtë e fortë dhe nuk ishin mbjellë pemë mbi to.

6. Dhe u mrekullova nga shkëmbinjtë dhe u mrekullova nga lugina, po, u mrekullova shumë.

KAPITULLI 27

1. Atëherë unë thashë: "Për çfarë objekti është kjo tokë e bekuar, e mbushur plotësisht me pemë, dhe kjo luginë e mallkuar midis tyre?"
2. Atëherë Urieli, një nga engjëjt e shenjtë që ishte me mua, u përgjigj dhe tha: "Kjo luginë e mallkuar është për ata që janë të mallkuar përjetë; këtu do të mblidhen të gjithë të mallkuarit që thonë me buzët e tyre kundër Zotit fjalë të pahijshme. dhe për lavdinë e Tij flasin gjëra të vështira. Këtu ata do të mblidhen së bashku dhe këtu do të jetë vendi i tyre i gjykimit.
3. Në ditët e fundit do të jetë mbi ta spektakli i gjykimit të drejtë në prani të të drejtëve përjetë; këtu i mëshirshmi do të bekojë Zotin e lavdisë, Mbretin e Përjetshëm.
4. Në ditët e gjykimit mbi të parën, ata do ta bekojnë Atë për mëshirën sipas së cilës Ai u ka caktuar atyre shortin e tyre.'
5. Pastaj bekova Zotin e Lavdisë, tregova lavdinë e Tij dhe e lavdërova me lavdi.

KAPITULLI 28

1. Dhe që andej shkova në drejtim të lindjes, në mes të maleve të shkretëtirës, dhe pashë një shkretëtirë dhe ishte e vetmuar, plot me pemë dhe bimë.
2. Dhe uji buroi nga lart.
3. Duke nxituar si një rrjedhë uji i bollshëm që rridhte drejt veriperëndimit, bëri që retë dhe vesa të ngjiteshin nga çdo anë.

KAPITULLI 29

1. Dhe që andej shkova në një vend tjetër në shkretëtirë dhe u afrova në lindje të këtij vargmalesh.
2 Dhe aty pashë pemë aromatike që nxirrnin aromën e temjanit dhe të mirrës, dhe pemët ishin gjithashtu të ngjashme me bajamet.

KAPITULLI 30

1. Dhe përtej këtyre, shkova larg në lindje dhe pashë një vend tjetër, një luginë plot me ujë.
2. Dhe aty ishte një pemë me ngjyrën e pemëve aromatike si mastika.
3. Dhe në anët e atyre luginave pashë kanellë aromatike. Dhe përtej tyre shkova në lindje.

KAPITULLI 31

1. Dhe pashë male të tjera, dhe midis tyre kishte korije me pemë dhe prej tyre doli nektar, i cili quhet sarara dhe galbanum.
2. Dhe përtej këtyre maleve pashë një mal tjetër në lindje të skajeve të tokës, ku kishte pemë aloe, dhe të gjitha pemët ishin plot me stakte, që ishin si bajame.
3. Dhe kur dikush e digjte, nuhaste më ëmbël se çdo erë aromatike.

KAPITULLI 32

1. Dhe pas këtyre erërave aromatike, ndërsa shikoja nga veriu mbi malet, pashë shtatë male plot me nardë të zgjedhur dhe pemë aromatike, kanellë dhe piper.
2. Dhe që andej kalova majat e të gjitha këtyre maleve, larg në lindje të tokës, kalova mbi detin Eritre dhe u largova prej tij dhe kalova mbi engjëllin Zotîêl.
3. Dhe erdha në Kopshtin e Drejtësisë dhe pashë përtej atyre pemëve që rriteshin atje shumë pemë të mëdha dhe me erë të këndshme, të mëdha, shumë të bukura dhe të lavdishme, dhe pemën e diturisë nga e cila hanë dhe njohin urtësi të madhe.
4. Ajo pemë është e lartë si bredhi dhe gjethet e saj janë si ato të karobës; dhe frutat e saj janë si vilat e hardhisë, shumë të bukura, dhe aroma e pemës depërton larg.
5. Pastaj thashë: "Sa e bukur është pema dhe sa tërheqëse është pamja e saj!"
6. Atëherë engjëlli i shenjtë, Rafaeli, që ishte me mua, m'u përgjigj dhe tha: "Kjo është pema e diturisë, nga e cila hëngrën babai yt në moshë të vjetër dhe nëna jote plakë që ishin para teje, dhe ata mësuan diturinë". dhe sytë e tyre u hapën dhe e kuptuan se ishin lakuriq dhe i dëbuan nga kopshti.'

KAPITULLI 33

1. Dhe që andej shkova në skajet e tokës dhe pashë atje bisha të mëdha dhe secila ndryshonte nga tjetra; dhe pashë zogj të ndryshëm nga pamja, bukuria dhe zëri, njëri ndryshonte nga tjetri.
2. Dhe në lindje të atyre kafshëve pashë skajet e tokës ku qëndron qielli dhe portat e qiellit të hapura.
3. Dhe pashë se si dolën yjet e qiellit dhe numërova portalet nga të cilat ata dilnin dhe shkrova të gjitha daljet e tyre, të secilit yll më vete, sipas numrit dhe emrave të tyre, rrjedhës së tyre dhe pozicionet, kohët dhe muajt e tyre, siç më tregoi Urieli, engjëlli i shenjtë që ishte me mua.
4 Ai m'i tregoi të gjitha dhe i shkroi për mua; gjithashtu m'i shkroi emrat e tyre, ligjet dhe shoqëritë e tyre.

KAPITULLI 34

1. Dhe që andej shkova drejt veriut deri në skajet e tokës, dhe atje pashë një mjet të madh dhe të lavdishëm në skajet e gjithë tokës.
2. Dhe këtu pashë tre porta të qiellit të hapura në qiell: përmes secilës prej tyre kalonin erërat e veriut: kur ato fryjnë ka të ftohtë, breshër, ngrica, borë, vesë dhe shi.
3. Dhe nga një portë ata fryjnë për të mirë, por kur i fryjnë dy portave të tjera, kjo është me dhunë dhe fatkeqësi në tokë, dhe ato fryjnë me dhunë.

KAPITULLI 35

1. Dhe që andej shkova drejt perëndimit deri në skajet e tokës dhe pashë të hapura tre porta të qiellit, siç kisha parë në lindje, po aq porta dhe po aq dalje.

KAPITULLI 36

1. Dhe që andej shkova në jug deri në skajet e tokës dhe pashë aty tri porta të qiellit të hapura; dhe që andej vinte vesa, shiu dhe era.
2. Dhe që andej shkova në lindje deri në skajet e qiellit dhe pashë këtu tre portalet lindore të qiellit të hapura dhe portalet e vogla sipër tyre.
3. Përmes secilës prej këtyre portaleve të vogla kalojnë yjet e qiellit dhe ecin drejt perëndimit në shtegun që u tregohet.
4. Dhe sa herë që pashë, kam bekuar gjithmonë Zotin e Lavdisë dhe vazhdova të bekoj Zotin e Lavdisë që ka bërë mrekulli të mëdha dhe të lavdishme, për t'ua treguar madhështinë e veprës së Tij engjëjve, shpirtrave dhe njerëzve, që ata të mund të lëvdojnë veprën e tij dhe të gjithë krijimin e tij, që të mund të shohin veprën e fuqisë së tij dhe të lavdërojnë veprën e madhe të duarve të tij dhe ta bekojnë Atë përjetë.

KAPITULLI 37

1. Vegimi i dytë që pa, vegimi i diturisë - që pa Enoku, biri i Jaredit, biri i Mahalaleelit, birit të Kainanit, birit të Enosit, birit të Sethit, birit të Adamit.
2. Dhe ky është fillimi i fjalëve të urtësisë që unë ngrita zërin tim për të folur dhe për t'u thënë atyre që banojnë në tokë: Dëgjoni, o njerëz të kohëve të lashta, dhe shikoni, ju që do të vini, fjalët e të Shenjtit Një për të cilën do të flas përpara Zotit të Shpirtrave.
3. Më mirë t'ua shpallnim vetëm njerëzve të kohëve të vjetra, por edhe atyre që do të vijnë më pas nuk do t'ua ndalojmë fillimin e urtësisë.
4. Deri në ditët e sotme nuk është dhënë kurrë nga Zoti i Shpirtrave një urtësi e tillë siç kam marrë unë sipas gjykimit tim, sipas kënaqësisë së Zotit të Shpirtrave nga i cili më është dhënë fati i jetës së përjetshme.
5 Tani m'u dhanë tri shëmbëlltyra, dhe unë ngrita zërin dhe ua tregova banorëve të dheut.

KAPITULLI 38

1. Shëmbëlltyra e parë. Kur të shfaqet asambleja e të drejtëve, mëkatarët do të gjykohen për mëkatet e tyre dhe do të dëbohen nga faqja e dheut.
2. Dhe kur i drejti do të shfaqet para syve të të drejtëve, veprat e zgjedhura të të cilit varen mbi Zotin e shpirtrave, dhe drita do t'u shfaqet të drejtëve dhe të zgjedhurve që banojnë në tokë, ku atëherë do të jetë banesa e mëkatarët, Dhe ku është vendi i prehjes së atyre që e kanë mohuar Zotin e shpirtrave? Për ta do të ishte mirë nëse nuk do të kishin lindur.
3. Kur të zbulohen sekretet e të drejtëve dhe të gjykohen mëkatarët dhe të pabesët të dëbohen nga prania e të drejtëve dhe të zgjedhurve,
4. Që nga ajo kohë ata që zotërojnë tokën nuk do të jenë më të fuqishëm dhe të lartësuar; dhe nuk do të mund të shohin fytyrën e të shenjtëve, sepse Zoti i Frymave ka bërë që drita e tij të shfaqet mbi fytyrën e të shenjtëve, të drejtë dhe të zgjedhur.
5. Atëherë mbretërit dhe të fuqishmit do të vdesin dhe do të dorëzohen në duart e të drejtëve dhe të shenjtëve.
6. Dhe këtej e tutje askush nuk do të kërkojë për vete mëshirë nga Zoti i Shpirtrave, sepse jeta e tyre është në fund.

KAPITULLI 39

1. Dhe në ato ditë do të ndodhë që fëmijët e zgjedhur dhe të shenjtë do të zbresin nga qielli i lartë dhe pasardhësit e tyre do të bëhen një me fëmijët e njerëzve.
2. Dhe në ato ditë Enoku mori libra zelli dhe zemërimi dhe libra shqetësimi dhe dëbimi. Dhe nuk do t'u jepet mëshirë, thotë Zoti i Shpirtrave.
3. Dhe në ato ditë një shakullinë më tërhoqi nga toka dhe më rrëzoi në skajin e qiejve.
4 Dhe atje pashë një vegim tjetër, vendbanimet e të shenjtëve dhe vendpushimet e të drejtëve.
5 Këtu sytë e mi panë banesat e tyre me engjëjt e tij të drejtë dhe vendet e tyre të prehjes me të shenjtët. Dhe ata kërkuan dhe ndërmjetësuan dhe u lutën për fëmijët e njerëzve, dhe drejtësia rrodhi para tyre si uji dhe mëshira si vesa mbi tokë: Kështu është mes tyre në shekuj të shekujve.
6a. Dhe në atë vend sytë e mi panë të Zgjedhurin e drejtësisë dhe të besimit,
7a. Dhe pashë banesën e tij nën krahët e Zotit të Frymëve.
6b. Dhe drejtësia do të mbizotërojë në ditët e tij, dhe të drejtët dhe të zgjedhurit do të jenë të panumërt para tij në shekuj të shekujve.
7b. Dhe të gjithë të drejtët dhe të zgjedhurit para tij do të jenë të fortë si dritat e zjarrta, goja e tyre do të jetë plot bekim dhe buzët e tyre do të lëvdojnë emrin e Zotit të Frymëve, dhe drejtësia para tij nuk do të mungojë kurrë dhe drejtësia nuk do të mungojë kurrë përpara Ai.
8. Aty desha të banoj dhe shpirti im e dëshironte atë banesë; dhe deri tani pjesa ime ka qenë, sepse kështu është vendosur për mua përpara Zotit të Frymëve.
9. Në ato ditë unë lavdërova dhe lëvdova emrin e Zotit të Shpirtrave me bekime dhe lavdërime, sepse Ai më ka caktuar për bekim dhe lavdi sipas pëlqimit të Zotit të Shpirtrave.
10. Sytë e mi e panë për një kohë të gjatë atë vend, dhe unë e bekova dhe e lavdërova duke thënë: 'I bekuar qoftë ai dhe i bekuar nga fillimi dhe përjetë.
11. Dhe para Tij nuk ka pushim. Ai e di përpara se të krijohej bota çfarë është përgjithmonë dhe çfarë do të jetë brez pas brezi.
12. Ata që nuk flenë të bekojnë; ata qëndrojnë përpara lavdisë sate, bekojnë, lavdërojnë dhe lavdërojnë, duke thënë: "I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti i shpirtrave; ai e mbush tokën me shpirtra".
13 Dhe këtu sytë e mi panë të gjithë ata që nuk flenë; ata qëndrojnë përpara tij, bekojnë dhe thonë: "I bekuar qoftë ti dhe i bekuar qoftë emri i Zotit në shekuj të shekujve".
14 Dhe fytyra ime ndryshoi; sepse nuk mund të shikoja më.

KAPITULLI 40

1. Dhe pasi pashë mijëra mijëra e dhjetë mijë herë dhjetë mijë, pashë një turmë të pallogaritshme, që qëndronte përpara Zotit të Frymëve.
2. Dhe në të katër anët e Zotit të Shpirtrave pashë katër prani të ndryshme nga ato që nuk flenë, dhe mësova emrat

e tyre, sepse engjëlli që erdhi me mua më bëri të njohur emrat e tyre dhe më tregoi të gjitha gjërat e fshehura. gjërat.
3. Dhe dëgjova zërat e atyre katër pranive teksa shqiptonin lavdi përpara Zotit të lavdisë.
4. Zëri i parë bekon Zotin e Shpirtrave përgjithmonë e përgjithmonë.
5. Dhe zërin e dytë dëgjova duke bekuar të Zgjedhurin dhe të zgjedhurit që varen nga Zoti i Shpirtrave.
6. Dhe zërin e tretë dëgjova duke u lutur dhe ndërmjetësuar për ata që banojnë në tokë dhe përgjërohen në emër të Zotit të Shpirtrave.
7. Dhe dëgjova zërin e katërt që i mbron Satanët dhe i ndalon të vijnë përpara Zotit të Frymëve për të akuzuar ata që banojnë në tokë.
8. Pas kësaj e pyeta engjëllin e paqes që shkoi me mua, i cili më tregoi gjithçka që ishte e fshehur: "Kush janë këto katër prani që kam parë dhe fjalët e të cilëve kam dëgjuar dhe shkruar?"
9. Dhe ai më tha: "Ky i pari është Mikaeli, i mëshirshmi dhe shpirtgjerë; dhe i dyti, i prekur nga të gjitha sëmundjet dhe të gjitha plagët e bijve të njerëzve, është Rafaeli; dhe i treti, i cili është vendosur mbi të gjitha pushtetet, është Gabrieli; dhe i katërti, i cili është vendosur mbi pendimin për shpresën e atyre që trashëgojnë jetën e përjetshme, quhet Phanuel.' Dhe këta janë katër engjëjt e Zotit të Shpirtrave dhe katër zërat që dëgjova në ato ditë.

KAPITULLI 41

1. Dhe pas kësaj pashë të gjitha sekretet e qiejve dhe si ndahet mbretëria dhe si peshohen veprimet e njerëzve në peshore.
2. Dhe atje pashë pallatet e të zgjedhurve dhe pallatet e të shenjtëve, dhe sytë e mi panë të përzënë prej andej të gjithë mëkatarët që mohojnë emrin e Zotit të Shpirtrave dhe tërhiqen zvarrë; dhe ata nuk mund të qëndronin. për shkak të dënimit që vjen nga Zoti i Shpirtrave.
3. Dhe aty sytë e mi panë sekretet e vetëtimës dhe të bubullimës, dhe të fshehtat e erërave, se si ato ndahen për të fryrë mbi tokë, dhe sekretet e reve dhe të vesës, dhe atje pashë se nga vazhdojnë në atë vend dhe prej nga ngopin tokën me pluhur.
4. Dhe atje pashë dhoma të mbyllura nga të cilat ndahen erërat, dhomën e breshërit dhe erërave, dhomën e mjegullës dhe të reve, dhe reja e saj rri pezull mbi tokë që nga fillimi i botës.
5. Dhe pashë dhomat e diellit dhe të hënës, nga vijojnë dhe nga vijnë përsëri, dhe kthimin e tyre të lavdishëm, dhe se si njëra është më e lartë se tjetra, dhe orbitën e tyre madhështore dhe se si ata nuk e lënë orbitën e tyre, dhe ata nuk shtojnë asgjë në orbitën e tyre dhe nuk marrin asgjë prej saj, dhe ata mbajnë besimin me njëri-tjetrin, në përputhje me betimin me të cilin janë të lidhur së bashku.
6. Dhe së pari dielli del dhe përshkon rrugën e tij sipas urdhrit të Zotit të Shpirtrave, dhe emri i tij është i fuqishëm në shekuj të shekujve.
7. Dhe pas kësaj pashë shtegun e fshehtë dhe të dukshëm të hënës, dhe ajo e kryen rrugën e saj në atë vend ditën dhe natën - njëra duke mbajtur një pozicion të kundërt me tjetrin para Zotit të Shpirtrave. Dhe ata falënderojnë, lavdërojnë dhe nuk pushojnë; Sepse për ta është prehja e tyre falënderuese.
8. Sepse dielli ndryshon shpesh për bekim ose mallkim, dhe rruga e hënës është dritë për të drejtët dhe errësirë për mëkatarët në emër të Zotit, i cili bëri një ndarje midis dritës dhe errësirës , Dhe ndau shpirtrat e njerëzve dhe forcoi shpirtrat e të drejtëve, në emër të drejtësisë së tij.
9. Sepse asnjë engjëll nuk pengon dhe asnjë fuqi nuk është në gjendje të pengojë; sepse Ai cakton një gjykatës për të gjithë ata dhe Ai i gjykon të gjithë para Tij.

KAPITULLI 42

1. Dituria nuk gjeti vend ku të mund të banonte; Atëherë asaj iu caktua një vendbanim në qiej.
2 Dituria doli për ta bërë atë të banojë midis bijve të njerëzve dhe nuk gjeti banesë; Dituria u kthye në vendin e saj dhe u ul në mes të engjëjve.
3 Nga dhomat e saj doli paudhësia; i gjeti të cilët nuk i kërkoi dhe banoi me ta, si shiu në një shkretëtirë dhe si vesa në një tokë të etur.

KAPITULLI 43

1. Dhe pashë vetëtima të tjera dhe yje të qiellit, dhe pashë se si Ai i thirri të gjithë me emrat e tyre dhe ata e dëgjuan atë.
2. Dhe pashë se si peshohen në një peshore të drejtë sipas përmasave të tyre të dritës: pashë gjerësinë e hapësirave të tyre dhe ditën e shfaqjes së tyre dhe se si rrotullimi i tyre prodhon rrufe dhe pashë revolucionin e tyre sipas numrit. të engjëjve, dhe se si ata e mbajnë besimin me njëri-tjetrin.
3. Dhe pyeta engjëllin që erdhi me mua dhe që më tregoi atë që ishte fshehur: "Çfarë janë këto?"
4. Dhe ai më tha: "Zoti i Shpirtrave të ka treguar kuptimin e tyre parabolik: këta janë emrat e të shenjtëve që banojnë në tokë dhe besojnë në emrin e Zotit të Shpirtrave në shekuj të shekujve".

KAPITULLI 44

Gjithashtu një fenomen tjetër që pashë në lidhje me vetëtimat: si disa nga yjet lindin dhe bëhen vetëtima dhe nuk mund të ndahen me formën e tyre të re.

KAPITULLI 45

1. Dhe kjo është shëmbëlltyra e dytë në lidhje me ata që mohojnë emrin e banesës së të shenjtëve dhe Zotit të Shpirtrave.
2. Dhe në qiell nuk do të ngjiten dhe nuk do të vijnë në tokë; të tillë do të jenë fati i mëkatarëve, të cilët kanë mohuar emrin e Zotit të shpirtrave, të cilët kështu ruhen për ditën e vuajtjes dhe vuajtje.
3. Atë ditë, të zgjedhurit e mi do të ulen në fronin e lavdisë dhe do të provojnë veprat e tyre dhe vendet e tyre të prehjes do të jenë të panumërta. Dhe shpirtrat e tyre do të forcohen brenda tyre kur të shohin të Zgjedhurit e Mi dhe ata që kanë thirrur emrin Tim të lavdishëm:
4. Atëherë do të bëj që të zgjedhurin e mi të banojë mes tyre. Dhe unë do ta transformoj qiellin dhe do ta bëj një bekim dhe dritë të përjetshme.

5. Do ta transformoj tokën dhe do ta bëj bekim, dhe do të bëj që të zgjedhurit e Mi të banojnë në të, por mëkatarët dhe keqbërësit nuk do të shkelin në të.
6. Sepse unë i kam siguruar të drejtët e mi dhe i kam kënaqur me paqen dhe i kam bërë të banojnë para meje; por për mëkatarët është gjykimi i afërt me mua, dhe unë do t'i zhduk nga faqja e dheut.

KAPITULLI 46

1. Dhe atje pashë një që kishte një kokë ditësh, dhe koka e tij ishte e bardhë si leshi, dhe me të ishte një qenie tjetër, fytyra e të cilit dukej si njeriu, dhe fytyra e tij ishte plot hir, si një prej të shenjtëve. engjëjt.
2. Dhe pyeta engjëllin që shkoi me mua dhe më tregoi të gjitha gjërat e fshehta për atë Bir njeriu, kush ishte, nga ishte dhe pse shkoi me Kreun e Ditëve? Dhe ai u përgjigj dhe më tha: Ky është biri i njeriut që ka drejtësi, me të cilin banon drejtësia dhe që zbulon të gjitha thesaret e asaj që është e fshehur,
3. Sepse Zoti i Shpirtrave e ka zgjedhur atë dhe fati i të cilit ka përparësinë përpara Zotit të Frymëve në drejtësinë përjetë.
4 Dhe ky Bir i njeriut, që ti ke parë, do të ngrejë mbretërit dhe të fuqishmit nga fronet e tyre dhe të fortët nga fronet e tyre, dhe do t'u çlirojë frenat të fortëve dhe do t'u thyejë dhëmbët mëkatarëve.
5. Dhe ai do t'i rrëzojë mbretërit nga fronet dhe mbretëritë e tyre, sepse ata nuk e lavdërojnë dhe nuk e lëvdojnë, as nuk e pranojnë me përulësi se nga u është dhënë mbretëria.
6 Ai do të ulë fytyrën e të fuqishmëve dhe do t'i mbushë me turp. Dhe errësira do të jetë banesa e tyre, krimbat do të jenë shtrati i tyre dhe nuk do të kenë asnjë shpresë të ngrihen nga shtretërit e tyre, sepse nuk lavdërojnë emrin e Zotit të Frymëve.
7. Dhe këta janë ata që gjykojnë yjet e qiellit dhe ngrenë duart kundër Shumë të Lartit, shkelin tokën dhe banojnë në të. Të gjitha veprat e tyre shfaqin paudhësi, dhe fuqia e tyre qëndron mbi pasuritë e tyre, dhe besimi i tyre është te perënditë që kanë bërë me duart e tyre dhe mohojnë emrin e Zotit të Frymëve,
8 Ata përndjekin shtëpitë e asambleve të tij dhe besimtarët që varen nga emri i Zotit të Frymëve.

KAPITULLI 47

1. Dhe në ato ditë do të ngrihet lutja e të drejtëve dhe gjaku i të drejtëve nga toka përpara Zotit të Frymëve.
2. Në ato ditë, të shenjtët që banojnë lart në qiej do të bashkohen me një zë, do të përgjërohen, do të luten dhe do të lavdërojnë, dhe do të falënderojnë dhe bekojnë emrin e Zotit të Frymëve, në emër të gjakut të të drejtëve që ka qenë derdh dhe që lutja e të drejtëve të mos jetë e kotë përpara Zotit të Shpirtrave, që gjykimi t'u bëhet atyre dhe që të mos kenë nevojë të vuajnë përgjithmonë.
3. Në ato ditë pashë Kreun e Ditëve, kur ai u ul në fronin e lavdisë së tij, dhe librat e të gjallëve u hapën para tij; dhe gjithë ushtria e tij që është lart në qiejt dhe këshilltarët e tij qëndruan përpara tij.
4 Dhe zemrat e të shenjtëve u mbushën me gëzim; Sepse numri i të drejtëve ishte ofruar, lutja e të drejtëve ishte dëgjuar dhe gjaku i të drejtëve ishte kërkuar përpara Zotit të Frymëve.

KAPITULLI 48

1. Dhe në atë vend pashë burimin e drejtësisë që ishte i pashtershëm; dhe rreth tij ishin shumë burime diturie; Dhe të gjithë të eturit pinë prej tyre dhe u mbushën me dituri, dhe banesat e tyre ishin me të drejtë, të shenjtë dhe të zgjedhur.
2 Dhe në atë orë ai Biri i njeriut u emërua në prani të Zotit të Frymëve dhe emri i tij përpara Kreut të ditëve.
3. Po, para se të krijoheshin dielli dhe shenjat, përpara se të bëheshin yjet e qiellit, emri i tij u emërua përpara Zotit të Frymëve.
4 Ai do të jetë një shkop për të drejtët, mbi të cilin do të qëndrojnë dhe nuk do të rrëzohen, do të jetë drita e johebrenjve dhe shpresa e atyre që e kanë zemrën të trazuar.
5 Tërë banorët e tokës do të bien përmbys dhe do të adhurojnë para tij, do të lëvdojnë, bekojnë dhe kremtojnë me këngë Zotin e Frymëve.
6. Dhe për këtë arsye ai u zgjodh dhe u fsheh përpara tij, përpara krijimit të botës dhe përgjithmonë.
7 Dhe dituria e Zotit të Frymave ia zbuloi atë të shenjtëve dhe të drejtëve; Sepse ai ka ruajtur fatin e të drejtëve, sepse ata e kanë urryer dhe përçmuar këtë botë të padrejtë, dhe kanë urryer të gjitha veprat dhe rrugët e saj në emër të Zotit të Frymëve; sepse në emrin e tij ata shpëtohen dhe sipas tij ka qenë kënaqësi për jetën e tyre.
8 Në këto ditë mbretërit e dheut do të jenë të dërrmuar nga pamja dhe të fortët që zotërojnë vendin për veprat e duarve të tyre; Sepse ditën e ankthit dhe pikëllimit të tyre ata nuk do të mund të shpëtojnë veten e tyre.
9. Dhe unë do t'i dorëzoj në duart e të zgjedhurve të mi; do të digjen si kashtë në zjarr përpara të shenjtëve; si plumbi në ujë do të fundosen përpara të drejtëve, pa asnjë gjurmë do të gjenden më.
10. Dhe ditën e pikëllimit të tyre do të ketë prehje në tokë, dhe para tyre ata do të bien e nuk do të ngrihen më; dhe nuk do të ketë njeri që t'i marrë me duart e tij dhe t'i ngrejë, sepse ata e kanë mohuar Zotin. i Shpirtrave dhe i vajosuri i Tij. Qoftë i bekuar emri i Zotit të Shpirtrave.

KAPITULLI 49

l. Sepse dituria derdhet si ujë dhe lavdia nuk do të mungojë përjetë para tij.
2. Sepse ai është i fuqishëm në të gjitha fshehtësitë e drejtësisë, dhe padrejtësia do të zhduket si hija dhe nuk do të ketë më; Sepse i Zgjedhuri qëndron përpara Zotit të Shpirtrave dhe lavdia e tij është në shekuj të shekujve dhe fuqia e tij brez pas brezi.
3 Dhe në të banon fryma e diturisë, fryma që jep gjykim të thellë, fryma e zgjuarsisë dhe e fuqisë, dhe fryma e atyre që kanë fjetur në drejtësi.
4 Ai do të gjykojë gjërat e fshehta dhe askush nuk do të mund të thotë një fjalë të rreme para tij; Sepse ai është i Zgjedhuri përpara Zotit të Shpirtrave sipas pëlqimit të Tij.

KAPITULLI 50

1. Dhe në ato ditë do të ndodhë një ndryshim për të shenjtët dhe të zgjedhurit, dhe drita e ditëve do të qëndrojë mbi ta dhe lavdia dhe nderi do të kthehen te të shenjtët,
2. Ditën e fatkeqësisë në të cilën do të grumbullohet e keqja kundër mëkatarëve. Dhe të drejtët do të fitojnë në emër të Zotit të Shpirtrave: Dhe Ai do t'i bëjë të tjerët të dëshmojnë këtë, që ata të pendohen dhe të heqin dorë nga veprat e duarve të tyre.
3. Ata nuk do të nderohen nga emri i Zotit të Frymëve, por me anë të emrit të tij do të shpëtohen dhe Zoti i Frymëve do të ketë mëshirë për ta, sepse dhembshuria e tij është e madhe.
4. Dhe ai është gjithashtu i drejtë në gjykimin e tij, dhe në prani të lavdisë së tij, padrejtësia nuk do të qëndrojë gjithashtu; në gjykimin e tij të papenduarit do të humbasin para tij.
5. Dhe që tani e tutje nuk do të kem mëshirë për ta, thotë Zoti i Shpirtrave.

KAPITULLI 51

1. Dhe në ato ditë toka do të kthejë gjithashtu atë që i është besuar, dhe Sheoli gjithashtu do të kthejë atë që ka marrë dhe Ferri do të kthejë atë që i detyrohet.
2. Dhe ai do të zgjedhë midis tyre të drejtët dhe të shenjtët, sepse dita është afër që ata të shpëtohen.
3. Dhe i Zgjedhuri në ato ditë do të ulet mbi fronin tim dhe goja e tij do të përhapë të gjitha sekretet e diturisë dhe të këshillave, sepse Zoti i Frymëve ia ka dhënë dhe e ka përlëvduar.
4 Në ato ditë malet do të kërcejnë si desh dhe kodrat do të kërcejnë si qengja të ngopur me qumësht dhe fytyrat e të gjithë engjëjve të qiellit do të ndriçohen nga gëzimi.
5 Sepse në ato ditë do të dalë i zgjedhuri dhe toka do të gëzohet, të drejtët do të banojnë mbi të dhe të zgjedhurit do të ecin mbi të.

KAPITULLI 52

l. Dhe pas atyre ditëve në atë vend ku kisha parë të gjitha vegimet e asaj që ishte e fshehur, sepse më kishte çuar në një shakullimë dhe më kishin çuar drejt perëndimit.
2. Atje sytë e mi panë të gjitha gjërat e fshehta të qiellit që do të jenë, një mal prej hekuri, një mal prej bakri, një mal prej argjendi, dhe një mal ari, një mal prej metali të butë dhe një mal prej plumbi.
3. Dhe pyeta engjëllin që kishte ardhur me mua, duke thënë: "Çfarë janë këto që pashë në fshehtësi?".
4. Dhe ai më tha: 'Të gjitha këto gjëra që ti ke parë do t'i shërbejnë sundimit të të vajosurit të Tij, që ai të jetë i fuqishëm dhe i fuqishëm mbi tokë.'
5. Dhe ai engjëll paqeje u përgjigj duke më thënë: 'Prit pak dhe do të të zbulohen të gjitha gjërat e fshehta që rrethojnë Zotin e Shpirtrave.
6. Dhe këto male që kanë parë sytë e tu, malin prej hekuri, malin prej bakri dhe malin prej argjendi, dhe malin prej ari, dhe malin prej metali të butë dhe malin prej plumbi, të gjitha këto do të Jini në prani të të Zgjedhurit si dylli, përpara zjarrit dhe si uji që zbret nga lart mbi ato male, dhe ata do të bëhen të pafuqishëm përpara këmbëve të tij.
7 Dhe në ato ditë do të ndodhë që asnjë nuk do të shpëtohet, as me ar, as me argjend, dhe askush nuk do të mund të shpëtojë.
8 Nuk do të ketë as hekur për luftë, as nuk do të vishet me parzmore. Bronzi nuk do të shërbejë, kallaji nuk do të jetë i dobishëm dhe nuk do të vlerësohet, dhe plumbi nuk do të dëshirohet.
9. Dhe të gjitha këto gjëra do të mohohen dhe do të shkatërrohen nga sipërfaqja e dheut, kur i Zgjedhuri do të shfaqet përpara Zotit të Shpirtrave.'

KAPITULLI 53

1. Atje sytë e mi panë një luginë të thellë me gojë hapur dhe të gjithë ata që banojnë në tokë, në det dhe në ishuj do t'i sjellin dhurata, dhurata dhe shenja nderimi, por ajo luginë e thellë nuk do të mbushet.
2. Dhe duart e tyre kryejnë vepra të paligjshme dhe mëkatarët gllabërojnë të gjithë ata që shtypin në mënyrë të paligjshme; megjithatë mëkatarët do të shkatërrohen përpara Zotit të Shpirtrave dhe do të dëbohen nga faqja e dheut e tij dhe do të zhduken përgjithmonë e përgjithmonë.
3. Sepse pashë të gjithë engjëjt e ndëshkimit që rrinin atje dhe përgatitnin të gjitha instrumentet e Satanit.
4. Dhe e pyeta engjëllin e paqes që shkoi me mua: "Për kë po i përgatisin këto vegla?"
5. Dhe ai më tha: "Ata i përgatisin këto për mbretërit dhe të fuqishmit e kësaj toke, që ata të mund të shkatërrohen".
6. Dhe pas kësaj, i Drejti dhe i Zgjedhuri do të bëjë që të shfaqet shtëpia e asamblesë së tij; tash e tutje ata nuk do të pengohen më në emër të Zotit të Shpirtrave.
7 Dhe këto male nuk do të qëndrojnë si toka përpara drejtësisë së tij, por kodrat do të jenë si një burim uji dhe të drejtët do të pushojnë nga shtypja e mëkatarëve".

KAPITULLI 54

1. Dhe shikova, u ktheva në një pjesë tjetër të tokës dhe pashë atje një luginë të thellë me zjarr përvëlues.
2. Ata sollën mbretërit dhe trimat dhe filluan t'i hedhin në këtë luginë të thellë.
3. Dhe aty sytë e mi panë se si i bënin këto vegla, zinxhirë hekuri me peshë të pamatshme.
4. Dhe pyeta engjëllin e paqes që erdhi me mua, duke thënë: "Për kë po përgatiten këta zinxhirë?".
5. Dhe ai më tha: 'Këto janë duke u përgatitur për ushtritë e Azazelit, në mënyrë që t'i marrin dhe t'i hedhin në humnerën e dënimit të plotë dhe ata do t'i mbulojnë nofullat e tyre me gurë të ashpër, siç urdhëroi Zoti i Shpirtrave .
6. Dhe Mikaeli, Gabrieli, Rafaeli dhe Phanueli do t'i kapin në atë ditë të madhe dhe do t'i hedhin atë ditë në furrën e ndezur, që Zoti i Frymëve të hakmerret ndaj tyre për padrejtësinë e tyre duke u bërë nënshtruar për shejtanin dhe duke i humbur ata që banojnë në tokë.'
7. Dhe në ato ditë do të vijë dënimi nga Zoti i Frymëve dhe ai do të hapë të gjitha dhomat e ujërave që janë mbi qiej dhe burimet që janë nën tokë.
8 Dhe të gjitha ujërat do të bashkohen me ujërat: ajo që është mbi qiejt është ajo mashkullore dhe uji që është nën tokë është femër.

9. Dhe ata do të shkatërrojnë të gjithë banorët e tokës dhe ata që banojnë nën skajet e qiellit.
10. Dhe kur ta kuptojnë padrejtësinë e tyre që kanë bërë në tokë, atëherë prej tyre do të humbasin.

KAPITULLI 55

1. Dhe pas kësaj Kreu i Ditëve u pendua dhe tha: "Më kot i kam shkatërruar të gjithë ata që banojnë në tokë".
2. Dhe ai u betua për emrin e tij të madh: "Tani e tutje nuk do të bëj kështu me të gjithë banorët e tokës dhe do të vë një shenjë në qiell; dhe ky do të jetë një premtim i mirëbesimit midis meje dhe atyre përgjithmonë. , për sa kohë që qielli është mbi tokë. Dhe kjo është në përputhje me urdhrin Tim.'
3. Kur të dëshiroj t'i kap ata nga dora e engjëjve në ditën e mundimit dhe dhimbjes për shkak të kësaj, Unë do të bëj që ndëshkimi im dhe zemërimi im të qëndrojnë mbi ta, thotë Perëndia, Zoti i Shpirtrave.
4. Ju mbretër të fuqishëm që banoni mbi tokë, ju duhet të shikoni të Zgjedhurin e Mi, se si ai ulet në fronin e lavdisë dhe gjykon Azazelin, të gjithë shokët e tij dhe të gjitha ushtritë e tij në emër të Zotit të Frymëve. '

KAPITULLI 56

1. Dhe pashë atje ushtritë e engjëjve të ndëshkimit që po shkonin dhe mbanin kamzhik dhe zinxhirë prej hekuri dhe bronzi.
2. Dhe pyeta engjëllin e paqes që erdhi me mua, duke thënë: "Kujt po shkojnë këta që i mbajnë fshikullimet?"
3. Dhe ai më tha: 'Për të zgjedhurit dhe të dashurit e tyre, që ata të mund të hidhen në humnerën e humnerës së luginës.
4. Dhe atëherë ajo luginë do të mbushet me të zgjedhurit dhe të dashurit e tyre, dhe ditët e jetës së tyre do të marrin fund dhe ditët e humbjes së tyre nuk do të llogariten më.
5. Dhe në ato ditë engjëjt do të kthehen dhe do të hidhen në lindje mbi parthinët dhe medët; që të dalin si luanë nga strofullat e tyre dhe si ujqër të uritur në kopetë e tyre.
6 Ata do të ngjiten dhe do të shkelin tokën e të zgjedhurve të tij, dhe vendi i të zgjedhurve të tij do të jetë para tyre një lëmë dhe një rrugë.
7 Por qyteti i të drejtëve të mi do të jetë një pengesë për kuajt e tyre. Dhe ata do të fillojnë të luftojnë mes tyre, dhe dora e tyre e djathtë do të jetë e fortë kundër tyre, dhe njeriu nuk do të njohë vëllanë e tij, as djalin të atin ose nënën e tij, derisa të mos ketë numër të kufomave gjatë masakrës së tyre, dhe dënimi i tyre të mos jetë i kotë.
8 Në ato ditë Sheoli do të hapë nofullat e tij dhe do të përpihen në të dhe shkatërrimi i tyre do të marrë fund; Sheoli do t'i gllabërojë mëkatarët në prani të të zgjedhurve.'

KAPITULLI 57

1. Dhe ndodhi që pas kësaj pashë një mori tjetër qerresh dhe njerëzish të hipur mbi të dhe të vinin nga erërat nga lindja dhe nga perëndimi në jug.
2. Dhe zhurma e karrocave të tyre u dëgjua dhe, kur ndodhi kjo rrëmujë, të shenjtët nga qielli e vërejtën këtë, dhe shtyllat e tokës u zhvendosën nga vendi i tyre, dhe zhurma e saj u dëgjua nga një skaj i qiellit në tjetra, në një ditë.
3. Dhe të gjithë do të rrëzohen dhe do të adhurojnë Zotin e Shpirtrave. Dhe ky është fundi i Shëmbëlltyrës së dytë.

KAPITULLI 58

1. Dhe fillova të them shëmbëlltyrën e tretë për të drejtët dhe të zgjedhurit.
2. Lum ju, të drejtë dhe të zgjedhur, sepse fati juaj do të jetë i lavdishëm.
3. Dhe i drejti do të jetë në dritën e diellit. Dhe të zgjedhurit në dritën e jetës së përjetshme: Ditët e jetës së tyre do të jenë të pafundme dhe ditët e të shenjtëve të panumërta.
4. Dhe ata do të kërkojnë dritën dhe do të gjejnë drejtësi me Zotin e Shpirtrave. Do të ketë paqe për të drejtët në emër të Zotit të Përjetshëm.
5 Dhe pas kësaj do t'u thuhet të shenjtëve në qiej: "Që të kërkojnë të fshehtat e drejtësisë, trashëgiminë e besimit, sepse është bërë i ndritshëm si dielli mbi tokë dhe errësira ka kaluar".
6. Dhe do të ketë një dritë që nuk mbaron kurrë, dhe ato nuk do të vijnë deri në një kufi, sepse errësira do të shkatërrohet më parë dhe drita do të vendoset përpara Zotit të shpirtrave dhe drita e drejtësisë do të qëndrojë përjetë përpara Zotit të Shpirtrave.

KAPITULLI 59

1. Në ato ditë sytë e mi panë sekretet e vetëtimave, të dritave, dhe të gjykimeve që ata zbatojnë dhe ato ndriçohen për një bekim ose një mallkim, ashtu si do Zoti i Shpirtrave.
2. Dhe atje pashë sekretet e bubullimës dhe se si kur ajo kumbon lart në qiell, dëgjohet zhurma e saj dhe më bëri të shoh gjykimet e ekzekutuara mbi tokë, qofshin ato për mirëqenie dhe bekim , ose për një mallkim sipas fjalës së Zotit të Shpirtrave.
3. Dhe pas kësaj m'u treguan të gjitha të fshehtat e dritave dhe të vetëtimave dhe ato ndriçojnë për bekim dhe për kënaqësi.

KAPITULLI 60

1. Në vitin e pesëqind, në muajin e shtatë, në ditën e katërmbëdhjetë të muajit në jetën e Enokut. Në atë shëmbëlltyrë pashë se si një tërmet i fuqishëm bëri që qielli i qiejve të dridhej dhe ushtria e Shumë të Lartit dhe engjëjt, një mijë e dhjetë mijë herë dhjetë mijë, u shqetësuan nga një shqetësim i madh.
2. Dhe Kreu i Ditëve u ul në fronin e lavdisë së Tij dhe engjëjt dhe të drejtët qëndruan rreth tij.
3. Më pushtoi një dridhje e madhe dhe më pushtoi frika, ijët e mia u lëshuan dhe frerët e mia u tretën dhe rashë me fytyrë.
4 Dhe Mikaeli dërgoi një engjëll tjetër nga mesi i të shenjtëve dhe ai më ngriti; sepse nuk kisha mundur të duroja vështrimin e kësaj ushtrie, rrëmujën dhe dridhjen e qiellit. Dhe Michael më tha: 'Pse shqetësohesh me një vizion të tillë? Deri në këtë ditë zgjati dita e mëshirës së Tij; dhe Ai ka qenë i mëshirshëm dhe shpirtgjerë ndaj atyre që banojnë në tokë.
5. Dhe kur të vijë dita, fuqia, dënimi dhe gjykimi, që Zoti i shpirtrave ka përgatitur për ata që nuk adhurojnë ligjin e

drejtë, për ata që mohojnë gjykimin e drejtë dhe për ata që pranojnë Më kot emri i tij - ajo ditë është përgatitur, për të zgjedhurit një besëlidhje, por për mëkatarët një inkuizicioni.
6. Kur dënimi i Zotit të Shpirtrave do të bjerë mbi ta, ai do të pushojë me qëllim që dënimi i Zotit të Shpirtrave të mos vijë kot, dhe do të vrasë fëmijët me nënat e tyre dhe fëmijët me baballarët e tyre. . Më pas do të bëhet gjykimi sipas mëshirës dhe durimit të Tij.'
7. Dhe atë ditë u ndanë dy përbindësha, një përbindësh femër me emrin Leviathan, për të banuar në humnerat e oqeanit mbi burimet e ujërave.
8. Por mashkulli quhet Behemoth, i cili zinte me gjoksin e tij një shkretëtirë të shkretë të quajtur Dûidâin, në lindje të kopshtit ku banojnë të zgjedhurit dhe të drejtët, ku u ngrit gjyshi im, i shtati nga Adami, njeriu i parë që Zoti i Shpirtrave të krijuar.
9. Dhe iu luta engjëllit tjetër që të më tregonte fuqinë e atyre përbindëshave, se si u ndanë një ditë dhe u hodhën, njëra në humnerat e detit dhe tjetra në tokën e thatë të shkretëtirës.
10. Dhe ai më tha: "Ti bir njeriu, këtu kërkon të njohësh atë që fshihet".
11. Dhe engjëlli tjetër që shkoi me mua dhe më tregoi atë që ishte e fshehur, më tha atë që është e para dhe e fundit në qiell në lartësi, nën tokë në thellësi, në skajet e qiellit dhe në themel të qiellit.
12. Dhe dhomat e erërave, si ndahen erërat, si peshohen dhe si llogariten portat e erërave, secila sipas fuqisë së erës dhe fuqisë së dritave të hënës. , dhe sipas fuqisë që është e përshtatshme: dhe ndarjet e yjeve sipas emrave të tyre dhe si ndahen të gjitha ndarjet.
13. Bubullimat sipas vendeve ku bien, të gjitha ndarjet që bëhen midis vetëtimave që të ndriçohen, dhe ushtria e tyre që të mund të binden menjëherë.
14. Sepse bubullima ka vende pushimi, të cilat i caktohen përderisa ajo është në pritje të goditjes së saj; dhe bubullima dhe vetëtima janë të pandashme, dhe megjithëse jo një dhe të pandarë, ato të dyja shkojnë së bashku përmes shpirtit dhe nuk ndahen.
15. Sepse kur rrufeja ndizet, bubullima nxjerr zërin e saj dhe shpirti bën një pauzë gjatë zhurmës dhe ndahet në mënyrë të barabartë mes tyre; sepse thesari i kuqeve të tyre është si rëra, dhe secili prej tyre, ndërsa kërcen, mbahet me një fre dhe kthehet prapa me anë të fuqisë së frymës dhe shtyhet përpara sipas pjesëve të shumta të tokës.
16. Dhe shpirti i detit është mashkullor dhe i fortë, dhe sipas fuqisë së forcës së tij, ai e tërheq atë me një fre, dhe në të njëjtën mënyrë ai shtyhet përpara dhe shpërndahet në të gjitha malet e tokës.
17. Dhe fryma e brymës është engjëlli i tij dhe fryma e breshërit është një engjëll i mirë.
18. Dhe fryma e borës i ka braktisur dhomat e tij për shkak të fuqisë së tij - aty është një frymë e veçantë dhe ajo që ngrihet prej saj është si tymi dhe emri i saj është acar.
19. Dhe shpirti i mjegullës nuk është i bashkuar me ta në dhomat e tyre, por ka një dhomë të veçantë; sepse rruga e tij është e lavdishme në dritë dhe në errësirë, në dimër dhe në verë, dhe në dhomën e tij është një engjëll.
20. Dhe fryma e vesës banon në skajet e qiellit dhe lidhet me dhomat e shiut, dhe rrjedha e saj është në dimër dhe verë; dhe retë e saj dhe retë e mjegullës lidhen, dhe njëri i jep tjetrit.
21. E kur fryma e shiut del nga dhoma e tij, vijnë engjëjt, e hapin dhomën dhe e nxjerrin jashtë, e kur shpërndahet në të gjithë tokën, bashkohet me ujin në tokë. Dhe sa herë që bashkohet me ujin në tokë. . .
22. Sepse ujërat janë për ata që banojnë mbi tokë; sepse ato janë ushqim për tokën nga Shumë i Larti që është në qiell; prandaj ka një masë për shiun dhe engjëjt e marrin përsipër atë.
23. Dhe këto i pashë në Xhenetin e të Drejtëve.
24. Dhe engjëlli i paqes që ishte me mua më tha: 'Këto dy përbindësha, të përgatitura në përputhje me madhështinë e Perëndisë, do të ushqehen . . .

KAPITULLI 61

1. Dhe pashë në ato ditë se sa litarë u dhanë atyre engjëjve, dhe ata morën krahë, fluturuan dhe shkuan drejt veriut.
2. Dhe unë e pyeta engjëllin, duke i thënë: 'Pse ata engjëj i kanë marrë këto litarë dhe janë larguar?' Dhe ai më tha: "Ata kanë shkuar për të matur".
3. Dhe engjëlli që shkoi me mua më tha: "Këto do të sjellin masat e të drejtëve dhe litarët e të drejtëve te të drejtët, që ata të qëndrojnë në emrin e Zotit të Shpirtrave përgjithmonë e përjetë". .
4. Të zgjedhurit do të fillojnë të banojnë me të zgjedhurit, dhe këto janë masat që do t'i jepen besimit dhe që do të forcojnë drejtësinë.
5 Dhe këto masa do të zbulojnë të gjitha sekretet e thellësive të tokës, ata që janë shkatërruar nga shkretëtira, ata që janë ngrënë nga kafshët dhe ata që janë ngrënë nga peshqit e detit, Që të kthehen dhe të qëndrojnë vetë, në ditën e të Zgjedhurit; Sepse askush nuk do të shkatërrohet përpara Zotit të Shpirtrave dhe askush nuk mund të shkatërrohet.
6 Dhe të gjithë ata që banojnë lart në qiell morën një urdhër dhe fuqi, një zë dhe një dritë të vetme si zjarri.
7. Dhe atë me fjalët e tyre të para e bekuan, e lartësuan dhe e lavdëruan me urtësi, dhe ishin të urtë në të folur dhe në frymën e jetës.
8. Dhe Zoti i Shpirtrave i vuri të Zgjedhurit në fronin e lavdisë. Ai do të gjykojë të gjitha veprat e të shenjtëve lart në qiell dhe veprat e tyre do të peshohen në peshore,
9. Dhe kur të ngrejë fytyrën e tij, për të gjykuar rrugët e tyre të fshehta sipas fjalës së emrit të Zotit të Frymëve dhe rrugën e tyre sipas rrugës së gjykimit të drejtë të Zotit të Frymëve, atëherë të gjithë do të me një zë të vetëm flisni dhe bekoni, dhe përlëvdojeni, lartësoni dhe shenjtëroni emrin e Zotit të Frymave.
10. Dhe ai do të thërrasë gjithë ushtrinë e qiejve dhe të gjithë shenjtorët lart, ushtrinë e Perëndisë, kerubinët, serafinët dhe ofaninët, dhe të gjithë engjëjt e pushtetit, të gjithë engjëjt e principatave dhe të zgjedhurit Njëra, dhe tjetra fuqi mbi tokë dhe mbi ujë.
11. Atë ditë do të ngrihet një zë i vetëm dhe do të bekojë, lavdërojë dhe lartësojë në frymën e besimit, dhe në frymën e urtësisë, dhe në frymën e durimit, dhe në frymën e mëshirës dhe në frymën e gjykimit dhe të paqes dhe në frymën e mirësisë, dhe të gjithë do të thonë me një zë: "I bekuar qoftë ai, dhe emri i Zotit të Shpirtrave qoftë i bekuar në shekuj të shekujve."
12. Të gjithë ata që nuk flenë lart në qiell do ta bekojnë; të gjithë të shenjtët që janë në qiell do ta bekojnë dhe të gjithë

të zgjedhurit që banojnë në kopshtin e jetës; dhe çdo frymë drite që mund të bekojë dhe përlëvdojë , dhe lëvdojnë dhe shenjtëro emrin tënd të bekuar dhe çdo mish do të përlëvdojë dhe bekojë pa masë emrin tënd në shekuj të shekujve.
13. Sepse e madhe është mëshira e Zotit të Shpirtrave dhe Ai është shpirtgjerë, dhe të gjitha veprat e tij dhe gjithçka që ka krijuar Ai ua shpalli të drejtëve dhe të zgjedhurve, në emër të Zotit të Frymëve.

KAPITULLI 62

1. Dhe kështu Zoti i urdhëroi mbretërit, të fuqishmit dhe të lartësuarit, dhe ata që banojnë në tokë, dhe tha: "Hapni sytë dhe ngrini brirët, nëse mund të njihni të Zgjedhurin".
2 Dhe Zoti i Frymëve e uli mbi fronin e lavdisë së tij dhe fryma e drejtësisë u derdh mbi të, dhe fjala e gojës së tij do të vrasë të gjithë mëkatarët dhe të gjithë të padrejtët do të shkatërrohen para tij.
3 Atë ditë do të ngrihen të gjithë mbretërit dhe të fuqishmit, të lartësuarit dhe ata që zotërojnë tokën, dhe do të shohin dhe do të njohin se si ulet në fronin e lavdisë së tij dhe drejtësia do të gjykohet përpara tij. Dhe para tij nuk thuhet asnjë fjalë gënjeshtare.
4. Atëherë do t'i bjerë dhembja si një grua në lindje, dhe ajo do të ketë dhembje gjatë lindjes, kur fëmija i saj hyn në gojën e barkut dhe do të ketë dhimbje gjatë lindjes.
5 Dhe njëra pjesë e tyre do të shikojë tjetrën dhe do të tremben, do t'i përulet fytyra dhe do t'i kapë dhembja, kur ta shohin atë Birin e njeriut të ulur në fronin e lavdisë së tij.
6. Dhe mbretërit, të fuqishmit dhe të gjithë ata që zotërojnë tokën do të bekojnë, do të përlëvdojnë dhe do të lëvdojnë atë që sundon mbi gjithçka, që ishte i fshehur.
7. Sepse që në fillim Biri i njeriut ishte i fshehur dhe Shumë i Larti e ruajti në prani të fuqisë së tij dhe ua zbuloi të zgjedhurve.
8 Asambleja e të zgjedhurve dhe të shenjtëve do të mbillet dhe të gjithë të zgjedhurit do të dalin para tij atë ditë.
9. Dhe të gjithë mbretërit, të fuqishmit, të lartësuarit dhe ata që sundojnë tokën, do të bien përmbys para tij, do të adhurojnë dhe do t'i besojnë atij Bir njeriu, do t'i luten dhe do t'i përgjërohen për mëshirë nga duart e tij .
10. Megjithatë Zoti i Frymave do t'i shtypë aq shumë, saqë ata do të dalin me nxitim nga prania e tij dhe fytyrat e tyre do të mbushen me turp dhe errësira do të thellohet në fytyrat e tyre.
11. Dhe Ai do t'ua dorëzojë për dënim engjëjve, për t'u hakmarrë ndaj tyre, sepse ata i kanë shtypur fëmijët e Tij dhe të zgjedhurit e Tij.
12. Dhe do të jenë një spektakël për të drejtët dhe për të zgjedhurit e tij; do të gëzohen me ta, sepse zemërimi i Zotit të Frymëve bie mbi ta dhe shpata e tij është dehur me gjakun e tyre.
13. Atë ditë të drejtët dhe të zgjedhurit do të shpëtohen dhe nuk do ta shohin kurrë fytyrën e mëkatarëve dhe të padrejtëve.
14 Dhe Zoti i Frymëve do të qëndrojë mbi ta dhe do të hanë bashkë me atë Birin e njeriut, do të shtrihen dhe do të ngrihen në shekuj të shekujve.
15 Të drejtët dhe të zgjedhurit do të dalin nga toka dhe do të pushojnë së qeni me fytyrë të përulur. Dhe ata do të jenë veshur me rroba lavdie,
16. Dhe këto do të jenë rrobat e jetës nga Zoti i Shpirtrave: Dhe rrobat tuaja nuk do të vjetrohen dhe lavdia juaj nuk do të kalojë përpara Zotit të Frymëve.

KAPITULLI 63

1. Në ato ditë, të fuqishmit dhe mbretërit që zotërojnë tokën do t'i luten Atij që t'u japë atyre një afat të vogël nga engjëjt e Tij të ndëshkimit të cilëve u ishin dorëzuar, që ata të mund të bien përmbys dhe të adhurojnë përpara Zotit të Shpirtrave dhe të rrëfejnë mëkatet para Tij.
2. Dhe ata do të bekojnë dhe lavdërojnë Zotin e shpirtrave dhe do të thonë: "I bekuar është Zoti i shpirtrave dhe Zoti i mbretërve, Zoti i të fuqishmëve dhe Zoti i të pasurve, Zoti i lavdisë dhe Zoti të mençurisë,
3. Fuqia jote brez pas brezi është e shkëlqyer në çdo gjë të fshehtë dhe lavdia jote përjetë. Të gjitha sekretet e tua janë të thella dhe të panumërta, dhe drejtësia jote është e pallogaritshme.
4 Tani kemi mësuar se duhet të përlëvdojmë dhe të bekojmë Zotin e mbretërve dhe atë që është mbret mbi të gjithë mbretërit.'
5. Dhe ata do të thonë: “Sikur të kishim pushim për të lavdëruar dhe falënderuar dhe për të rrëfyer besimin tonë para lavdisë së Tij!
6. Dhe tani dëshirojmë një pushim të vogël, por nuk e gjejmë atë: E ndjekim fort dhe nuk e fitojmë atë;
7. Sepse ne nuk kemi besuar përpara tij, nuk kemi përlëvduar emrin e Zotit të Frymave, as nuk kemi përlëvduar Zotin tonë, por shpresa jonë ishte në skeptrin e mbretërisë sonë dhe në lavdinë tonë.
8. Dhe në ditën e vuajtjes dhe mundimit tonë Ai nuk na shpëton, dhe ne nuk gjejmë afat për rrëfim, se Zoti ynë është i vërtetë në të gjitha veprat e Tij, në gjykimet e tij dhe në drejtësinë e Tij, dhe gjykimet e Tij nuk kanë respekt për personat. .
9 Dhe ne largohemi nga prania e tij për shkak të veprave tona dhe të gjitha mëkatet tona do të llogariten me drejtësi.'
10. Tani ata do t'i thonë vetes: "Shpirtrat tanë janë plot me fitime të padrejta, por kjo nuk na pengon të zbresim nga mesi i tij në barrën e Sheolit".
11. Dhe pas kësaj fytyrat e tyre do të mbushen me errësirë dhe turp përpara atij Biri të njeriut, dhe do të dëbohen nga prania e tij dhe shpata do të qëndrojë përpara fytyrës së tij në mes të tyre.
12. Kështu tha Zoti i Shpirtrave: "Ky është dekreti dhe gjykimi në lidhje me të fuqishmit, mbretërit, të lartësuarit dhe ata që zotërojnë tokën përpara Zotit të Shpirtrave".

KAPITULLI 64

1. Dhe forma të tjera që pashë të fshehura në atë vend.
2. Dëgjova zërin e engjëllit duke thënë: 'Këta janë engjëjt që zbritën në tokë dhe u zbuluan bijve të njerëzve atë që ishte e fshehtë dhe i joshën fëmijët e njerëzve të bënin mëkat.'

KAPITULLI 65

1. Dhe në ato ditë Noeu pa tokën që ishte fundosur dhe shkatërrimi i saj ishte afër.

2. Dhe ai u ngrit prej andej, shkoi në skajet e tokës dhe i thirri me zë gjyshit të tij Enokut; dhe Noeu tha tri herë me një zë të hidhur: Më dëgjo, më dëgjo, më dëgjo.
3. Dhe unë i thashë: "Më trego çfarë është ajo që bie në tokë që toka është në një gjendje kaq të keqe dhe të tronditur, se mos ndoshta unë do të humbas bashkë me të?"
4. Dhe aty u bë një rrëmujë e madhe në tokë dhe një zë u dëgjua nga qielli dhe unë rashë me fytyrë.
5. Dhe gjyshi im Enoku erdhi dhe u ndal pranë meje dhe më tha: 'Pse më thirre me një britmë të hidhur dhe duke qarë?
6. Dhe një urdhër ka dalë nga prania e Zotit në lidhje me ata që banojnë në tokë se rrënimi i tyre është kryer sepse ata kanë mësuar të gjitha sekretet e engjëjve dhe gjithë dhunën e Satanëve dhe të gjitha fuqitë e tyre- - më të fshehtat - dhe gjithë fuqia e atyre që praktikojnë magjinë, dhe fuqia e magjisë dhe fuqia e atyre që bëjnë shëmbëlltyra të shkrira për të gjithë tokën:
7. Dhe si prodhohet argjendi nga pluhuri i tokës dhe sa metali i butë buron në tokë.
8. Sepse plumbi dhe kallaji nuk prodhohen nga toka si të parat; ai është një burim që i prodhon dhe një engjëll qëndron aty, dhe ai engjëll është i pari.'
9. Dhe pas kësaj gjyshi im Enoku më kapi për dore dhe më ngriti dhe më tha: 'Shko, sepse i kam kërkuar Zotit të Shpirtrave të prek këtë rrëmujë në tokë.
10. Dhe ai më tha: "Për shkak të padrejtësisë së tyre, gjykimi i tyre është vendosur dhe nuk do të mbahet nga Unë përgjithmonë. Për shkak të magjive që ata kanë kërkuar dhe mësuar, toka dhe ata që banojnë në të do të të shkatërrohet".
11. Dhe këta - ata nuk kanë vend pendimi përgjithmonë, sepse u kanë treguar atyre atë që ishte e fshehur dhe ata janë të mallkuar; për këtë qortim në lidhje me sekretet.
12. Dhe ai ka caktuar që emri yt të jetë ndër të shenjtët dhe do të të ruajë midis banorëve të dheut, dhe ka caktuar farën tënde të drejtë si mbretërim dhe nderime të mëdha, dhe nga pasardhësit e tu do të dalë një burim i i drejtë dhe i shenjtë pa numër përgjithmonë.

KAPITULLI 66

1. Dhe pas kësaj ai më tregoi engjëjt e ndëshkimit që janë përgatitur të vijnë dhe të lëshojnë të gjitha fuqitë e ujërave që janë poshtë në tokë, me qëllim që të sillnin gjykimin dhe shkatërrimin mbi të gjithë ata që qëndrojnë dhe banojnë në tokë.
2. Dhe Zoti i Shpirtrave i urdhëroi engjëjt që po dilnin, që të mos ngrinin ujërat, por t'i kontrollonin; sepse ata engjëj ishin mbi fuqitë e ujërave.
3. Dhe u largova nga prania e Enokut.

KAPITULLI 67

1. Dhe në ato ditë fjala e Perëndisë m'u drejtua dhe ai më tha: 'Noe, shorti yt ka ardhur para meje, shumë pa faj, shumë dashuri dhe drejtësi.
2. Dhe tani engjëjt po bëjnë një ndërtesë prej druri, dhe kur ta kenë përfunduar atë detyrë, unë do ta vendos dorën time mbi të dhe do ta ruaj atë, dhe prej saj do të dalë fara e jetës dhe një ndryshim do të ndodhë në mënyrë që toka nuk do të mbetet pa banorë.
3. Dhe unë do të agjëroj para meje pasardhësit e tu në shekuj të shekujve dhe do të përhap ata që banojnë me ty; nuk do të jetë pa fryt mbi faqen e dheut, por do të bekohet dhe do të shumohet mbi tokë në emri i Zotit.'
4. Dhe Ai do t'i burgos ata engjëj që kanë treguar padrejtësi, në atë luginë të ndezur që gjyshi im Enoku më kishte treguar më parë në perëndim, midis maleve prej ari, argjendi, hekuri, metali i butë dhe kallaji.
5. Dhe pashë atë luginë në të cilën pati një tronditje të madhe dhe një rrëmujë e ujërave.
6. Dhe kur ndodhi e gjithë kjo, nga ai metal i shkrirë i zjarrtë dhe nga tronditja e tij në atë vend, lindi një erë squfuri dhe u lidh me ato ujëra dhe me atë luginë të engjëjve që e kishin humbur njerëzimin. djegur nën atë tokë.
7. Dhe nëpër luginat e tij rrjedhin rrjedhat e zjarrit, ku dënohen këta engjëj që i lanë në rrugë të gabuar ata që banojnë në tokë.
8 Por ato ujëra në ato ditë do t'u shërbejnë mbretërve, të fuqishmëve, të lartësuarve dhe atyre që banojnë mbi tokë, për shërimin e trupit, por për ndëshkimin e shpirtit; tani shpirti i tyre është plot me epsh, që të mund të ndëshkohen në trupin e tyre, sepse ata e kanë mohuar Zotin e Shpirtrave dhe shohin ndëshkimin e tyre çdo ditë, e megjithatë nuk besojnë në emrin e Tij.
9. Dhe në përpjesëtim me djegien e trupave të tyre, një ndryshim përkatës do të ndodhë në shpirtin e tyre përgjithmonë e përgjithmonë; sepse përpara Zotit të Shpirtrave askush nuk do të thotë asnjë fjalë kot.
10 Sepse gjykimi do të bjerë mbi ta, sepse ata besojnë në epshin e trupit të tyre dhe mohojnë Frymën e Zotit.
11. Po ato ujëra do të ndryshojnë në ato ditë; sepse kur ata engjëj të ndëshkohen në këto ujëra, këto burime uji do të ndryshojnë temperaturën e tyre, dhe kur engjëjt të ngjiten, ky ujë i burimeve do të ndryshojë dhe do të bëhet i ftohtë.
12. Dhe dëgjova Mikaelin duke u përgjigjur dhe duke thënë: "Ky gjykim me të cilin gjykohen engjëjt është një dëshmi për mbretërit dhe të fuqishmit që zotërojnë tokën".
13. Sepse këto ujëra të gjykimit shërbejnë për shërimin e trupit të mbretërve dhe epshin e trupit të tyre; prandaj ata nuk do të shohin dhe nuk do të besojnë se ato ujëra do të ndryshojnë dhe do të bëhen një zjarr që digjet përgjithmonë.

KAPITULLI 68

1. Dhe pas kësaj gjyshi im Enoku më dha mësimin e të gjitha sekreteve në librin në Shëmbëlltyrat që i ishin dhënë dhe ai m'i mblodhi ato në fjalët e librit të shëmbëlltyrave.
2. Dhe atë ditë Mikaeli iu përgjigj Rafaelit dhe i tha: "Fuqia e shpirtit më transporton dhe më bën të dridhem për shkak të ashpërsisë së gjykimit të sekreteve, gjykimit të engjëjve; kush mund të durojë gjykimin e ashpër që ka qenë ekzekutuar dhe para së cilës ata shkrihen?'
3. Dhe Mikaeli u përgjigj përsëri dhe i tha Rafaelit: "Kush është ai, zemra e të cilit nuk është zbutur për këtë dhe frerët e të cilit nuk shqetësohen nga kjo fjalë gjykimi që u ka rënë për shkak të atyre që i kanë nxjerrë kështu jashtë ?'
4. Dhe ndodhi që kur ai qëndroi përpara Zotit të Shpirtrave, Mikaeli i tha kështu Raphaelit: 'Unë nuk do ta marr pjesën e tyre nën syrin e Zotit; sepse Zoti i Shpirtrave është zemëruar me ta sepse ata bëjnë sikur të ishin Zoti. Prandaj gjithçka që është e fshehur do të bjerë mbi ta në shekuj të

shekujve; sepse as engjëlli dhe as njeriu nuk do të kenë pjesën e tij në të, por vetëm ata kanë marrë gjykimin e tyre në shekuj të shekujve.'

KAPITULLI 69

1. Dhe pas këtij gjykimi ata do t'i tmerrojnë dhe do t'i bëjnë të dridhen, sepse ua kanë treguar këtë banorëve të dheut.
2. Dhe ja emrat e atyre engjëjve dhe këta janë emrat e tyre: i pari prej tyre është Samjâzâ, i dyti Artâqifâ, dhe i treti Armên, i katërti Kôkabêl, i pesti Tûrâêl, i gjashti Rumjâl, i shtati Dânjâl, i teti Nêqâêl. , i nënti Barâqêl, i dhjeti Azâzêl, i i njëmbëdhjeti Armârôs, i dymbëdhjeti Batarjâl, i trembëdhjeti Busasêjal, i katërmbëdhjeti Hanânêl, i pesëmbëdhjeti Tûrêl, dhe i gjashtëmbëdhjeti Sîmâpêsîêl, i shtatëmbëdhjeti Jetrêl, i tetëmbëdhjeti Tûmâêl, i nëntëmbëdhjeti i twwedtyetl, i nëntëmbëdhjeti, i twwedtyetl, i nëntëmbëdhjeti, i twwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwtwwwwwwwwwwwwww wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww Azâzêl.
3. Dhe këta janë krerët e engjëjve të tyre dhe emrat e tyre, dhe të parët e tyre mbi qindra e mbi pesëdhjetë e mbi dhjetëra.
4. Emri i Jeqôn-it të parë: domethënë ai që i la në rrugë të gabuar të gjithë bijtë e Perëndisë dhe i zbriti në tokë dhe i la në rrugë të gabuar nëpërmjet bijave të njerëzve.
5 Dhe i dyti u quajt Asbeel; ai u dha këshilla të mbrapshta bijve të shenjtë të Perëndisë dhe i la në rrugë të gabuar, aq sa i ndotën trupat e tyre me bijat e njerëzve.
6. Dhe i treti quhej Gâdreel; është ai që u tregoi bijve të njerëzve të gjitha goditjet e vdekjes, dhe e la në rrugë të gabuar Evën dhe u tregoi bijve të njerëzve armët e vdekjes mburojën dhe parzmoren, dhe shpata për betejë dhe të gjitha armët e vdekjes për bijtë e njerëzve.
7. Dhe nga dora e tij kanë dalë kundër atyre që banojnë në tokë që nga ajo ditë dhe përjetë.
8. Dhe i katërti quhej Pênêmûe; ai u mësoi bijve të njerëzve të hidhurën dhe të ëmblën dhe u mësoi atyre të gjitha sekretet e diturisë së tyre.
9. Dhe ai e udhëzoi njerëzimin me shkrim me bojë dhe letër, dhe me këtë shumë mëkatuan nga përjetësia në përjetësi dhe deri më sot.
10. Sepse burrat nuk u krijuan për një qëllim të tillë, për të vërtetuar mirëbesimin e tyre me stilolaps dhe bojë.
11. Sepse njerëzit u krijuan tamam si engjëjt, me qëllim që ata të vazhdojnë të jenë të pastër dhe të drejtë, dhe vdekja, e cila shkatërron gjithçka, nuk mund t'i kapë ata, por nëpërmjet kësaj njohurie të tyre ata po humbasin dhe nëpërmjet kësaj fuqie. po më konsumon.
12. Dhe i pesti u quajt Kâsdejâ; ky është ai që u tregoi bijve të njerëzve të gjitha goditjet e liga të shpirtrave dhe demonëve dhe goditjet e embrionit në mitër, që ai të kalonte, dhe goditjet e shpirtit. kafshimet e gjarprit dhe goditjet që ndodhin gjatë vapës së mesditës, djali i gjarprit i quajtur Tabââ'ët.
13. Dhe kjo është detyra e Kasbeelit, kreut të betimit që ua bëri të shenjtëve kur banoi lart në lavdi, dhe emri i tij është Biqâ.
14. Ky engjëll i kërkoi Mikaelit t'i tregonte emrin e fshehur, që ai ta shpallte në betim, që të dridheshin para atij emri dhe betimit që u zbuloi bijve të njerëzve gjithçka që ishte në fshehtësi.
15. Dhe kjo është fuqia e këtij betimi, sepse ai është i fuqishëm dhe i fortë, dhe ai e vuri këtë betim Akâe në dorën e Mikaelit.
16. Dhe këto janë sekretet e këtij betimi. . . Dhe ata janë të fortë për shkak të betimit të tij: Dhe qielli u pezullua para se të krijohej bota, dhe përgjithmonë.
17. Dhe përmes tij u themelua toka mbi ujë, dhe nga gropat e fshehta të maleve dalin ujëra të bukura, që nga krijimi i botës dhe në përjetësi.
18. Dhe nëpërmjet atij betimi u krijua deti dhe si themel i vuri rërën kundër kohës së zemërimit të tij dhe nuk guxoi të kalonte përtej tij nga krijimi i botës në përjetësi.
19. Dhe përmes atij betimi thellësitë bëhen të shpejta, dhe qëndrojnë e mos përzihen nga vendi i tyre nga përjetësia në përjetësi.
20. Dhe përmes atij betimi dielli dhe hëna e përfundojnë rrugën e tyre dhe mos u shmangni nga urdhri i tyre nga përjetësia në përjetësi.
21. Dhe përmes atij betimi, yjet përfundojnë rrugën e tyre, Dhe Ai i thërret me emrat e tyre dhe ata i përgjigjen Atij nga përjetësia në përjetësi.
22. Po kështu edhe frymërat e ujit, të erërave, të të gjitha zefirëve dhe shtigjet e tyre nga të gjitha anët e erërave.
23. Aty ruhen zërat e bubullimës dhe drita e vetëtimave, dhe dhomat e breshërit, dhomat e ngricës, dhomat e mjegullës, dhomat e shiut dhe të vesës. .
24. Dhe të gjithë këta besojnë dhe falënderojnë Zotin e Shpirtrave dhe e madhërojnë Atë me gjithë fuqinë e tyre, dhe ushqimi i tyre është në çdo akt falënderimi; ata falënderojnë, lavdërojnë dhe lartësojnë emrin e Zotit të shpirtrave në shekuj të shekujve. .
25. Dhe ky betim është i fuqishëm mbi ta, dhe nëpërmjet tij ata do të ruhen dhe shtigjet e tyre do të ruhen dhe rruga e tyre nuk do të shkatërrohet.
26 Dhe midis tyre ishte një gëzim i madh; dhe ata bekonin, përlëvdonin dhe lëvduan, sepse emri i atij Biri i njeriut u ishte zbuluar.
27 Dhe ai u ul në fronin e lavdisë së tij dhe shuma e gjykimit iu dha Birit të njeriut dhe bëri që mëkatarët të largoheshin e të shfaroseshin nga faqja e dheut, dhe ata që e kishin udhëhequr bota e humbur.
28 Ata do të jenë të lidhur me zinxhirë, do të burgosen në kuvendin e tyre të shkatërrimit dhe të gjitha veprat e tyre do të zhduken nga faqja e dheut.
29. Dhe tani e tutje nuk do të ketë asgjë të prishur; Sepse ai Bir i njeriut u shfaq dhe u ul në fronin e lavdisë së tij, dhe çdo e keqe do të kalojë para tij dhe fjala e atij Biri njeriu do të dalë dhe do të jetë e fortë përpara Zotit të Frymëve.

KAPITULLI 70

1. Dhe ndodhi që pas kësaj, emri i tij gjatë jetës së tij u ngrit lart te ai Biri i Njeriut dhe te Zoti i Shpirtrave nga mesi i atyre që banojnë në tokë.
2 Dhe ai u ngrit lart mbi qerret e Frymës dhe emri i tij u zhduk midis tyre.
3. Dhe që nga ajo ditë unë nuk u numërova më në mesin e tyre; dhe më vendosi midis dy erërave, midis veriut dhe perëndimit, ku engjëjt morën litarët për të ma matur vendin e të zgjedhurve dhe të të drejtëve.

4 Dhe atje pashë etërit e parë dhe të drejtët që banonin në atë vend që nga fillimi.

KAPITULLI 71

1. Dhe pas kësaj ndodhi që fryma ime u përkthye dhe u ngjit në qiell; dhe pashë bijtë e shenjtë të Perëndisë. Ata shkelnin mbi flakët e zjarrit: rrobat e tyre ishin të bardha dhe rrobat e tyre dhe fytyrat e tyre shkëlqenin si bora.
2. Dhe pashë dy përrenj zjarri, dhe drita e atij zjarri shkëlqeu si zymbyl dhe rashë me fytyrën time përpara Zotit të Frymëve.
3 Dhe engjëlli Mikael, një nga kryeengjëjt, më kapi nga dora ime e djathtë, më ngriti dhe më çoi në të gjitha sekretet dhe më tregoi të gjitha sekretet e drejtësisë.
4 Dhe më tregoi të gjitha sekretet e skajeve të qiellit, të gjitha dhomat e të gjithë yjeve dhe të gjithë ndriçuesit, nga ku shkojnë përpara shenjtorëve.
5 Dhe ai e përktheu frymën time në qiejt e qiejve dhe pashë atje si një strukturë të ndërtuar me kristale, dhe midis atyre kristaleve gjuhë të gjalla zjarri.
6 Dhe fryma ime pa brezin që rrethonte shtëpinë e zjarrit, dhe nga të katër anët e tij kishte përrenj plot me zjarr të gjallë, dhe e rrethuan atë shtëpi.
7 Rreth e qark ishin Serafinët, Kerubikët dhe Ofaninët; dhe këta janë ata që nuk flenë dhe ruajnë fronin e lavdisë së tij.
8. Dhe pashë engjëj që nuk mund të numëroheshin, një mijë mijëra dhe dhjetë mijë herë dhjetë mijë, që rrethonin atë shtëpi. Dhe Mikaeli, Rafaeli, Gabrieli dhe Phanueli, dhe engjëjt e shenjtë që janë mbi qiejt, hyni dhe dilni nga ajo shtëpi.
9. Dhe ata dolën nga ajo shtëpi, dhe Mikaeli, Gabrieli, Rafaeli dhe Fanueli, dhe shumë engjëj të shenjtë pa numër.
10. Dhe bashkë me ta Kreu i Ditëve, kokën e tij të bardhë dhe të pastër si leshi, dhe rrobat e tij të papërshkrueshme.
11. Pastaj rashë përmbys dhe tërë trupi im u qetësua dhe shpirti im u shpërfytyrua; Dhe unë qava me zë të lartë, . . .me shpirtin e fuqisë, Dhe të bekuar, të lavdëruar dhe të lartësuar.
12. Dhe këto bekime që dolën nga goja ime ishin të pëlqyera përpara asaj Kreu të Ditëve.
13. Dhe ai Kreu i Ditëve erdhi me Mikaelin dhe Gabrielin, Rafaelin dhe Fanuelin, mijëra e dhjetë mijë engjëj pa numër.
14 Dhe ai erdhi tek unë, më përshëndeti me zërin e tij dhe më tha: 'Ky është Biri i njeriut që ka lindur për drejtësi; Dhe drejtësia qëndron mbi të dhe drejtësia e Kreut të ditëve nuk e braktis".
15. Dhe ai më tha: 'Ai të shpall paqen në emër të botës që do të vijë; Sepse prej këtej ka ardhur paqja që nga krijimi i botës dhe kështu do të jetë me ty përgjithmonë e përgjithmonë e përgjithmonë.
16 Dhe të gjithë do të ecin në rrugët e tij, sepse drejtësia nuk e braktis kurrë; me të do të jenë banesat e tyre dhe trashëgimia e tyre, dhe nuk do të ndahen prej tij në shekuj të shekujve.
17 Kështu do të ketë ditë të gjata me atë Bir njeriu, dhe të drejtët do të kenë paqe dhe një rrugë të drejtë, në emër të Zotit të Frymave në shekuj të shekujve.'

KAPITULLI 72

1. Libri i rrjedhave të ndriçuesve të qiellit, marrëdhëniet e secilit, sipas klasave të tyre, sundimit dhe stinëve të tyre, sipas emrave dhe vendeve të tyre të origjinës dhe sipas muajve të tyre, Urieli, i shenjtë engjëlli që ishte me mua, që është udhërrëfyesi i tyre, më tregoi; dhe ai më tregoi të gjitha ligjet e tyre pikërisht ashtu siç janë, dhe si është në lidhje me të gjitha vitet e botës dhe deri në përjetësi, derisa të realizohet krijimi i ri, i cili zgjat deri në përjetësi.
2. Dhe ky është ligji i parë i ndriçuesve: ndriçuesi Dielli ka daljen e tij në portalet lindore të qiellit dhe perëndimin e tij në portalet perëndimore të qiellit.
3. Dhe pashë gjashtë porta në të cilat lind dielli, dhe gjashtë porta në të cilat perëndon dielli dhe hëna lind dhe perëndon në këto porta, dhe udhëheqësit e yjeve dhe ata që ata udhëheqin: gjashtë në lindje dhe gjashtë në perëndimi, dhe të gjitha pas njëra-tjetrës në rendin përkatës përkatës: gjithashtu shumë dritare djathtas dhe majtas të këtyre portaleve.
4. Dhe së pari del ndriçuesi i madh, i quajtur Dielli, dhe perimetri i tij është si perimetri i qiellit, dhe ai është mjaft i mbushur me zjarr ndriçues dhe ngrohës.
5. Karroca mbi të cilën ai ngjitet, era ecën, dhe dielli perëndon nga qielli dhe kthehet përmes veriut për të arritur në lindje dhe udhëzohet aq shumë sa vjen në portalin përkatës dhe shkëlqen përballë qielli.
6. Në këtë mënyrë ai ngrihet në muajin e parë në portalin e madh, i cili është i katërti nga ato gjashtë portalet në kastë.
7. Dhe në portën e katërt nga lind dielli në muajin e parë ka dymbëdhjetë hapje dritaresh, prej të cilave del një flakë kur hapen në kohën e tyre.
8. Kur dielli lind në qiell, ai del nga porta e katërt tridhjetë mëngjese radhazi dhe perëndon me saktësi në portën e katërt në perëndim të qiellit.
9. Dhe gjatë kësaj periudhe dita bëhet çdo ditë më e gjatë dhe nata çdo natë më e shkurtër deri në mëngjesin e tridhjetë.
10. Atë ditë dita është më e gjatë se nata për një të nëntë, dhe dita është saktësisht dhjetë pjesë dhe nata tetë pjesë.
11. Dhe dielli lind nga porta e katërt, perëndon në portën e katërt dhe kthehet në portën e pestë të lindjes tridhjetë mëngjese, dhe lind prej saj dhe perëndon në portën e pestë.
12. Dhe pastaj dita zgjatet për dy pjesë dhe arrin në njëmbëdhjetë pjesë, e nata bëhet më e shkurtër dhe arrin në shtatë pjesë.
13. Dhe kthehet në lindje dhe hyn në portën e gjashtë, dhe ngrihet e perëndon në portën e gjashtë një e tridhjetë mëngjes për shkak të shenjës së saj.
14. Atë ditë dita bëhet më e gjatë se nata, dita bëhet dyfishi i natës, dita bëhet dymbëdhjetë pjesë, e nata shkurtohet dhe bëhet gjashtë pjesë.
15. Dhe dielli ngrihet për ta bërë ditën më të shkurtër dhe natën më të gjatë, dhe dielli kthehet në lindje dhe hyn në portën e gjashtë, dhe lind prej saj dhe perëndon tridhjetë mëngjese.
16. Dhe kur të bëhen tridhjetë mëngjese, dita zvogëlohet saktësisht për një pjesë dhe bëhet njëmbëdhjetë pjesë, kurse nata shtatë.
17 Dhe dielli del nga porta e gjashtë në perëndim, shkon në lindje dhe lind në portën e pestë për tridhjetë mëngjese, dhe

perëndon përsëri në perëndim në portën e pestë perëndimore.
18. Atë ditë dita zvogëlohet për dy pjesë dhe arrin në dhjetë pjesë dhe nata në tetë pjesë.
19. Dhe dielli del nga porta e pestë dhe perëndon në portën e pestë të perëndimit, dhe lind në portën e katërt për një mëngjes e tridhjetë për shkak të shenjës së tij, dhe perëndon në perëndim.
20. Atë ditë dita barazohet me natën dhe zgjatet, e nata është nëntë pjesë dhe dita nëntë pjesë.
21. Dhe dielli lind nga ajo portë dhe perëndon në perëndim, dhe kthehet në lindje dhe lind tridhjetë mëngjese në portën e tretë dhe perëndon në perëndim në portën e tretë.
22. Dhe atë ditë nata bëhet më e gjatë se dita, nata bëhet më e gjatë se nata dhe dita më e shkurtër se dita deri në mëngjesin e tridhjetë, dhe nata është saktësisht dhjetë pjesë dhe dita tetë pjesë.
23. Dhe dielli lind nga porta e tretë dhe perëndon në portën e tretë në perëndim dhe kthehet në lindje, dhe për tridhjetë mëngjese lind në portën e dytë në lindje, dhe në të njëjtën mënyrë perëndon në portën e dytë në perëndim të qiellit.
24. Dhe atë ditë nata është njëmbëdhjetë pjesë dhe dita shtatë pjesë.
25. Dhe dielli lind atë ditë nga porta e dytë dhe perëndon në perëndim në portën e dytë, dhe kthehet në lindje në portën e parë për një mëngjes e tridhjetë, dhe perëndon në portën e parë në perëndim të qielli.
26. Dhe atë ditë nata zgjatet dhe është dyfishi i ditës, nata është saktësisht dymbëdhjetë pjesë dhe dita gjashtë.
27. Dhe dielli me të ka përshkuar ndarjet e orbitës së tij dhe kthehet përsëri në ato ndarje të orbitës së tij dhe hyn në atë portë tridhjetë mëngjese dhe perëndon gjithashtu në perëndim përballë saj.
28. Dhe atë natë nata u zvogëlua për një të nëntë, dhe nata u bë njëmbëdhjetë pjesë dhe dita shtatë pjesë.
29. Dhe dielli u kthye dhe hyri në portën e dytë në lindje, dhe kthen në ato ndarjet e tij të orbitës së tij për tridhjetë mëngjese, duke lindur dhe perënduar.
30. Dhe atë ditë nata zvogëlohet dhe nata është dhjetë pjesë dhe dita tetë.
31. Dhe atë ditë dielli lind nga ajo portë dhe perëndon në perëndim, dhe kthehet në lindje, dhe lind në portën e tretë për një mëngjes e tridhjetë, dhe perëndon në perëndim të qiellit.
32. Atë ditë nata zvogëlohet dhe arrin në nëntë pjesë, dita në nëntë pjesë, nata është e barabartë me ditën dhe viti është saktësisht si treqind e gjashtëdhjetë e katër ditët e tij.
33. Dhe lindin gjatësia e ditës dhe e natës, dhe shkurtësia e ditës dhe e natës - këto dallime bëhen përmes rrjedhës së diellit.
34. Kështu, rrjedha e tij bëhet çdo ditë më e gjatë dhe rrjedha e tij më e shkurtër çdo natë.
35. Dhe ky është ligji dhe rrjedha e diellit, dhe kthimi i tij sa herë që kthehet gjashtëdhjetë herë dhe lind, dmth ndriçuesi i madh që quhet diell, përgjithmonë e përgjithmonë.
36. Dhe ajo që ngrihet në këtë mënyrë është ndriçuesi i madh dhe është quajtur kështu sipas pamjes së tij, siç ka urdhëruar Zoti.
37. Ndërsa ngrihet, perëndon dhe nuk zvogëlohet, nuk pushon, por vrapon ditë e natë dhe drita e tij është shtatëfish më e ndritshme se ajo e hënës; por për nga madhësia janë të dyja të barabarta.

KAPITULLI 73

1. Dhe pas këtij ligji pashë një ligj tjetër që kishte të bënte me ndriçuesin më të vogël, i cili quhet Hëna.
2. Dhe perimetri i saj është si rrethi i qiellit, dhe qerrja e saj në të cilën ajo hipë është e shtyrë nga era dhe asaj i jepet drita në masë të caktuar.
3. Dhe lindja dhe perëndimi i saj ndryshojnë çdo muaj;
4. Dhe kështu ajo ngrihet. Dhe faza e saj e parë në lindje del në mëngjesin e tridhjetë: dhe atë ditë ajo bëhet e dukshme dhe përbën për ju fazën e parë të hënës në ditën e tridhjetë së bashku me diellin në portën ku lind dielli.
5. Dhe gjysma e saj del përpara për një të shtatën dhe i gjithë rrethi i saj është bosh, pa dritë, me përjashtim të një të shtatën dhe të katërmbëdhjetë të dritës së saj.
6. Dhe kur ajo merr një të shtatën e gjysmës së dritës së saj, drita e saj është një e shtatë dhe gjysma e saj.
7. Dhe ajo perëndon me diellin, dhe kur lind dielli, hëna lind me të dhe merr gjysmën e një pjese të dritës, dhe atë natë në fillim të mëngjesit të saj në fillim të ditës hënore hëna perëndon me dielli dhe është i padukshëm atë natë me katërmbëdhjetë pjesët dhe gjysmën e njërës prej tyre.
8. Dhe ajo lind në atë ditë saktësisht me një të shtatën, dhe del dhe largohet nga lindja e diellit, dhe në ditët e saj të mbetura ajo bëhet e ndritshme në trembëdhjetë pjesët e mbetura.

KAPITULLI 74

1. Dhe pashë një kurs tjetër, një ligj për të, dhe si sipas atij ligji ajo kryen revolucionin e saj mujor.
2. Dhe të gjithë këta Urieli, engjëlli i shenjtë që është udhëheqësi i të gjithëve, më tregoi mua dhe pozitat e tyre, dhe unë i shkrova pozicionet e tyre ashtu siç më tregoi ai, dhe i shkrova muajt e tyre ashtu siç ishin, dhe shfaqja e dritave të tyre u krye deri në pesëmbëdhjetë ditë.
3. Në një pjesë të shtatë të vetme ajo realizon gjithë dritën e saj në lindje, dhe në një pjesë të shtatë të vetme plotëson gjithë errësirën e saj në perëndim.
4. Dhe në disa muaj ajo ndryshon cilësimet e saj dhe në muaj të caktuar ajo ndjek rrugën e saj të veçantë.
5. Në dy muaj hëna perëndon me diellin: në ato dy portalet e mesme e treta dhe e katërta.
6. Ajo del për shtatë ditë, kthehet dhe kthehet përsëri përmes portës ku lind dielli dhe plotëson gjithë dritën e saj; dhe largohet nga dielli dhe pas tetë ditësh hyn në portën e gjashtë nga del dielli. .
7. Dhe kur dielli del nga porta e katërt ajo del shtatë ditë, derisa del nga porta e pestë dhe kthehet përsëri pas shtatë ditësh në portën e katërt dhe plotëson gjithë dritën e saj; dhe ajo tërhiqet dhe hyn në të parën portal në tetë ditë.
8. Dhe ajo kthehet përsëri pas shtatë ditësh në portën e katërt nga del dielli.
9 Kështu pashë pozicionin e tyre: si lindën hënat dhe si perëndonte dielli në ato ditë.
10. Dhe nëse mblidhen pesë vjet, dielli ka një tepricë prej tridhjetë ditësh, dhe të gjitha ditët që i grumbullohen për një nga ato pesë vjet, kur janë plot, arrijnë në 364 ditë.

11. Dhe teprica e diellit dhe e yjeve arrin në gjashtë ditë: në 5 vjet 6 ditë çdo vit vijnë në 30 ditë, dhe hëna bie prapa diellit dhe yjeve në numrin 30 ditë.
12. Dhe dielli dhe yjet i sjellin të gjitha vitet saktësisht, në mënyrë që ata të mos e shtyjnë pozicionin e tyre për një ditë të vetme deri në përjetësi; por plotësoni vitet me drejtësi të përsosur në 364 ditë.
13. Në 3 vjet janë 1092 ditë, kurse në 5 vjet 1820 ditë, kështu që në 8 vjet janë 2912 ditë.
14. Vetëm për hënën ditët arrijnë në 3 vjet në 1062 ditë, dhe në 5 vjet ajo bie 50 ditë prapa: [dmth shumës (të vitit 1770) i shtohen (1000 dhe) 62 ditë.]
15. Dhe në 5 vjet ka 1770 ditë, kështu që për hënën ditët në 8 vjet arrijnë në 2832 ditë.
16. [Për 8 vjet ajo mbetet prapa në shumën prej 80 ditësh], të gjitha ditët që ajo ngec në 8 vjet janë 80.
17. Dhe viti plotësohet me saktësi në përputhje me vendet e tyre botërore dhe stacionet e diellit, të cilat dalin nga portat nëpër të cilat ai (dielli) lind dhe perëndon 30 ditë.

KAPITULLI 75

1. Dhe udhëheqësit e krerëve të mijërave, të cilët vendosen mbi të gjithë krijimin dhe mbi të gjithë yjet, kanë të bëjnë gjithashtu me katër ditët e ndërlidhura, duke qenë të pandarë nga detyra e tyre, sipas llogaritjes së vitit, dhe këto kryejnë shërbimin në katër ditët që nuk llogariten në llogaritjen e vitit.
2. Dhe për shkak të tyre njerëzit gabojnë atje, sepse ata ndriçues me të vërtetë kryejnë shërbim në stacionet e botës, një në portalin e parë, një në portalin e tretë të qiellit, një në portalin e katërt dhe një në portalin e gjashtë. , dhe saktësia e vitit realizohet përmes treqind e gjashtëdhjetë e katër stacioneve të tij të veçanta.
3. Për shenjat, kohët, vitet dhe ditët që më tregoi engjëlli Uriel, të cilin Zoti i lavdisë e ka vendosur përjetë mbi të gjithë ndriçuesit e qiellit, në qiell dhe në botë, që ata të sundonin në fytyrën e qiellit dhe të shihen në tokë, dhe jini udhëheqës për ditën dhe natën, dmth. dielli, hëna dhe yjet dhe të gjitha krijesat shërbyese që bëjnë revolucioni i tyre në të gjitha qerret e qiellit.
4. Në të njëjtën mënyrë, Urieli më tregoi dymbëdhjetë dyer, të hapura në perimetrin e karrocës së diellit në qiell, përmes së cilës shpërthejnë rrezet e diellit; dhe prej tyre shpërndahet ngrohtësi mbi tokë, kur ato hapen në kohën e caktuar. stinët.
5. Dhe për erërat dhe frymën e vesës kur ato hapen, që qëndrojnë hapur në qiej në skajet.
6 Sa për dymbëdhjetë portalet në qiell, në skajet e tokës, nga të cilat dalin dielli, hëna dhe yjet dhe të gjitha veprat e qiellit në lindje dhe në perëndim.
7. Ka shumë dritare të hapura majtas dhe djathtas tyre, dhe një dritare në kohën e caktuar prodhon ngrohtësi, që korrespondon me ato dyer nga të cilat dalin yjet sipas urdhërit që Ai i ka urdhëruar dhe ku vendosen përkatësisht. në numrin e tyre.
8. Dhe pashë qerre në qiell, që vraponin në botë, mbi ato portale në të cilat rrotullohen yjet që nuk perëndonin kurrë.
9. Dhe njëri është më i madh se të gjithë të tjerët, dhe është ajo që e bën rrugën e tij nëpër të gjithë botën.

KAPITULLI 76

1. Dhe në skajet e tokës pashë dymbëdhjetë porta të hapura në të gjitha anët e qiellit, nga të cilat dalin erërat dhe fryjnë mbi tokë.
2. Tre prej tyre janë të hapura në faqen e qiejve, tre në perëndim, tre në të djathtë të qiellit dhe tre në të majtë.
3. Tre të parët janë ata të lindjes, tre nga veriu, tre pas atyre në të majtë të jugut dhe tre nga perëndimi.
4. Nga katër prej tyre vijnë erërat e bekimit dhe begatisë, dhe nga ato tetë vijnë erërat dëmtuese; kur dërgohen, ato sjellin shkatërrim mbi gjithë tokën dhe mbi ujërat mbi të, mbi të gjithë banorët e saj dhe mbi gjithçka. që është në ujë dhe në tokë.
5 Dhe era e parë nga ato porta, e quajtur era lindore, del nga porta e parë që është në lindje, me prirje nga jugu; prej saj burojnë shkretimi, thatësira, nxehtësia dhe shkatërrimi.
6. Dhe përmes portës së dytë në mes vjen ajo që është e përshtatshme, dhe prej saj vijnë shiu, frytshmëria, begatia dhe vesa; dhe përmes portalit të tretë që shtrihet në drejtim të veriut vijnë ftohtësia dhe thatësira.
7 Mbas tyre dalin erërat jugore nëpër tri porta; nga porta e parë e tyre, që anon nga lindja, del një erë e nxehtë.
8. Dhe nga porta e mesme pranë saj dalin erëra aromatike, vesë dhe shi, dhe begati dhe shëndet.
9 Dhe nga porta e tretë që shtrihet në perëndim, dalin vesa dhe shiu, karkalecat dhe shkretimi.
10 Mbas tyre erërat veriore: nga porta e shtatë në lindje vijnë vesa dhe shiu, karkalecat dhe shkretimi.
11. Dhe nga porta e mesme vijnë në drejtim të drejtpërdrejtë shëndeti dhe shiu dhe vesa dhe begatia; dhe përmes portës së tretë në perëndim vijnë re dhe ngrica, bora dhe shiu, vesa dhe karkaleca.
12. Pas këtyre janë erërat perëndimore: nga porta e parë ngjitur me veriun del vesa dhe ngrica, i ftohtë, bora dhe ngrica.
13. Dhe nga porta e mesme dalin vesa dhe shiu, begatia dhe bekimi; dhe përmes portës së fundit që ngjitet me jugun del thatësira dhe shkretimi, djegia dhe shkatërrimi.
14 Me to u përfunduan dymbëdhjetë portat e katër anët e qiellit, dhe të gjitha ligjet e tyre, të gjitha plagët e tyre dhe të gjitha mirësitë e tyre të tregova ty, biri im Methuselah.

KAPITULLI 77

1. Dhe lagja e parë quhet lindja, sepse është e para, dhe e dyta, jugu, sepse Shumë i Larti do të zbresë atje, po, atje në një kuptim krejt të veçantë do të zbresë Ai që është i bekuar përjetë.
2. Dhe lagja perëndimore quhet e zvogëluar, sepse aty pakësohen dhe zbresin të gjithë ndriçuesit e qiellit.
3. Dhe lagja e katërt, e quajtur veriu, ndahet në tri pjesë: e para është për banesën e njerëzve; e dyta përmban dete uji, humnera, pyje dhe lumenj, errësirë dhe re; dhe pjesa e tretë përmban kopshtin e drejtësisë.
4. Pashë shtatë male të larta, më të larta se të gjitha malet që janë mbi tokë; dhe prej andej doli ngrica dhe kaluan ditët, stinët dhe vitet.
5. Pashë në tokë shtatë lumenj më të mëdhenj se të gjithë lumenjtë; njëri prej tyre që vjen nga perëndimi i derdh ujërat e tij në Detin e Madh.

6 Dhe këta të dy vijnë nga veriu në det dhe i derdhin ujërat e tyre në detin Eritre në lindje.
7. Dhe katër të tjerët dalin nga ana e veriut në detin e tyre, dy prej tyre në detin Eritre dhe dy në Detin e Madh dhe derdhen atje dhe disa thonë: në shkretëtirë.
8. Pashë shtatë ishuj të mëdhenj në det dhe në kontinent: dy në kontinent dhe pesë në Detin e Madh.

KAPITULLI 78

1. Dhe emrat e diellit janë këta: i pari Orjârês dhe i dyti Tômâs.
2. Dhe hëna ka katër emra: emri i parë është Asônjâ, i dyti Eblâ, i treti Benâsê dhe i katërti Erâe.
3. Këta janë dy ndriçuesit e mëdhenj: perimetri i tyre është si perimetri i qiellit dhe madhësia e perimetrit të të dyve është e njëjtë.
4. Në perimetrin e diellit ka shtatë pjesë drite të cilat i shtohen atij më shumë se hënës, dhe në masë të caktuar ajo bartet derisa të shterohet pjesa e shtatë e diellit.
5. Dhe ata vendosen dhe hyjnë në portalet e perëndimit, bëjnë revolucionin e tyre nga veriu dhe dalin përmes portaleve lindore në faqen e qiellit.
6. Kur lind hëna, shfaqet në qiell një e katërmbëdhjetë: drita mbushet në të; ditën e katërmbëdhjetë ajo e plotëson dritën e saj.
7. Dhe pesëmbëdhjetë pjesë drite i kalohen asaj deri në ditën e pesëmbëdhjetë kur drita e saj plotësohet, sipas shenjës së vitit, dhe ajo bëhet pesëmbëdhjetë pjesë, dhe hëna rritet me shtimin e katërmbëdhjetë pjesëve.
8. Dhe në rënien e saj hëna zvogëlohet ditën e parë në katërmbëdhjetë pjesë të dritës së saj, në të dytën në trembëdhjetë pjesë të dritës, në të tretën në dymbëdhjetë, në të katërtën në njëmbëdhjetë, në të pestën në dhjetë, në të gjashtën deri në nëntë, në të shtatën në tetë, në të tetën në shtatë, në të nëntën në gjashtë, në të dhjetën në pesë, në të njëmbëdhjetë në Katër, në të Dymbëdhjetë në tre, në të trembëdhjetë në dy, në të katërmbëdhjetë në gjysmën e një të shtate, dhe e gjithë drita e saj e mbetur zhduket plotësisht në të pesëmbëdhjetën.
9. Dhe në disa muaj muaji ka njëzet e nëntë ditë dhe një herë njëzet e tetë.
10. Dhe Urieli më tregoi një ligj tjetër: kur drita kalohet në hënë dhe në cilën anë ajo transferohet tek ajo nga dielli.
11. Gjatë gjithë periudhës gjatë së cilës hëna po rritet në dritën e saj, ajo po e transferon atë në vetvete kur përballet me diellin gjatë katërmbëdhjetë ditëve drita e saj realizohet në qiell, dhe kur ajo ndriçohet gjatë gjithë kohës, drita e saj plotësohet plotësisht. në qiell.
12. Dhe ditën e parë ajo quhet hënë e re, sepse atë ditë mbi të lind drita.
13. Ajo bëhet hënë e plotë pikërisht në ditën kur dielli perëndon në perëndim, dhe nga lindja ajo lind natën, dhe hëna shkëlqen gjatë gjithë natës derisa dielli të lindë kundër saj dhe hëna të shihet përballë dielli.
14. Në anën nga del drita e hënës, ajo përsëri zbehet derisa të zhduket gjithë drita dhe të gjitha ditët e muajit janë në fund, dhe rrethi i saj është bosh, pa dritë.
15. Dhe tre muaj ajo bën nga tridhjetë ditë, dhe në kohën e saj ajo bën tre muaj nga njëzet e nëntë ditë secili, në të cilët ajo e plotëson rënien e saj në periudhën e parë kohore dhe në portalin e parë për njëqind e shtatëdhjetë shtatë ditë.
16. Dhe në kohën e daljes së saj ajo shfaqet për tre muaj nga tridhjetë ditë secila dhe për tre muaj ajo shfaqet nga njëzet e nëntë.
17. Natën ajo shfaqet si një burrë për njëzet ditë çdo herë, dhe ditën duket si qielli dhe nuk ka asgjë tjetër në të përveç dritës së saj.

KAPITULLI 79

1. Dhe tani, biri im, të tregova gjithçka dhe ligji i të gjithë yjeve të qiellit u plotësua.
2. Dhe më tregoi të gjitha ligjet e tyre për çdo ditë, për çdo stinë të sundimit, për çdo vit, për daljen e tij dhe për rendin që i ishte caktuar çdo muaj dhe çdo javë.
3. Dhe zbehja e hënës që ndodh në portën e gjashtë, sepse në këtë portë të gjashtë realizohet drita e saj dhe pas kësaj ka fillimin e zbehjes.
4. Dhe zvogëlimi që ndodh në portalin e parë në stinën e tij, deri në njëqind e shtatëdhjetë e shtatë ditët e kryera: llogaritet sipas javëve, njëzet e pesë javë e dy ditë.
5. Ajo bie pas diellit dhe rendit të yjeve saktësisht pesë ditë në rrjedhën e një periudhe dhe kur të përshkohet ky vend që sheh.
6. E tillë është fotografia dhe skica e çdo ndriçuesi që më tregoi Uriel, kryeengjëlli, i cili është udhëheqësi i tyre.

KAPITULLI 80

1. Dhe në ato ditë engjëlli Uriel u përgjigj dhe më tha: "Ja, të kam treguar gjithçka, Enoku, dhe të kam zbuluar gjithçka që duhet të shohësh këtë diell dhe këtë hënë dhe udhëheqësit e yjeve të qielli dhe të gjithë ata që i kthejnë, detyrat, kohët dhe nisjet e tyre.
2. Dhe në ditët e mëkatarëve vitet do të shkurtohen dhe farat e tyre do të vonohen në tokat dhe fushat e tyre, dhe të gjitha gjërat mbi tokë do të ndryshojnë dhe nuk do të shfaqen në kohën e tyre; dhe shiu do të ruhet. mbrapa dhe qielli do ta mbajë atë.
3. Dhe në ato kohë frytet e tokës do të jenë të prapambetura dhe nuk do të rriten në kohën e tyre, dhe frutat e pemëve do të mbahen në kohën e tyre.
4. Dhe hëna do të ndryshojë rendin e saj dhe nuk do të shfaqet në kohën e saj.
5 Në ato ditë dielli do të shfaqet dhe në mbrëmje ai do të udhëtojë në skajin e karrocës së madhe në perëndim, dhe do të shkëlqejë më shumë se sipas rendit të dritës.
6. Dhe shumë prijës të yjeve do të shkelin urdhrin e caktuar. Dhe këta do të ndryshojnë orbitat dhe detyrat e tyre dhe nuk do të shfaqen në stinët që u janë caktuar.
7. Dhe tërë rendi i yjeve do të fshihet nga mëkatarët, dhe mendimet e atyre që janë mbi tokë do të gabojnë lidhur me ta, dhe ata do të ndryshojnë nga të gjitha rrugët e tyre; po, ata do të gabojnë dhe do t'i marrin si perëndi. .
8. Dhe e keqja do të shtohet mbi ta dhe do t'i godasë dënimi që do t'i shkatërrojë të gjithë.

KAPITULLI 81

1. Dhe ai më tha: 'Vëzhgo, Enoku, këto pllaka qiellore, dhe lexo çfarë është shkruar në to dhe shëno çdo fakt individual.'

2. Dhe vëzhgova pllakat qiellore, lexova gjithçka që ishte shkruar në to dhe kuptova gjithçka, dhe lexova librin e të gjitha veprave të njerëzimit dhe të të gjithë bijve të mishit që do të jenë mbi tokë deri në brezat më të largët.
3. Dhe menjëherë bekova Zotin e madh, Mbretin e lavdisë përjetë, duke qenë se ai ka bërë të gjitha veprat e botës, dhe përlëvdova Zotin për durimin e tij dhe e bekova për shkak të bijve të njerëzve.
4. Dhe pas kësaj thashë: "Lum ai njeri që vdes në drejtësi dhe në mirësi, për të cilin nuk është shkruar asnjë libër paudhësie dhe kundër të cilit nuk do të gjendet asnjë ditë gjykimi".
5. Dhe ata shtatë të shenjtë më sollën dhe më vunë në tokë përpara derës së shtëpisë sime dhe më thanë: "Tregoji gjithçka birit tënd Methuselah dhe tregoju të gjithë bijve të tu se asnjë mish nuk është i drejtë në sytë e Zoti, sepse Ai është Krijuesi i tyre.
6. Një vit do të të lëmë me djalin tënd, derisa të japësh urdhrat e tua të fundit, që të mund t'u mësosh fëmijëve të tu, t'ua shënosh dhe t'u dëshmosh të gjithë fëmijëve të tu; dhe vitin e dytë do të të marrin nga mesi i tyre.
7 Zemra jote qoftë e fortë, sepse të mirët do t'i shpallin drejtësinë të mirëve; I drejti me të drejtët do të gëzohet dhe do të përgëzojë njëri-tjetrin.
8 Por mëkatarët do të vdesin bashkë me mëkatarët dhe apostati do të zbresë bashkë me besimtarin.
9 Dhe ata që praktikojnë drejtësinë do të vdesin për shkak të veprave të njerëzve dhe do të hiqen për shkak të veprave të të pabesëve".
10. Dhe në ato ditë ata pushuan së foluri me mua dhe unë erdha te populli im, duke bekuar Zotin e botës.

KAPITULLI 82

1. Dhe tani, biri im Metuselah, të gjitha këto gjëra po të tregoj dhe po të shkruaj, të kam shpallur gjithçka dhe të kam dhënë libra për të gjitha këto; prandaj, biri im Methuselah, ruaj librat e tu. dorën e atit dhe ki kujdes që t'ua dorëzosh brezave të botës.
2. Të kam dhënë urtësi ty dhe bijve të tu dhe bijve të tu që do të jenë ty, që t'ua japin fëmijëve të tyre brez pas brezi.
3 Dhe ata që e kuptojnë nuk do të flenë, por do të dëgjojnë me veshë që të mësojnë këtë dituri, dhe do t'u pëlqejë atyre që hanë më shumë se ushqimi i mirë.
4. Lum të gjithë të drejtët, lum të gjithë ata që ecin në rrugën e drejtësisë dhe mëkatojnë jo si mëkatarët, në llogaritjen e të gjitha ditëve të tyre në të cilat dielli përshkon qiellin, duke hyrë dhe duke u larguar nga portalet për tridhjetë ditë me kokat e mijërave të rendit të yjeve, së bashku me katër që ndërlidhen që ndajnë katër pjesët e vitit, që i çojnë dhe hyjnë me ta katër ditë.
5. Për shkak të tyre njerëzit do të kenë faj dhe nuk do t'i llogarisin gjatë gjithë llogaritjes së vitit; po, njerëzit do të kenë faj dhe nuk do t'i njohin me saktësi.
6. Sepse ato i përkasin llogaritjes së vitit dhe janë të regjistruara në të përgjithmonë, një në portalin e parë dhe një në të tretën, një në të katërtin dhe një në të gjashtën, dhe viti përfundon në treqind dhe gjashtëdhjetë e katër ditë.
7. Dhe rrëfimi për të është i saktë dhe llogaritja e shënuar e saktë; sepse ndriçuesit, muajt dhe festat, dhe vitet dhe ditët, më ka treguar dhe zbuluar Urieli, të cilit Zoti i gjithë krijimit të botës i ka nënshtruar ushtrinë e qiellit.
8. Dhe ai ka fuqi natën dhe ditën në qiell për të bërë që drita t'u japë dritë njerëzve - diellit, hënës dhe yjeve, dhe të gjitha fuqitë e qiellit që rrotullohen në qerret e tyre rrethore.
9. Këto janë renditjet e yjeve, që perëndojnë në vendet e tyre, në stinët e tyre, në festat dhe në muajt e tyre.
10. Dhe këta janë emrat e atyre që i udhëheqin, të cilët kujdesen që të hyjnë në kohën e tyre, në urdhrat e tyre, në stinët e tyre, në muajt e tyre, në periudhat e tyre të sundimit dhe në pozicionet e tyre.
11. Katër udhëheqësit e tyre që ndajnë katër pjesët e vitit hyjnë të parët; dhe pas tyre dymbëdhjetë krerët e urdhrave që ndajnë muajt; dhe për treqind e gjashtëdhjetë ditët ka mbi mijëra krerë që i ndajnë ditët; dhe për katër ditët ndërmjetëse janë drejtuesit që ndajnë të katër pjesët e vitit.
12. Dhe këta krerë mbi mijëra janë të ndërthurur ndërmjet udhëheqësit dhe udhëheqësit, secili pas një stacioni, por udhëheqësit e tyre bëjnë ndarjen. Këta janë emrat e krerëve që ndajnë katër pjesët e caktuara të vitit: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal dhe Nârêl.
13. Dhe emrat e atyre që i prijnë: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl dhe Elômê'êl - këta të tre ndjekin prijësit e urdhrave.
14. dhe ka një që ndjek tre udhëheqësit e urdhrave që ndjekin ata drejtues stacionesh që ndajnë katër pjesët e vitit.
15. Në fillim të vitit lind i pari dhe sundon Melkejâl, i cili quhet Tam'âinî dhe diell, dhe të gjitha ditët e sundimit të tij derisa ai sundon janë nëntëdhjetë e një ditë.
16. Dhe këto janë shenjat e ditëve që do të duken mbi tokë në ditët e sundimit të tij: djersa, nxehtësia dhe qetësia; dhe të gjitha pemët japin fryt dhe gjethet dalin në të gjitha pemët, të korrat e grurit, dhe lulet e trëndafilit dhe të gjitha lulet që dalin në fushë, por pemët e stinës së dimrit thahen.
17. Këta janë emrat e krerëve që janë nën ta: Berka'êl, Zêlebs'êl dhe një tjetër, që i shtohet një mijë kokë, i quajtur Hîlûjâsĕph; dhe ditët e sundimit të këtij prijësi kanë mbaruar. .
18. Udhëheqësi tjetër pas tij është Hêl'emmêlêk, të cilit dikush e quan diellin që shkëlqen dhe të gjitha ditët e dritës së tij janë nëntëdhjetë e një ditë.
19. Dhe këto janë shenjat e ditëve të tij në tokë: nxehtësia e ndezur dhe thatësia, dhe pemët piqen frutat e tyre dhe prodhojnë të gjitha frutat e tyre të pjekura dhe gati, dhe delet çiftëzohen dhe mbeten shtatzënë, dhe të gjitha frutat e tokës janë u mblodhën, gjithçka që është në ara dhe voza e verës; këto gjëra ndodhin në ditët e sundimit të tij.
20. Këta janë emrat, urdhrat dhe krerët e atyre krerëve të mijëshëve: Gida'îjal, Kê'êl dhe Hê'êl, dhe emri i kreut të një mijë që u shtohet atyre, Asfâ' êl': dhe ditët e sundimit të tij po mbarojnë.

KAPITULLI 83

1. Dhe tani, biri im Methuselah, unë do të të tregoj të gjitha vegimet e mia që kam parë dhe do t'i tregoj para teje.
2. Dy vegime pashë para se të merrja grua, dhe njëra ishte krejt ndryshe nga tjetra: e para kur mësoja të shkruaja: e dyta para se të merrja nënën tënde, kur pashë një vegim të tmerrshëm. Dhe për ta iu luta Zotit.
3. Më kishte shtrirë në shtëpinë e gjyshit tim Mahalaleel, kur pashë në vegim se si u shemb qielli, u rrëmbye dhe ra në tokë.
4. Dhe kur ra në tokë, pashë se si toka u gëlltit në një humnerë të madhe, dhe malet u varën mbi male, dhe kodrat

u fundosën në kodra, dhe pemët e larta u shqyen nga kërcellet e tyre, u hodhën poshtë dhe u fundosën. në humnerë.
5. Dhe atëherë një fjalë ra në gojën time, dhe unë ngrita zërin tim për të thirrur me zë të lartë dhe thashë: "Toka është shkatërruar".
6. Dhe gjyshi im Mahalaleeli më zgjoi ndërsa isha shtrirë pranë tij dhe më tha: "Pse qan kështu, biri im, dhe pse bën një vajtim të tillë?"
7. Dhe i tregova të gjithë vegimin që kisha parë, dhe ai më tha: 'Ti ke parë një gjë të tmerrshme, biri im, dhe një moment i rëndë është vizioni yt i ëndrrës për sa i përket sekreteve të gjithë mëkatit të toka: duhet të zhytet në humnerë dhe të shkatërrohet me një shkatërrim të madh.
8. Dhe tani, biri im, çohu dhe bëj një lutje Zotit të lavdisë, meqë je besimtar, që një mbetje të mbetet në tokë dhe që Ai të mos shkatërrojë tërë tokën.
9. Biri im, e gjithë kjo do të vijë nga qielli mbi tokë dhe mbi tokë do të ketë një shkatërrim të madh.
10. Mbas kësaj u ngrita, u luta, u përgjërova dhe u përgjërova dhe shkrova lutjen time për brezat e botës dhe do të të tregoj gjithçka, biri im Methuselah.
11. Dhe kur dola poshtë dhe pashë qiellin, diellin që lindte në lindje dhe hënën që perëndonte në perëndim, dhe disa yje dhe tërë tokën dhe gjithçka që ai e kishte njohur në fillim , atëherë bekova Zotin e gjykimit dhe e lartësova Atë sepse kishte bërë që dielli të dilte nga dritaret e lindjes, dhe ai u ngjit dhe u ngrit në fytyrën e qielli dhe u nis dhe vazhdoi të përshkonte shtegun që i ishte treguar.

KAPITULLI 84

1. Dhe unë ngrita duart e mia me drejtësi dhe bekova të Shenjtin dhe të Madhin, dhe fola me frymën e gojës sime dhe me gjuhën e mishit, që Perëndia ka krijuar për fëmijët e mishit të njerëzve, që ata të fol me të dhe u dha atyre frymë, gjuhë dhe gojë që të flasin me të.
2. 'I bekuar qofsh, o Zot, Mbret, i madh dhe i fuqishëm në madhështinë Tënde, Zot i gjithë krijimit të qiellit, Mbret i mbretërve dhe Perëndi i gjithë botës. Dhe fuqia jote, mbretëria dhe madhështia jote do të mbeten përjetë, dhe sundimi yt brez pas brezi; Tërë qiejt janë froni yt përjetë, dhe gjithë toka stoli i këmbëve të tua në shekuj të shekujve.
3. Sepse ti ke bërë dhe ti sundon çdo gjë, dhe asgjë nuk është shumë e vështirë për ty, dituria nuk largohet nga vendi i fronit Tënd dhe nuk largohet nga prania jote. Dhe ti di, sheh dhe dëgjon çdo gjë, dhe nuk ka asgjë të fshehur për Ty, sepse ti sheh gjithçka.
4. Dhe tani engjëjt e qiejve të tu janë fajtorë për mëkat dhe zemërimi yt qëndron mbi mishin e njerëzve deri në ditën e madhe të gjykimit.
5. Dhe tani, o Zot dhe Zot dhe Mbret i Madh, të lutem dhe të lutem të plotësosh lutjen time, të më lërë pasardhës në tokë, dhe të mos shkatërrosh gjithë mishin e njeriut, dhe ta bësh tokën pa banorë, në mënyrë që atje duhet të jetë një shkatërrim i përjetshëm.
6. Dhe tani, Zoti im, shkatërro nga toka mishin që të ka shkaktuar zemërimin tënd, por mishi i drejtësisë dhe drejtësisë vendoset si një bimë e farës së përjetshme dhe mos e fshih fytyrën tënde nga lutja e shërbëtorit tënd, o Zot. .'

KAPITULLI 85

1. Dhe pas kësaj pashë një ëndërr tjetër dhe do të të tregoj të gjithë ëndrrën, biri im.
2. Atëherë Enoku ngriti zërin dhe i foli birit të tij Metuselahut: "Unë do të flas ty, biri im; dëgjo fjalët e mia; vëri veshin tënd nga ëndrra e atit tënd".
3. Përpara se të merrja nënën tënde Ednën, pashë në një vegim në shtratin tim, dhe ja, një dem doli nga toka dhe ai dem ishte i bardhë; dhe pasi doli një mëshqerrë, dhe bashkë me këtë të fundit dolën dy dema, njëri prej tyre i zi dhe tjetri i kuq.
4. Dhe ai dem i zi goditi të kuqin dhe e ndoqi mbi tokë, dhe më pas unë nuk mund ta shihja më atë dem të kuq.
5. Por ai dem i zi u rrit dhe ajo mëshqerrë shkoi me të, dhe pashë se prej tij dolën shumë qe që i ngjanin dhe e ndiqnin.
6. Dhe ajo lopa, ajo e para, u largua nga prania e demit të parë për të kërkuar atë të kuq, por nuk e gjeti dhe vajtoi me një vajtim të madh për të dhe e kërkoi.
7. Dhe shikova derisa demi i parë erdhi tek ajo dhe e qetësoi, dhe që nga ajo kohë ajo nuk qau më.
8. Dhe pas kësaj ajo lindi një dem tjetër të bardhë dhe pas tij lindi shumë dema dhe lopë të zeza.
9. Dhe pashë në gjumë që dem i bardhë po rritej dhe u bë një dem i bardhë i madh, dhe prej tij dolën shumë dema të bardhë, të cilët i ngjanin atij. Dhe filluan të lindin shumë dema të bardhë, që u ngjanin, njëri pas tjetrit, madje shumë.

KAPITULLI 86

1. Dhe përsëri pashë me sytë e mi ndërsa flija, dhe pashë qiellin lart, dhe ja, një yll ra nga qielli dhe u ngrit, hante dhe kulloste midis atyre qeve.
2. Dhe mbas kësaj pashë qet e mëdhenj dhe të zinj, dhe ja, të gjithë ndryshuan stalla, kullotat dhe bagëtinë e tyre dhe filluan të jetojnë me njëri-tjetrin.
3. Dhe përsëri pashë në vegim, dhe shikova drejt qiellit, dhe ja, pashë shumë yje që zbrisnin dhe u ulën nga qielli në atë yllin e parë, dhe ata u bënë dema midis atyre bagëtive dhe kullotën me ta midis tyre.
4. Dhe unë i shikova dhe pashë, dhe ja, të gjithë i lëshuan jashtë gjymtyrët e tyre të fshehtë, si kuajt, dhe filluan të mbulojnë lopët e qeve, dhe të gjitha mbetën me barrë dhe lindën elefantë, deve dhe gomarë.
5 Dhe të gjithë qetë u trembën prej tyre dhe u trembën prej tyre, dhe filluan të kafshojnë me dhëmbë, të hanë dhe të godasin me brirë.
6 Dhe ata filluan t'i hanë ata qe; dhe ja, të gjithë bijtë e tokës filluan të dridhen dhe të dridhen para tyre dhe të ikin prej tyre.

KAPITULLI 87

1. Dhe përsëri pashë se si ata filluan të përqafojnë njëri-tjetrin dhe të gllabërojnë njëri-tjetrin, dhe toka filloi të qajë me zë të lartë.
2. Dhe i ngrita përsëri sytë drejt qiellit dhe pashë në vegim, dhe ja, nga qielli dolën qenie që ishin si të bardhët; dhe katër dolën nga ai vend dhe tre me ta.
3. Dhe ata tre që kishin dalë të fundit më kapën nga dora dhe më morën lart, larg brezave të tokës, dhe më ngritën në

një vend të lartë dhe më treguan një kullë të ngritur lart mbi tokë dhe të gjitha kodrat ishin më të ulëta.
4. Dhe njëri më tha: 'Qëndro këtu derisa të shohësh gjithçka që u ndodh atyre elefantëve, deveve, gomarëve, yjeve, qetë dhe të gjithëve.'

KAPITULLI 88

1. Dhe pashë një nga ata të katër që kishin dalë i pari, dhe ai e kapi yllin e parë që kishte rënë nga qielli, e lidhi me duar e këmbë dhe e hodhi në një humnerë; tani ajo humnerë ishte e ngushtë dhe e thellë, dhe e tmerrshme dhe e errët.
2. Dhe njëri prej tyre nxori shpatën dhe ua dha atyre elefantëve, deveve dhe gomarëve; pastaj ata filluan të godasin njëri-tjetrin dhe e gjithë toka u drodh për shkak të tyre.
3. Dhe ndërsa po shikoja në vegim, ja, një nga ata të katër që kishin dalë i vrau me gurë nga qielli dhe mblodhi dhe mori të gjithë yjet e mëdhenj, gjymtyrët e tyre të fshehtë ishin si ato të kuajve, dhe i lidhi të gjithë me duar e këmbë. , dhe i hodhi në një humnerë të tokës.

KAPITULLI 89

1. Dhe një nga ata të katër shkoi te ai dem i bardhë dhe e mësoi në fshehtësi, pa u trembur. dhe tre dema banuan me të në atë enë dhe u mbuluan me të.
2. Dhe përsëri i ngrita sytë drejt qiellit dhe pashë një çati të lartë, me shtatë përrenj uji, dhe ato përrenj rrodhën me shumë ujë në një rrethim.
3. Dhe pashë përsëri, dhe ja, burimet u hapën në sipërfaqen e atij rrethimi të madh dhe ai ujë filloi të bymehet dhe të ngrihej mbi sipërfaqe, dhe pashë atë rrethim derisa e gjithë sipërfaqja e tij u mbulua me ujë.
4. Dhe mbi të u shtuan uji, errësira dhe mjegulla; dhe ndërsa shikoja lartësinë e atij uji, ai ujë ishte ngritur mbi lartësinë e atij rrethimi dhe rridhte mbi atë rrethim dhe qëndroi mbi tokë.
5. Dhe të gjitha bagëtitë e atij rrethimi u mblodhën derisa pashë se si u fundosën dhe u gëlltitën dhe humbën në atë ujë.
6. Por ajo enë notoi mbi ujë, ndërsa të gjithë qetë, elefantët, devetë dhe gomarët u fundosën në fund me të gjitha kafshët, kështu që unë nuk mund t'i shihja më dhe ata nuk mundën të shpëtonin, por u shkatërruan dhe u fundosën. në thellësi.
7. Dhe përsëri pashë në vegim derisa ato përrenj u hoqën nga ajo çati e lartë dhe humnerat e tokës u rrafshuan dhe u hapën humnera të tjera.
8 Pastaj uji filloi të rrjedhë në to, derisa toka u bë e dukshme; por ajo enë u ul në tokë dhe errësira u tërhoq dhe drita u shfaq.
9 Por ai dem i bardhë që ishte bërë burrë doli nga ajo enë dhe tre demat me të, dhe njëri nga ata të tre ishte i bardhë si ai dem, dhe njëri prej tyre ishte i kuq si gjaku dhe tjetri i zi. demi i bardhë u largua prej tyre.

10-27. Nga vdekja e Noes deri te Eksodi.

10. Dhe filluan të lindin bisha të fushës dhe zogj, aq sa dolën gjini të ndryshme: luanë, tigra, ujqër, qen, hienat, derrat e egër, dhelprat, ketrat, derrat, skifterët, shkaba, qiftet, shqiponjat, dhe korbat; dhe mes tyre lindi një dem i bardhë.
11. Dhe filluan të kafshojnë njëri-tjetrin; por demi i bardhë që lindi mes tyre lindi një gomar të egër dhe një dem të bardhë me të, dhe gomarët e egër u shumuan.
12. Por demi i lindur prej tij lindi një derr të egër të zi dhe një dele të bardhë; dhe i pari pati shumë derra, por asaj dele i lindën dymbëdhjetë dele.
13. Dhe kur ato dymbëdhjetë dele u rritën, njërën prej tyre ua dhanë gomarëve; dhe ato gomarë ua dhanë përsëri atë dele ujqërve dhe ajo dele u rrit midis ujqërve.
14 Dhe Zoti i solli të njëmbëdhjetë delet që të banonin me të dhe për të kullotur bashkë me të midis ujqërve; dhe ato u shumuan dhe u bënë shumë kope delesh.
15. Dhe ujqërit filluan t'i frikësohen dhe i shtypën derisa shkatërruan të vegjlit e tyre dhe i hodhën të vegjëlit e tyre në një lumë me shumë ujë; por ato dele filluan të qajnë me zë të lartë për të vegjlit e tyre dhe të ankohen. te Zoti i tyre.
16. Dhe një dele që ishte shpëtuar nga ujqërit iku dhe iku te gomarët e egër; dhe i pashë delet se si vajtonin dhe qanin, dhe iu lutën Zotit të tyre me gjithë fuqinë e tyre, derisa Zoti i deleve zbriti me zërin e deleve nga një banesë e lartë dhe erdhi tek ata dhe i kulloti.
17. Dhe ai thirri delen që kishte shpëtuar nga ujqërit dhe foli me të për ujqërit që t'i këshillonte të mos preknin delet.
18. Dhe delet shkuan te ujqërit sipas fjalës së Zotit, dhe një dele tjetër i takoi dhe shkoi me të; dhe të dy shkuan e hynë bashkë në asamblenë e atyre ujqërve, folën me ta dhe i këshilluan të mos prekni delet që tani e tutje.
19. Dhe atëherë pashë ujqërit dhe se si i shtypnin delet shumë me gjithë fuqinë e tyre; dhe delet qanë me zë të lartë.
20. Dhe Zoti erdhi te delet dhe ato filluan t'i godasin ata ujqër; dhe ujqërit filluan të qajnë; por delet heshtën dhe menjëherë pushuan së bërtituri.
21. Dhe i pashë delet derisa u larguan nga mesi i ujqërve; por sytë e ujqërve u verbuan dhe ata ujqër u nisën në ndjekje të deleve me gjithë fuqinë e tyre.
22 Dhe Zoti i deleve shkoi me ta si prijësi i tyre, dhe të gjitha delet e tij e ndiqnin; dhe fytyra e tij ishte verbuese, e lavdishme dhe e tmerrshme për t'u parë.
23. Por ujqërit filluan t'i ndjekin ato dele derisa arritën në një det me ujë.
24. Dhe ai det u nda dhe uji qëndroi nga njëra anë dhe nga ajo para fytyrës së tyre, dhe Zoti i tyre i udhëhoqi dhe u vendos mes tyre dhe ujqërve.
25. Dhe duke qenë se ata ujqër nuk i panë ende delet, hynë në mes të atij deti, dhe ujqërit i ndoqën delet, dhe ata ujqër vrapuan pas tyre në atë det.
26. Dhe kur e panë Zotin e deleve, u kthyen për të ikur përpara fytyrës së Tij, por deti u mblodh dhe u bë ashtu siç ishte krijuar, dhe uji u fry dhe u ngrit derisa i mbuloi ata ujqër.
27. Dhe pashë derisa të gjithë ujqërit që i ndoqën ato dele u shkatërruan dhe u mbytën.

28-40. Izraeli në shkretëtirë, Dhënia e Ligjit, Hyrja në Palestinë.

28 Por delet ikën nga ai ujë dhe shkuan në një shkretëtirë, ku nuk kishte ujë dhe bar; dhe filluan të hapin sytë dhe të shohin; dhe pashë Zotin e deleve që i kulloste, u jepte ujë dhe bar, dhe delet që po shkonte dhe i priste.

29. Dhe ajo dele u ngjit në majën e atij shkëmbi të lartë dhe Zoti i deleve ua dërgoi atyre.
30. Dhe pas kësaj pashë Zotin e deleve që qëndronte përpara tyre, dhe pamja e tij ishte e madhe, e tmerrshme dhe madhështore; dhe të gjitha ato dele e panë dhe patën frikë para tij.
31. Dhe të gjithë u frikësuan dhe u drodhën për shkak të Tij dhe i thirrën deles që ishte në mesin e tyre: "Ne nuk mund të qëndrojmë para Zotit tonë e as ta shohim Atë".
32. Dhe delet që i udhëhoqën u ngjitën përsëri në majën e atij shkëmbi, por delet filluan të verbohen dhe të enden nga rruga që u kishte treguar, por delet nuk e dinin.
33. Dhe Zoti i deleve u zemërua jashtëzakonisht shumë kundër tyre; dhe delet e zbuluan, zbritën nga maja e shkëmbit, shkuan te delet dhe gjetën pjesën më të madhe të tyre të verbëruar dhe të rënë.
34. E, kur e panë atë, u frikësuan dhe u drodhën nga prania e tij dhe dëshiruan të kthehen në krahët e tyre.
35 Dhe ajo dele mori me vete dele të tjera, erdhi te ato dele që kishin rënë dhe filloi t'i therte; dhe delet kishin frikë nga prania e saj, dhe kështu delet i sollën ato dele që kishin rënë dhe ato u kthyen në vathën e tyre.
36. Dhe pashë në këtë vegim derisa delet u bënë burrë dhe ndërtuan një shtëpi për Zotin e deleve dhe i vendosën të gjitha delet në atë shtëpi.
37. Dhe pashë deri sa kjo dele që kishte takuar atë dele që i priste, ra në gjumë; dhe pashë derisa të gjitha delet e mëdha u shkatërruan dhe të vegjlit u ngritën në vendin e tyre, dhe erdhën në një kullotë dhe iu afruan një rrjedhe uji.
38. Atëherë ajo dele, prijësi i tyre, që ishte bërë burrë, u tërhoq prej tyre dhe e zuri gjumi; dhe të gjitha delet e kërkuan dhe qanë mbi të me një britmë të madhe.
39. Dhe pashë derisa ata mbaruan së qari për atë dele dhe kaluan atë rrjedhë uji, dhe dy delet u ngritën si prijës në vend të atyre që i kishin udhëhequr dhe i kishte zënë gjumi.
40. Dhe pashë derisa delet erdhën në një vend të bukur dhe një tokë të këndshme dhe të lavdishme, dhe pashë derisa ato dele u ngopën; dhe ajo shtëpi qëndronte mes tyre në tokë të këndshme.

41-50. Nga koha e gjykatësve deri në ndërtimin e tempullit.

41. Dhe herë sytë e tyre hapeshin dhe herë verboheshin, derisa një dele tjetër ngrihej, i priste dhe i kthente të gjithë, dhe atyre u hapeshin sytë.
42 Dhe qentë, dhelprat dhe derrat e egër filluan t'i hanin ato dele, derisa Zoti i deleve ngriti nga mesi i tyre një dele tjetër, një dash, që i priste.
43 Dhe ai dash filloi t'i godasë nga të dyja anët qentë, dhelprat dhe derrat e egër derisa i shkatërroi të gjithë.
44. Dhe dele, të cilës i hapën sytë, pa atë dashin që ishte midis deleve, derisa ai e braktisi lavdinë e tij dhe filloi t'i godiste ato dele, i shkeli dhe u soll në mënyrë të pahijshme.
45 Dhe Zoti i deleve e dërgoi qengjin te një qengj tjetër dhe e bëri dash dhe prijës dele në vend të dashit që kishte braktisur lavdinë e tij.
46 Dhe ai shkoi tek ai, i foli vetëm, e bëri dash dhe e bëri princ dhe prijës të deleve; por gjatë gjithë këtyre gjërave ata qen i shtypnin delet.
47 Dashi i parë e ndoqi dashin e dytë dhe ai i dytë u ngrit dhe iku përpara tij; dhe pashë derisa ata qen tërhoqën dashin e parë.
48. Dhe dashi i dytë u ngrit dhe e çoi delen e vogël.
49. Dhe ato dele u rritën dhe u shumuan; por të gjithë qentë, dhelprat dhe derrat e egër u trembën dhe ia mbathën para tij, dhe ai dash goditi dhe vrau kafshët e egra, dhe ato kafshë të egra nuk kishin më asnjë fuqi midis deleve dhe nuk u grabitën më asgjë. Dhe atij dash lindi shumë dele dhe e zuri gjumi; dhe një dele e vogël u bë dash në vend të saj dhe u bë princ dhe prijës i atyre deleve.
50. Dhe ajo shtëpi u bë e madhe dhe e gjerë dhe u ndërtua për ato dele; dhe mbi shtëpinë u ndërtua një kullë e lartë dhe e madhe për Zotin e deleve, dhe ajo shtëpi ishte e ulët, por kulla ishte e ngritur dhe e lartë. dhe Zoti i deleve u ndal mbi atë kullë dhe ofruan një tryezë plot para tij.

51-67. Dy mbretëritë e Izraelit dhe Judës, deri në shkatërrimin e Jeruzalemit.

51. Dhe përsëri i pashë ato dele që përsëri gabuan dhe shkuan në shumë rrugë dhe braktisën shtëpinë e tyre, dhe Zoti i deleve thirri disa nga delet dhe i dërgoi te delet, por delet filluan t'i vrisnin.
52. Dhe njëri prej tyre shpëtoi dhe nuk u vra, dhe u largua me shpejtësi dhe bërtiti me zë të lartë mbi delet; dhe kërkuan ta vrisnin, por Zoti i deleve e shpëtoi nga delet, ma çoi dhe e bëri të banonte atje.
53. Dhe shumë dele të tjera Ai dërgoi te ato dele për t'u dëshmuar atyre dhe për të vajtuar për to.
54. Dhe pas kësaj pashë se, kur ata braktisën shtëpinë e Zotit dhe kullën e tij, ranë plotësisht dhe sytë e tyre u verbuan; dhe pashë Zotin e deleve se si ai bëri shumë masakër mes tyre në kopetë e tyre derisa ato dele e ftuan atë therje dhe tradhtuan vendin e Tij.
55. Dhe i dorëzoi në duart e luanëve, të tigrave, të ujqërve dhe të hienave, në duart e dhelprave dhe të të gjitha kafshëve të egra; dhe ato kafshë të egra filluan t'i shqyejnë ato dele.
56. Dhe pashë që ai braktisi shtëpinë dhe kullën e tyre dhe i dha të gjitha në duart e luanëve, për t'i shqyer dhe për t'i gllabëruar në duart e të gjitha kafshëve të egra.
57. Dhe unë fillova të bërtas me gjithë fuqinë time dhe t'i drejtohem Zotit të deleve dhe t'i përfaqësoj Atij në lidhje me delet që ato hëngrën nga të gjitha kafshët e egra.
58. Por ai mbeti i palëkundur, edhe pse e pa këtë, dhe u gëzua që i gëlltitën, i gëlltitën dhe i grabitën, dhe i la të gllabërohen në duart e të gjitha kafshëve.
59. Dhe Ai thirri shtatëdhjetë barinj dhe ua hodhi ato dele që t'i kullosnin, dhe u tha barinjve dhe shokëve të tyre: "Secili prej jush le t'i kullosë delet e tutje dhe çdo gjë që do t'ju urdhëroj që të bëni. ju.
60. Dhe unë do t'jua dorëzoj në duart tuaja të numëruara siç duhet dhe do t'ju them se cilat prej tyre do të shkatërrohen - dhe ata do t'i shkatërrojnë ju." Dhe ai ua dorëzoi atyre ato dele.
61. Dhe thirri një tjetër dhe i tha: "Vëzhgoni dhe shënoni gjithçka që do t'u bëjnë barinjtë atyre deleve, sepse ato do të shkatërrojnë më shumë prej tyre sesa i kam urdhëruar unë.
62. Dhe çdo teprim dhe shkatërrim që do të bëhet nga barinjtë, shënoni sa do të shkatërrojnë sipas urdhrit tim dhe sa sipas dëshirës së tyre: shënoni kundër çdo bariu të gjithë shkatërrimin që ai shkakton.

63. Dhe më lexo para meje me numër sa do të shkatërrojnë dhe sa do t'i dorëzojnë për shkatërrim, që ta kem këtë si dëshmi kundër tyre dhe të njoh çdo vepër të barinjve, që të mund të kuptoj dhe të shoh se çfarë ata bëjnë, pavarësisht nëse i përmbahen apo jo urdhrit tim që i kam urdhëruar.
64. Por ata nuk do ta dinë këtë, dhe ti nuk do t'u tregosh, as do t'i këshillosh, por vetëm shëno kundër secilit të gjithë shkatërrimin që barinjtë bëjnë secili në kohën e tij dhe ma parashtrojnë të gjitha".
65. Dhe pashë derisa ata barinj kullotën në kohën e tyre, dhe filluan të vrisnin dhe të shkatërronin më shumë seç ishin urdhëruar, dhe ia dorëzuan ato dele në duart e luanëve.
66 Luanët dhe tigrat hëngrën dhe hëngrën pjesën më të madhe të atyre deleve, dhe derrat e egër hanë bashkë me ta; dhe e dogjën atë kullë dhe e shkatërruan atë shtëpi.
67. Dhe u pikëllova shumë për atë kullë, sepse ajo shtëpi e deleve u shkatërrua, dhe më pas nuk munda të shihja nëse ato dele hynë në atë shtëpi.

68-71. Periudha e parë e sundimtarëve engjëllorë - nga shkatërrimi i Jeruzalemit deri në kthimin nga robëria.

68. Dhe barinjtë dhe shokët e tyre ua dorëzuan ato dele të gjitha kafshëve të egra për t'i ngrënë; dhe secili prej tyre mori në kohën e tij një numër të caktuar: tjetri ishte shkruar në një libër se sa. shkatërruar prej tyre.
69. Dhe secili vrau dhe shkatërroi shumë më tepër sesa ishte caktuar; dhe fillova të qaj dhe të qaj për ato dele.
70. Dhe kështu në vegim pashë atë që shkroi, se si ai shkroi të gjithë ata që u shkatërruan nga ata barinj, ditë pas dite, dhe e çonte, e shtrinte dhe ia tregoi të gjithë librin Zotit të deleve- - madje të gjitha ato që kishin bërë, të gjitha ato që secili prej tyre kishte hequr dhe të gjitha ato që kishin dhënë në shkatërrim.
71. Dhe libri u lexua para Zotit të deleve, e Ai ia mori librin nga dora, e lexoi, e vulosi dhe ia vuri.

72-77. Periudha e dytë - nga koha e Kirit deri në atë të Aleksandrit të Madh.

72. Dhe menjëherë pashë se si barinjtë kullotën për dymbëdhjetë orë, dhe ja, tre nga ato dele u kthyen prapa dhe erdhën, hynë dhe filluan të ndërtojnë gjithçka që kishte rënë nga ajo shtëpi; por derrat e egër u përpoqën t'i pengonin, por nuk mundën.
73. Dhe filluan përsëri të ndërtojnë si më parë, dhe e ngritën atë kullë dhe u quajt kulla e lartë; dhe filluan përsëri të vendosnin një tryezë përpara kullës, por e gjithë buka mbi të ishte e ndotur dhe jo e pastër.
74. Dhe duke prekur të gjitha këto, sytë e atyre deleve u verbuan aq sa nuk shihnin, dhe sytë e barinjve të tyre; dhe ua dorëzuan në një numër të madh barinjve të tyre për t'i shkatërruar, dhe ata i shkelën delet me këmbë dhe i hëngrën.
75. Dhe Zoti i deleve mbeti i palëkundur derisa të gjitha delet u shpërndanë nëpër fushë dhe u përzien me to, dhe ato nuk i shpëtoi nga duart e kafshëve.
76. Dhe ky që e shkroi librin e mori atë, ia tregoi dhe e lexoi para Zotit të deleve, dhe iu lut Atij për llogari të tyre dhe iu lut Atij për llogari të tyre, ashtu siç i tregoi Atij të gjitha veprat e barinjve. dhe dha dëshmi para tij kundër të gjithë barinjve.
77. Dhe ai mori librin e vërtetë, e vuri pranë Tij dhe u nis.

KAPITULLI 90

1-5. Periudha e tretë - nga Aleksandri i Madh deri në dominimin Greko-Sirian.

1. Dhe pashë që në këtë mënyrë tridhjetë e pesë barinj morën përsipër kullotjen e deleve dhe i mbaruan veçmas periudhat e tyre si i pari; dhe të tjerë i morën në duart e tyre për t'i kullotur për periudhën e tyre, secili bari në periudhën e vet.
2. Dhe pas kësaj pashë në vegimin tim të gjithë zogjtë e qiellit që vinin, shqiponjat, shkabat, qiftet, korbat; por shqiponjat i prinin të gjithë zogjtë; dhe filluan t'i gllabërojnë ato dele, t'u nxjerrin sytë dhe të hanë mishin e tyre.
3. Dhe delet bërtitën, sepse mishi i tyre po hahej nga zogjtë, dhe unë shikoja dhe vajtova në gjumë për atë bariun që kulloste delet.
4. Dhe pashë derisa ato dele u gëlltitën nga qentë, shqiponjat dhe qiftet, dhe nuk lanë mbi to as mish, as lëkurë, as kërpudha derisa vetëm kockat e tyre mbetën aty; edhe kockat e tyre ranë në tokë dhe delet u pakësuan. .
5. Dhe pashë derisa njëzet e tre kishin marrë përsipër kullotjen dhe përfunduan në disa periudha pesëdhjetë e tetë herë.

6-12. Periudha e katërt - nga dominimi greko-sirian deri te revolta e Makabesë.

6. Por ja, delet e bardha mbartnin qengja dhe filluan të hapin sytë, të shohin dhe t'u bërtasin deleve.
7. Po, ata u thirrën atyre, por ata nuk dëgjuan çfarë u thanë, por ishin jashtëzakonisht të shurdhër dhe sytë e tyre ishin jashtëzakonisht të verbër.
8. Dhe pashë në vegim se si korbat fluturuan mbi ata qengja dhe morën një nga ata qengja, i bënë copa delet dhe i hëngrën.
9 Dhe pashë derisa mbi ata qengja u rritën brirë dhe korbat i hodhën poshtë brirët e tyre; dhe pashë derisa mbiu një bri i madh i njërës prej atyre deleve dhe atyre u hapën sytë.
10. Dhe ajo i shikoi dhe sytë e tyre u hapën dhe u thirri deleve, dhe deshët e panë dhe të gjithë vrapuan drejt saj.
11. Megjithë gjithë këtë ato shqiponja, shkabat, korbat dhe qiftet vazhdonin t'i shqyenin delet, t'i hidhnin poshtë dhe t'i gllabëronin; megjithatë delet heshtën, por deshtë vajtonin dhe bërtisnin.
12. Dhe ata korbat luftuan, luftuan me të dhe kërkuan t'ia ulnin bririn, por nuk kishin fuqi mbi të.

13-19. Sulmi i fundit i johebrenjve mbi hebrenjtë (ku 13-15 dhe 16-18 janë dyshe).

13. Dhe pashë derisa erdhën barinjtë dhe shqiponjat dhe ato shkaba dhe qift, dhe u thirrën korbave që të thyenin bririn e atij dash, dhe ata luftuan dhe luftuan me të, dhe ai luftoi me ta dhe thirri që ai mund të vijë ndihma.
14. Dhe pashë derisa ai njeri, i cili shkroi emrat e barinjve dhe u çua në prani të Zotit të deleve, erdhi, e ndihmoi dhe i tregoi gjithçka; kishte zbritur për të ndihmuar atë dash.

15. Dhe pashë derisa Zoti i deleve erdhi tek ata me zemërim, dhe të gjithë ata që e panë ikën dhe të gjithë ranë në hijen e tij përpara fytyrës së tij.
16. Të gjitha shqiponjat, shkabat, korbat dhe qiftet u mblodhën bashkë dhe erdhën me ta të gjitha delet e fushës, po, të gjithë u mblodhën dhe ndihmuan njëri-tjetrin për të thyer atë bri dashit.
17. Dhe pashë atë njeri, i cili shkroi librin sipas urdhrit të Zotit, derisa ai hapi atë libër në lidhje me shkatërrimin që kishin bërë ata dymbëdhjetë barinjtë e fundit dhe tregoi se ata kishin shkatërruar shumë më tepër se paraardhësit e tyre, përpara Zoti i deleve.
18. Dhe pashë derisa Zoti i deleve erdhi tek ata dhe mori në dorë bastunin e zemërimit të tij dhe goditi tokën dhe tokën u copëtua dhe të gjitha kafshët dhe të gjithë zogjtë e qiellit ranë nga mesi ato dele u gëlltitën në tokë dhe ajo i mbuloi.
19 Dhe pashë deri sa një shpatë e madhe iu dha deleve, dhe delet u nisën kundër të gjitha kafshëve të fushës për t'i vrarë; dhe të gjitha kafshët dhe zogjtë e qiellit ia mbathën para tyre.

20-27. Gjykimi i Engjëjve të rënë, Barinjve dhe Apostatëve.

20. Dhe pashë derisa u ngrit një fron në tokën e këndshme, dhe Zoti i deleve u ul mbi të, dhe tjetri mori librat e vulosur dhe i hapi ato libra përpara Zotit të deleve.
21. Dhe Zoti i thirri ata njerëz shtatë të parët e bardhë dhe urdhëroi që të silleshin para tij, duke filluar nga ylli i parë që udhëhiqte rrugën, të gjithë yjet, gjymtyrët e tyre të fshehtë ishin si ato të kuajve, dhe ata i sollën të gjithë para Tij.
22. Dhe ai i tha atij njeriu që shkroi para tij, duke qenë një nga ata shtatë të bardhët, dhe i tha: "Merre ata shtatëdhjetë barinj të cilëve ua dorëzova delet dhe që i morën me pushtetin e tyre vranë më shumë se unë. i urdhëroi ata”.
23. Dhe ja që ishin të gjithë të lidhur, unë pashë dhe të gjithë qëndruan përpara tij.
24 Dhe gjykimi u mbajt më parë mbi yjet, dhe ata u gjykuan dhe u shpallën fajtorë, dhe shkuan në vendin e dënimit dhe u hodhën në një humnerë, plot zjarr dhe flakërim dhe plot me shtylla zjarri.
25. Dhe ata shtatëdhjetë barinj u gjykuan dhe u gjetën fajtorë dhe u hodhën në atë humnerë të zjarrtë.
26. Dhe pashë në atë kohë se si u hap një humnerë e ngjashme në mes të tokës, plot me zjarr, dhe ata sollën ato dele të verbëra, dhe të gjithë u gjykuan dhe u gjetën fajtorë dhe u hodhën në këtë humnerë të zjarrtë dhe ata dogjën ; tani kjo humnerë ishte në të djathtë të asaj shtëpie.
27. Dhe i pashë ato dele që digjeshin dhe eshtrat e tyre digjeshin.

28-38. Jeruzalemi i Ri, Kthimi i Johebrenjve të mbijetuar, Ringjallja e të Drejtëve, Mesia.

28. Dhe unë u ngrita për të parë derisa ata e palosën atë shtëpi të vjetër; dhe hoqën të gjitha shtyllat, dhe të gjitha trarët dhe stolitë e shtëpisë u palosën në të njëjtën kohë me të, e hoqën dhe e vendosën në një vend në jug të vendit.
29. Dhe pashë derisa Zoti i deleve solli një shtëpi të re, më të madhe dhe më të lartë se ajo e para, dhe e vendosi në vendin e së parës që kishte birrë të palosur; të gjitha shtyllat e saj ishin të reja dhe stolitë e saj ishin të reja dhe më të mëdha se ato të së parës, e vjetra që kishte marrë dhe brenda saj ishin të gjitha delet.
30 Dhe pashë të gjitha delet që kishin mbetur, të gjitha kafshët e tokës dhe të gjithë zogjtë e qiellit, duke rënë përmbys dhe duke u bërë adhurim atyre dele, duke u lutur dhe duke iu bindur atyre në çdo gjë.
31. Dhe pas kësaj ata tre që ishin veshur me të bardha dhe më kishin kapur për dore që më kishin kapur më parë, dhe dora e atij dash më kapi, më morën dhe më ulën në mes të atyre dele përpara se të bëhej gjykimi.
32. Dhe ato dele ishin të gjitha të bardha dhe leshi i tyre ishte i bollshëm dhe i pastër.
33. Dhe të gjithë ata që ishin shkatërruar dhe shpërndarë, të gjitha kafshët e fushës dhe të gjithë zogjtë e qiellit, u mblodhën në atë shtëpi, dhe Zoti i deleve u gëzua me gëzim të madh, sepse të gjithë ishin të mirë dhe ishin kthyer në shtëpinë e Tij.
34 Dhe pashë derisa hodhën shpatën që u ishte dhënë deleve dhe e kthyen në shtëpi, dhe ajo u vulos përpara Zotit, dhe të gjitha delet u ftuan në atë shtëpi, por nuk i mbajti ata.
35. Dhe të gjithëve iu hapën sytë dhe panë të mirën dhe nuk kishte asnjë prej tyre që të mos shihte.
36. Dhe pashë se ajo shtëpi ishte e madhe, e gjerë dhe shumë e mbushur.
37. Dhe pashë se lindi një dem i bardhë, me brirë të mëdhenj, të gjitha bishat e fushës dhe të gjithë zogjtë e qiellit e kishin frikë dhe i bënin lutje gjatë gjithë kohës.
38 Dhe pashë derisa të gjithë brezat e tyre u transformuan dhe të gjithë u bënë dema të bardhë; dhe i pari prej tyre u bë një qengj, dhe ai qengj u bë një kafshë e madhe dhe kishte brirë të mëdhenj të zinj në kokë; dhe Zoti i deleve u gëzua për të dhe për të gjithë qetë. 39. Dhe fjeta në mes tyre dhe u zgjova dhe pashë gjithçka.
40 Ky është vegimi që pashë ndërsa flija, dhe u zgjova dhe bekova Zotin e drejtësisë dhe i dhashë lavdi.
41. Pastaj qava me një të qarë të madhe dhe lotët e mia nuk mund të duroja më; sepse gjithçka do të vijë dhe do të përmbushet, dhe të gjitha veprat e njerëzve sipas rendit të tyre m'u treguan.
42 Atë natë m'u kujtua ëndrra e parë dhe për shkak të saj qava dhe u shqetësova, sepse e kisha parë atë vegim.

KAPITULLI 91

1. Dhe tani, biri im Metuselah, thirr tek unë gjithë vëllezërit e tu dhe mblidh pranë meje gjithë bijtë e nënës sate; Sepse fjala më thërret dhe fryma derdhet mbi mua, që të të tregoj gjithçka që do të të bjerë përjetë.'
2. Atëherë Metuselahu shkoi, thirri të gjithë vëllezërit e tij dhe mblodhi të afërmit e tij.
3. Dhe ai u foli të gjithë bijve të drejtësisë dhe tha: 'Dëgjoni, bij të Enokut, të gjitha fjalët e atit tuaj, dhe dëgjoni zërin e gojës sime; Sepse unë ju këshilloj dhe ju them, i dashur: Duajeni drejtësinë dhe ecni në të.
4 Mos iu afroni drejtësisë me zemër të dyfishtë dhe mos u bëni shoqëri me ata me zemër të dyfishtë, por ecni me drejtësi, bijtë e mi. Dhe ajo do t'ju udhëheqë në rrugë të mira dhe drejtësia do të jetë shoku juaj.
5. Sepse unë e di që dhuna duhet të shtohet mbi tokë dhe një ndëshkim i madh do të zbatohet mbi tokë dhe çdo paudhësi do të marrë fund; po, ajo do të shfaroset nga rrënjët e saj dhe do të shkatërrohet gjithë struktura e saj.

6. Dhe padrejtësia do të mbarojë përsëri mbi tokë, dhe të gjitha veprat e padrejta dhe të dhunës, dhe shkeljet do të mbizotërojnë në një shkallë të dyfishtë.
7. Dhe kur mëkati, padrejtësia dhe blasfemia të shtohen, dhuna në të gjitha llojet e veprave, dhe braktisja, shkeljet dhe papastërtia të shtohen, një ndëshkim i madh do të vijë nga qielli mbi të gjitha këto dhe Zoti i shenjtë do të dalë me zemërim dhe ndëshkim për të ekzekutoni gjykimin në tokë.
8 Në ato ditë dhuna do të shfaroset nga rrënjët e saj dhe rrënjët e paudhësisë së bashku me mashtrimin dhe do të zhduken nën qiellin.
9. Dhe të gjithë idhujt e kombeve do të braktisen dhe tempujt do të digjen nga zjarri dhe do t'i heqin nga gjithë toka dhe do të hidhen në gjyqin e zjarrit dhe do të humbasin në zemërim dhe në një gjykim të dhembshëm përgjithmonë.
10. Të drejtët do të ngrihen nga gjumi dhe do t'u jepet dituria.
11. Pas kësaj, rrënjët e padrejtësisë do të priten dhe mëkatarët do të shkatërrohen nga shpata. . . do të shfarosen nga blasfemuesit në çdo vend dhe ata që planifikojnë dhunë dhe ata që kryejnë blasfemi do të vdesin nga shpata.
12 Pas kësaj do të vijë një javë tjetër, java e tetë, ajo e drejtësisë, dhe do t'i jepet një shpatë që të zbatohet një gjykim i drejtë kundër shtypësve dhe mëkatarët do të dorëzohen në duart e të drejtëve.
13. Dhe në mbyllje të tij do të fitojnë shtëpi me drejtësinë e tyre dhe një shtëpi do të ndërtohet për Mbretin e Madh në lavdi përjetë,
14. Dhe gjithë njerëzimi do të shikojë në rrugën e drejtësisë. Dhe pas kësaj, në javën e nëntë, gjykimi i drejtë do t'i zbulohet gjithë botës, dhe të gjitha veprat e të pabesëve do të zhduken nga gjithë toka dhe bota do të shkruhet për shkatërrim.
15. Dhe pas kësaj, në javën e dhjetë të pjesës së shtatë, do të jetë gjykimi i madh i përjetshëm, në të cilin Ai do të hakmerret mes engjëjve.
16 Qielli i parë do të shkojë dhe do të kalojë, dhe një qiell i ri do të shfaqet dhe të gjitha fuqitë e qiejve do të japin dritë shtatëfish.
17 Pas kësaj do të ketë shumë javë pa numër përgjithmonë, dhe të gjithë do të jenë në mirësi dhe drejtësi, dhe mëkati nuk do të përmendet më përgjithmonë.
18 Dhe tani po ju them, bijtë e mi, dhe ju tregoj shtigjet e drejtësisë dhe shtigjet e dhunës. Po, unë do t'jua tregoj përsëri që të mund të dini se çfarë do të ndodhë.
19 Dhe tani, më dëgjoni, bijtë e mi, dhe ecni në shtigjet e drejtësisë dhe mos ecni në shtigjet e dhunës; Sepse të gjithë ata që ecin në shtigjet e padrejtësisë do të humbasin përjetë.'

KAPITULLI 92

1. Libri i shkruar nga Enoku--Enoku me të vërtetë shkroi këtë doktrinë të plotë urtësie, e cila lavdërohet nga të gjithë njerëzit dhe gjykatësi i gjithë tokës për të gjithë fëmijët e mi që do të banojnë në tokë. Dhe për brezat e ardhshëm që do të respektojnë drejtësinë dhe paqen.
2. Fryma juaj mos u tronditt për shkak të kohërave; Sepse i Shenjti dhe i Madhi ka caktuar ditë për të gjitha gjërat.
3. Dhe i drejti do të ngrihet nga gjumi, do të ngrihet dhe do të ecë në shtigjet e drejtësisë, dhe e gjithë rruga dhe biseda e tij do të jenë në mirësinë dhe hir të përjetshëm.
4. Ai do të jetë i mëshirshëm me të drejtin dhe do t'i japë drejtësi të përjetshme dhe do t'i japë fuqi, që të pajiset me mirësi dhe drejtësi. Dhe ai do të ecë në dritën e përjetshme.
5 Mëkati do të zhduket në errësirë përgjithmonë dhe nuk do të duket më që nga ajo ditë përjetë.

KAPITULLI 93

1. Dhe pas kësaj Enoku dha dhe filloi të tregojë nga librat. Dhe Enoku tha: 'Për fëmijët e drejtësisë dhe për të zgjedhurit e botës dhe për bimën e drejtësisë, unë do t'i them këto gjëra, po, unë Enoku do t'jua shpall juve, bijtë e mi:
2. Sipas asaj që m'u shfaq në vegimin qiellor, dhe që e njoha nëpërmjet fjalës së engjëjve të shenjtë dhe e mësova nga pllakat qiellore.'
3. Dhe Enoku filloi të tregojë nga librat dhe tha: 'Unë linda i shtati në javën e parë, ndërsa gjykimi dhe drejtësia vazhdonin ende.
4 Pas meje javën e dytë do të lindë një ligësi e madhe dhe mashtrimi do të mbijë; Dhe në të do të jetë fundi i parë. Dhe në të një njeri do të shpëtohet; Pas mbarimit të saj, padrejtësia do të rritet dhe do të vihet një ligj për mëkatarët.
5. Dhe pas kësaj, në javën e tretë në mbyllje të saj, një njeri do të zgjidhet si bimë e gjykimit të drejtë dhe pasardhësit e tij do të jenë bimë drejtësie përjetë.
6. Dhe pas kësaj, në javën e katërt, në përfundim të saj, do të shihen vegime të të shenjtëve dhe të drejtëve dhe do të vendoset një ligj për të gjitha brezat dhe një rrethim për ta.
7. Dhe pas kësaj, në javën e pestë, në përfundim të saj, shtëpia e lavdisë dhe e sundimit do të ndërtohet përgjithmonë.
8 Pas kësaj, në javën e gjashtë, të gjithë ata që banojnë në të do të verbohen dhe zemrat e të gjithëve do ta braktisin diturinë në mënyrë të pabesë. Dhe në të do të ngjitet një njeri; Dhe në mbyllje të saj, shtëpia e sundimit do të digjet me zjarr dhe tërë raca e rrënjës së zgjedhur do të shpërndahet.
9. Dhe pas kësaj në javën e shtatë do të dalë një brez apostat dhe veprat e tij do të jenë të shumta dhe të gjitha veprat e tij do të jenë apostate.
10. Dhe në mbyllje të tij do të zgjidhen, të drejtët e zgjedhur të bimës së përjetshme të drejtësisë, për të marrë udhëzime shtatëfish në lidhje me gjithë krijimin e tij.
11. Sepse kush është nga të gjithë bijtë e njerëzve që mund të dëgjojë zërin e të Shenjtit pa u shqetësuar? Dhe kush mund të mendojë mendimet e Tij? dhe kush është atje që mund të shikojë të gjitha veprat e qiellit?
12. Dhe si duhet të ketë një që mund të shikojë qiellin dhe që është atje që mund të kuptojë gjërat e qiellit dhe të shohë një shpirt ose një frymë dhe mund të tregojë për të, ose të ngjitet dhe të shohë të gjitha skajet e tyre dhe t'i mendojë ato ose të bëjë si ata?
13. Dhe kush është nga të gjithë njerëzit që mund të dijë se sa është gjerësia dhe gjatësia e tokës dhe kujt i është treguar masa e të gjithëve?
14. Apo ka ndonjë që mund të dallojë gjatësinë e qiellit dhe sa e madhe është lartësia e tij, mbi çfarë është themeluar,

dhe sa i madh është numri i yjeve dhe ku pushojnë të gjithë ndriçuesit?

KAPITULLI 94

1. Dhe tani unë ju them juve, bijtë e mi, ta doni drejtësinë dhe ecni në të; Sepse shtigjet e drejtësisë janë të denja për t'u pranuar, por shtigjet e padrejtësisë do të shkatërrohen papritmas dhe do të zhduken.
2. Dhe disa njerëzve të një brezi do t'u zbulohen shtigjet e dhunës dhe të vdekjes, dhe ata do të qëndrojnë larg tyre dhe nuk do t'i ndjekin.
3. Dhe tani unë ju them juve të drejtëve: Mos ecni në shtigjet e ligësisë, as në shtigjet e vdekjes dhe mos iu afroni atyre, që të mos shkatërroheni.
4 Por kërkoni dhe zgjidhni drejtësinë dhe një jetë të zgjedhur, dhe ecni në shtigjet e paqes dhe do të jetoni dhe do të përparoni.
5. Dhe mbajini fort fjalët e mia në mendimet e zemrave tuaja dhe lejo që ato të mos fshihen nga zemrat tuaja; Sepse unë e di se mëkatarët do t'i tundojnë njerëzit që t'i përgjërohen keq diturisë, në mënyrë që të mos i gjendet vend dhe asnjë tundim të mos zhduket.
6 Mjerë ata që ndërtojnë paudhësi dhe shtypje dhe vendosin mashtrimin si themel; Sepse do të përmbysen befas dhe nuk do të kenë paqe.
7. Mjerë ata që i ndërtojnë shtëpitë e tyre me mëkat; Sepse nga të gjitha themelet e tyre do të përmbysen dhe do të bien nga shpata. Dhe ata që fitojnë ar dhe argjend në gjykim do të humbasin papritmas.
8 Mjerë ju, të pasur, sepse keni besim te pasuritë tuaja dhe do të largoheni nga pasuritë tuaja, sepse nuk e kujtuat Shumë të Lartin në ditët e pasurisë suaj.
9 Ju keni kryer blasfemi dhe paudhësi dhe jeni bërë gati për ditën e masakrës, ditën e errësirës dhe ditën e gjykimit të madh.
10. Kështu flas dhe ju deklaroj: Ai që ju krijoi do t'ju rrëzojë, dhe për rënien tuaj nuk do të ketë mëshirë dhe Krijuesi juaj do të gëzohet për shkatërrimin tuaj.
11. Të drejtët tuaj në ato ditë do të jenë një turp për mëkatarët dhe për të pabesët.

KAPITULLI 95

1. Ah, sikur sytë e mi të ishin një re ujërash, që të qaja për ty dhe të derdhte lotët e mi si një re ujërash, që të pushoja nga halli im i zemrës!
2. Kush ju ka lejuar të praktikoni sharje dhe ligësi? Dhe kështu gjykimi do t'ju zërë, mëkatarë.
3. Mos kini frikë nga mëkatarët, o njerëz të drejtë; Sepse Zoti do t'i dorëzojë përsëri në duart tuaja, që ju të gjykoni mbi ta sipas dëshirave tuaja.
4. Mjerë ju që ndezni anatemat që nuk mund të kthehen mbrapsht: shërimi, pra, do të jetë larg jush për shkak të mëkateve tuaja.
5. Mjerë ti që e shpërblen fqinjin tënd me të keqe; Sepse do të shpërbleheni sipas veprave tuaja.
6 Mjerë ju, dëshmitarë gënjeshtarë, dhe mjerë ata që peshojnë padrejtësinë, sepse befas do të vdisni.
7 Mjerë ju, mëkatarë, sepse përndjekni të drejtët; Sepse do të dorëzoheni dhe do të përndiqeni për shkak të padrejtësisë dhe zgjedha e saj do të jetë e rëndë mbi ju.

KAPITULLI 96

1. Kini shpresë, o njerëz të drejtë; sepse befas mëkatarët do të vdesin para jush dhe ju do t'i sundoni sipas dëshirave tuaja.
2. Dhe në ditën e mundimit të mëkatarëve, fëmijët tuaj do të hipin dhe do të ngrihen si shqiponja, dhe më lart se shkaba do të jetë foleja juaj, dhe ju do të ngjiteni dhe do të hyni në të çarat e tokës dhe në të çarat e shkëmbit. përgjithmonë si gjilpëra përpara të padrejtëve dhe sirenat do të psherëtin për ty dhe do të qajnë.
3. Prandaj mos kini frikë, ju që keni vuajtur; Sepse shërimi do të jetë pjesa juaj, dhe një dritë e ndritshme do t'ju ndriçojë dhe zërin e prehjes do ta dëgjoni nga qielli.
4. Mjerë ju, mëkatarë, sepse pasuritë tuaja ju bëjnë të dukeni si të drejtët, por zemrat tuaja ju bindin se jeni mëkatarë dhe ky fakt do të jetë një dëshmi kundër jush për të kujtuar veprat tuaja të liga.
5 Mjerë ti që ha grurin më të mirë, dhe pi verë në kupa të mëdha dhe shkel me forcën tënde të përvuajturin.
6 Mjerë ju që pini ujë nga çdo burim, sepse befas do të konsumoheni dhe do të thaheni, sepse keni braktisur burimin e jetës.
7 Mjerë ju që bëni paudhësi, mashtrim dhe blasfemi; do të jetë një kujtim kundër jush për të keqen.
8 Mjerë ju, o të fuqishëm, që shtypni të drejtët me forcë; Sepse dita e shkatërrimit tënd po vjen. Në ato ditë të drejtit do t'i vijnë ditë të shumta dhe të mira, ditën e gjykimit tënd.

KAPITULLI 97

1. Besoni, o njerëz të drejtë, se mëkatarët do të bëhen turp dhe do të humbasin ditën e paudhësisë.
2. Dijeni ju mëkatarë se Shumë i Larti kujton shkatërrimin tuaj dhe engjëjt e qiellit gëzohen për shkatërrimin tuaj.
3. Çfarë do të bëni, mëkatarë, dhe ku do të ikni ditën e gjyqit, kur të dëgjoni zërin e lutjes së të drejtëve?
4. Po, ju do të veproni si ata, kundër të cilëve kjo fjalë do të jetë një dëshmi: "Ju keni qenë shokë të mëkatarëve".
5 Dhe në ato ditë lutja e të drejtëve do t'i drejtohet Zotit dhe për ju do të vijnë ditët e gjykimit tuaj.
6 Të gjitha fjalët e paudhësisë sate do të lexohen përpara të Shenjtit të Madh, fytyrat tuaja do të mbulohen me turp dhe ai do të hedhë poshtë çdo vepër që bazohet në paudhësi.
7. Mjerë ju, mëkatarë, që jetoni në mes të oqeanit dhe në tokë të thatë, kujtimi i të cilëve është i keq kundër jush.
8. Mjerë ju që fitoni argjend dhe arin me paudhësi dhe thoni: “Jemi pasuruar me pasuri dhe kemi pasuri dhe kemi fituar gjithçka që kemi dashur.
9 Dhe tani le të bëjmë atë që kemi vendosur: sepse kemi mbledhur argjend dhe shumë janë vreshtarët në shtëpitë tona." Dhe hambarët tanë janë plot si me ujë,
10. Po dhe si uji, gënjeshtrat tuaja do të rrjedhin; Sepse pasuritë tuaja nuk do të qëndrojnë, por shpejt do të ngjiten nga ju; Sepse i keni fituar të gjitha me paudhësi dhe do të dorëzoheni në një mallkim të madh.

KAPITULLI 98

1. Dhe tani ju betohem, për të mençurit dhe për budallenjtë, sepse do të keni përvoja të shumëfishta në tokë.

2. Sepse ju burra do të vishni më shumë stoli se një grua dhe do të vishni rroba më shumë se një virgjëreshë: në mbretëri, në madhështi dhe në fuqi, në argjend, në ar dhe në të purpurt, dhe në shkëlqim dhe në ushqim do të jenë derdhet si ujë.
3. Prandaj ata do të jenë të varfër në doktrinë dhe dituri dhe do të humbasin bashkë me pasuritë e tyre; Dhe me gjithë lavdinë dhe shkëlqimin e tyre, dhe në turp, në masakër dhe në varfëri të madhe, shpirtrat e tyre do të hidhen në furrën e zjarrit.
4. Ju betohem, ju mëkatarë, si mali nuk u bë skllav, dhe kodra nuk bëhet shërbëtore e gruas, edhe kështu mëkati nuk është dërguar mbi tokë, por njeriu e ka krijuar vetë. , Dhe ata që e kryejnë do të bien nën një mallkim të madh.
5. Dhe gruas nuk i është dhënë shterpësi, por për shkak të veprave të duarve të saj ajo vdes pa fëmijë.
6. Ju betohem, ju mëkatarë, për të Shenjtin e Madh, që të gjitha veprat tuaja të liga të zbulohen në qiej dhe se asnjë nga veprat tuaja të shtypjes nuk mbulohet dhe fshihet.
7. Dhe mos mendoni me shpirtin tuaj dhe mos thoni në zemrën tuaj se nuk dini dhe se nuk shihni se çdo mëkat është regjistruar çdo ditë në qiell në prani të Shumë të Lartit.
8. Që këtej e tutje ju e dini se e gjithë shtypja me të cilën shtypni është e shkruar çdo ditë deri në ditën e gjykimit tuaj.
9 Mjerë ju, budallenj, sepse për shkak të marrëzisë suaj do të vdisni, dhe do të kryeni shkelje kundër të urtëve, dhe fati juaj nuk do të jetë aq i mirë.
10. Dhe tani, dijeni se jeni përgatitur për ditën e shkatërrimit; prandaj mos shpresoni të jetoni, ju mëkatarë, por do të largoheni dhe do të vdisni; sepse ju nuk njihni shpërblesë; sepse ju jeni përgatitur për ditën e gjykimit të madh, për ditën e mundimit dhe turpit të madh për shpirtrat tuaj.
11 Mjerë ju, o kokëfortë me zemër, që bëni paudhësi dhe hani gjak; nga keni gjëra të mira për të ngrënë, për të pirë dhe për t'u ngopur? Nga të gjitha të mirat që Zoti Shumë i Larti ka dhënë me bollëk mbi tokë; prandaj nuk do të keni paqe.
12. Mjerë ju që i doni veprat e padrejta; përse shpresoni për të mirën për veten tuaj? dijeni se ju do të dorëzoheni në duart e të drejtëve, dhe ata do t'ju presin qafën dhe do t'ju vrasin dhe nuk do të kenë mëshirë për ju.
13. Mjerë ju që gëzoheni në mundimin e të drejtëve; sepse nuk do të hapet varr për ju.
14. Mjerë ju që i përbuzni fjalët e të drejtëve; sepse nuk do të keni shpresë për jetë.
15. Mjerë ju që shkruani gënjeshtra dhe fjalë të rreme; sepse ata i shkruajnë gënjeshtrat e tyre që njerëzit t'i dëgjojnë dhe të sillen me pabesi ndaj fqinjit të tyre.
16. Prandaj ata nuk do të kenë paqe, por do të vdesin me vdekje të papritur.

KAPITULLI 99

1. Mjerë ju që bëni pabesi dhe mburreni në gënjeshtra dhe i lavdëroni; do të vdisni dhe nuk do të keni asnjë jetë të lumtur.
2. Mjerë ata që shtrembërojnë fjalët e drejtësisë dhe shkelin ligjin e përjetshëm dhe shndërrohen në mëkatarë; ata do të shkelen me këmbë mbi tokë.
3. Në ato ditë, o njerëz të drejtë, përgatituni të ngrini lutjet tuaja si një kujtim dhe vendosini si dëshmi para engjëjve, që ata të vendosin mëkatin e mëkatarëve në një kujtim përpara Shumë të Lartit.
4 Në ato ditë kombet do të trazohen dhe familjet e kombeve do të ngrihen ditën e shkatërrimit.
5. Dhe në ato ditë të varfërit do të dalin dhe do të marrin fëmijët e tyre dhe do t'i braktisin, kështu që fëmijët e tyre do të humbasin nëpërmjet tyre; Dhe nuk do të kenë mëshirë për të dashurit e tyre.
6. Dhe përsëri ju betohem, ju mëkatarë, se mëkati është përgatitur për një ditë gjakderdhjeje të pandërprerë.
7. Dhe ata që adhurojnë gurë, shëmbëlltyra të varrosura prej ari dhe argjendi, dhe druri, guri dhe balte, dhe ata që adhurojnë shpirtra të ndyrë dhe demonët, dhe të gjitha llojet e idhujve jo sipas diturisë, nuk do të kenë asnjë ndihmë prej tyre.
8 Ata do të bëhen të pazot për shkak të marrëzisë së zemrës së tyre dhe sytë e tyre do të verbohen nga frika e zemrave të tyre dhe nga vegimet në ëndrrat e tyre.
9. Nëpërmjet tyre ata do të bëhen të pazot dhe të frikësuar; Sepse do të kenë kryer gjithë veprën e tyre në gënjeshtër dhe do të adhurojnë një gur; prandaj në një çast do të humbasin.
10 Por në ato ditë lum ata që pranojnë fjalët e diturisë dhe i kuptojnë ato, që ndjekin shtigjet e Shumë të Lartit dhe ecin në shtegun e drejtësisë së tij dhe nuk bëhen të pabesë me të pabesët; Sepse ata do të shpëtohen.
11. Mjerë ju që shpërndani të keqen te fqinjët tuaj; Sepse do të vritesh në Sheol.
12. Mjerë ju që bëni masa mashtruese dhe të rreme dhe mjerë ata që shkaktojnë hidhërim në tokë; Sepse në këtë mënyrë ata do të konsumohen plotësisht.
13. Mjerë ju që i ndërtoni shtëpitë tuaja me mundin e rëndë të të tjerëve, dhe të gjitha materialet e tyre të ndërtimit janë tulla dhe gurë të mëkatit; Unë ju them se nuk do të keni paqe.
14. Mjerë ata që përgënjeshtruan masën dhe trashëgiminë e përjetshme të etërve të tyre dhe shpirtrat e të cilëve ndjekin idhujt; Sepse ata nuk do të kenë pushim.
15. Mjerë ata që bëjnë paudhësi dhe ndihmojnë shtypjen dhe vrasin fqinjët e tyre deri në ditën e gjykimit të madh.
16. Sepse ai do të rrëzojë lavdinë tuaj, do të sjellë pikëllim në zemrat tuaja, do të ngjallë indinjatën e tij të zjarrtë dhe do t'ju shkatërrojë të gjithë me shpatë; Dhe të gjithë të shenjtët dhe të drejtët do të kujtojnë mëkatet tuaja.

KAPITULLI 100

1. Dhe në ato ditë do të goditen në një vend etërit bashkë me bijtë e tyre, dhe vëllezërit njëri me tjetrin do të vdesin, derisa gjaku i tyre të rrjedhë përrenjtë.
2. Sepse njeriu nuk do të ndalojë dorën e tij për të vrarë bijtë e tij dhe bijtë e bijve të tij, dhe mëkatari nuk do t'ia heqë dorën vëllait të tij të nderuar; nga agimi deri në perëndim të diellit ata do të vriten njëri-tjetrin.
3. Kali do të ecë deri në gjoks në gjakun e mëkatarëve dhe qerrja do të zhytet deri në lartësinë e saj.
4. Në ato ditë engjëjt do të zbresin në vendet e fshehta dhe do të mbledhin në një vend të gjithë ata që zbritën mëkatin, dhe Shumë i Larti do të ngrihet në ditën e gjykimit, për të kryer një gjykim të madh midis mëkatarëve.

5. Dhe mbi të gjithë të drejtët dhe të shenjtët Ai do të caktojë mbrojtës nga engjëjt e shenjtë, që t'i ruajnë si bebja e syrit, derisa t'i japë fund çdo ligësie dhe çdo mëkati, dhe megjithëse të drejtët flenë një gjumë të gjatë, ata nuk kanë asgjë për t'u frikësuar.
6. Dhe atëherë bijtë e tokës do t'i shohin të urtët në siguri dhe do të kuptojnë të gjitha fjalët e këtij libri dhe do të kuptojnë se pasuritë e tyre nuk do t'i shpëtojnë dot, në përmbysjen e mëkateve të tyre.
7 Mjerë ju, mëkatarë, ditën e ankthit të fortë, ju që mundon të drejtët dhe i djeg në zjarr; do të shpërbleheni sipas veprave tuaja.
8 Mjerë ju, kokëfortë me zemër, që rrini zgjuar për të kurdisur ligësinë; prandaj do t'ju zërë frika dhe askush nuk do t'ju ndihmojë.
9 Mjerë ju, mëkatarë, për fjalët e gojës suaj dhe për veprat e duarve tuaja që shkaktoi paudhësinë tuaj, do të digjeni në flakë flakëruese që digjen më keq se zjarri.
10. Dhe tani, dijeni se nga engjëjt Ai do të kërkojë për veprat tuaja në qiell, nga dielli, nga hëna dhe nga yjet në lidhje me mëkatet tuaja, sepse mbi tokë ju gjykoni të drejtët.
11. Dhe Ai do të thërrasë për të dëshmuar kundër jush çdo re, mjegull, vesë dhe shi; sepse të gjithë do të ndalohen për shkak të teje që të mos zbresin mbi ty dhe do të kenë parasysh mëkatet e tua.
12. Dhe tani jepini dhurata shiut që të mos refuzohet të bjerë mbi ju, as vesa, kur të ketë marrë prej jush ar dhe argjend që të mund të zbresë.
13. Kur të bien mbi ju ngrica dhe bora me të ftohtin e tyre dhe të gjitha stuhitë e borës me të gjitha plagët e tyre, në ato ditë nuk do të mund të qëndroni para tyre.

KAPITULLI 101

1. Vëzhgoni qiellin, o bij të qiellit, dhe çdo vepër të Shumë të Lartit, kini frikë prej Tij dhe mos bëni të keqe në praninë e Tij.
2. Nëse Ai mbyll dritaret e qiellit dhe ndalon shiun dhe vesën që të zbresin në tokë për llogarinë tuaj, çfarë do të bëni atëherë?
3. Dhe nëse Ai dërgon zemërimin e Tij mbi ju për shkak të veprave tuaja, ju nuk mund t'i luteni Atij; sepse keni thënë fjalë krenare dhe arrogante kundër drejtësisë së tij; prandaj nuk do të keni paqe.
4. Dhe a nuk e shihni ju detarët e anijeve se si anijet e tyre tunden nga dallgët, si tunden nga erërat dhe janë në ankth të madh?
5. Dhe për këtë arsye ata kanë frikë, sepse të gjitha pasuritë e tyre shkojnë në det me ta, dhe ata kanë parandjenja të mbrapshta të zemrës se deti do t'i përpijë dhe ata do të humbasin në të.
6. A nuk është vallë i gjithë deti dhe të gjitha ujërat e tij dhe të gjitha lëvizjet e tij vepër e Shumë të Lartit, dhe a nuk i ka vënë Ai kufij veprimeve të tij dhe a nuk e ka mbyllur në rërë?
7. Dhe nga qortimi i Tij, ajo ka frikë dhe thahet, dhe të gjithë peshqit e saj dhe gjithçka që ndodhet në të ngordhin; Por ju mëkatarë që jeni mbi tokë mos kini frikë prej tij.
8. A nuk i ka bërë Ai qiellin dhe tokën dhe gjithçka që gjendet në to? Ai i ka dhënë zgjuarsi dhe mençuri çdo gjëje që lëviz në tokë dhe në det.
9. A nuk kanë frikë nga deti marinarët e anijeve? Megjithatë mëkatarët nuk kanë frikë nga Shumë i Larti.

KAPITULLI 102

1. Në ato ditë kur Ai ju ka sjellë një zjarr të madh, ku do të ikni dhe ku do të gjeni shpëtim? Dhe kur Ai të shpallë Fjalën e Tij kundër jush, a nuk do të frikësoheni dhe do të frikësoheni?
2. Dhe të gjithë ndriçuesit do të tremben nga një frikë e madhe, dhe gjithë toka do të trembet, do të dridhet dhe do të trembet.
3. Dhe të gjithë engjëjt do t'i zbatojnë urdhërat e tyre dhe do të kërkojnë të fshihen nga prania e Lavdisë së Madhe, dhe bijtë e tokës do të dridhen dhe do të dridhen; Dhe ju mëkatarë do të jeni të mallkuar përjetë dhe nuk do të keni paqe.
4. Mos kini frikë, o shpirtra të të drejtëve, dhe kini shpresë, ju që keni vdekur në drejtësi.
5. Dhe mos u pikëlloni nëse shpirti yt ka zbritur në Sheol me hidhërim, dhe trupi yt në jetën tënde nuk eci sipas mirësisë sate, por prit ditën e gjykimit të mëkatarëve dhe ditën e mallkimit dhe të ndëshkimit.
6. E kur të vdisni, mëkatarët flasin për ju: “Ndërsa vdesim ne, vdesin edhe të devotshmit, e çfarë dobie kanë ata nga veprat e tyre?
7. Ja, ashtu si ne, edhe ata vdesin në pikëllim dhe në errësirë, dhe çfarë kanë ata më shumë se ne? Që këtej e tutje jemi të barabartë.
8. Dhe çfarë do të marrin dhe çfarë do të shohin përgjithmonë? Ja, edhe ata kanë vdekur dhe këtej e tutje përgjithmonë nuk do të shohin asnjë dritë."
9. Unë po ju them, ju mëkatarë, ju kënaqeni duke ngrënë e të pini, me grabitjen dhe me mëkatin, me zhveshjen e njerëzve lakuriq, duke fituar pasuri dhe duke parë ditë të mira.
10. A i keni parë të drejtët se si u shuhet fundi i tyre, që nuk gjendet tek ata asnjë lloj dhune deri në vdekjen e tyre?
11. "Megjithatë ata humbën dhe u bënë sikur të mos kishin qenë dhe shpirtrat e tyre zbritën në Sheol në shtrëngim".

KAPITULLI 103

1. Tani, pra, ju betohem, të drejtët, për lavdinë e të Madhit, të Nderuarit dhe të Fuqishmit në sundim, dhe për madhështinë e Tij, ju betohem:
2. Unë njoh një mister, kam lexuar pllakat qiellore, kam parë librat e shenjtë dhe kam gjetur të shkruara dhe të shkruara në lidhje me to:
3. Që gjithë mirësia, gëzimi dhe lavdia të jenë përgatitur për ta dhe të shkruara për shpirtrat e atyre që kanë vdekur në drejtësi, dhe ajo e mira e shumëfishtë do t'ju jepet si shpërblim për mundin tuaj, dhe që fati juaj të jetë me bollëk shuma e të gjallëve.
4. Dhe shpirtrat tuaj që kanë vdekur në drejtësi do të jetojnë dhe do të gëzohen, dhe shpirtrat e tyre nuk do të humbasin, as kujtimi i tyre nga fytyra e të Madhit deri në të gjitha brezat e botës; prandaj mos kini më frikë nga shkatërrimi i tyre.
5. Mjerë ju, mëkatarë, kur të vdisni, nëse vdisni me pasurinë e mëkateve tuaja, e ata që janë si ju thonë për ju: Lum mëkatarët, ata i kanë parë të gjitha ditët e tyre.

6. Dhe si kanë vdekur në begati e në pasuri, e nuk kanë parë mundime e as vrasje në jetën e tyre; Dhe ata vdiqën për nder dhe nuk u zbatua gjykimi mbi ta gjatë gjithë jetës së tyre".
7. Dijeni se shpirtrat e tyre do të zbresin në Sheol dhe do të jenë të mjerë në shtrëngimin e tyre të madh.
8. Dhe shpirtrat tuaj do të hyjnë në errësirë, në zinxhirë dhe në një flakë djegëse, ku ka një gjykim të dhembshëm; Dhe gjykimi i madh do të jetë për të gjitha brezat e botës. Mjerë ju, sepse nuk do të keni paqe.
9. Mos thuaj për të drejtët dhe të mirët që janë në jetë: “Në ditët tona të vështira jemi munduar dhe kemi përjetuar çdo telashe, kemi hasur në shumë të këqija dhe jemi konsumuar, jemi pakësuar dhe shpirti ynë i vogël.
10. Dhe ne jemi shkatërruar dhe nuk kemi gjetur asnjë që të na ndihmojë as me një fjalë: Na kanë torturuar dhe shkatërruar dhe nuk kemi shpresuar të shohim jetën nga dita në ditë.
11. Shpresuam të ishim koka dhe u bëmë bisht: Ne kemi munduar shumë dhe nuk kemi pasur kënaqësi në mundin tonë; Dhe ne jemi bërë ushqimi i mëkatarëve dhe i të padrejtëve, dhe ata kanë vënë mbi ne zgjedhën e tyre të rëndë.
12. Kanë sunduar mbi ne që na urrejnë dhe na kanë goditur; Dhe atyre që na urrejnë ne kemi ulur qafën, por ata nuk na kanë mëshiruar.
13. Ne donim të largoheshim prej tyre që të mund të shpëtonim dhe të pushonim, por nuk gjetëm vend ku të iknim e të shpëtonim prej tyre.
14. Në shtrëngimin tonë u ankuam te krerët dhe u ulërimë kundër atyre që na hëngrën, por ata nuk dëgjuan britmat tona dhe nuk deshën të dëgjojnë zërin tonë.
15. Dhe ndihmuan ata që na grabitën dhe na hëngrën dhe ata që na pakësuan; dhe fshehën shtypjen e tyre dhe nuk hoqën nga ne zgjedhën e atyre që na hëngrën, na shpërndanë dhe na vranë, e fshehën vrasjen e tyre dhe nuk u kujtuan se kishin ngritur duart kundër nesh.

KAPITULLI 104

1. Ju betohem se në qiell engjëjt ju kujtojnë për mirë përpara lavdisë së të Madhit dhe emrat tuaj janë shkruar përpara lavdisë së të Madhit.
2. Ji shpresëdhënës; sepse më parë ju u turpëruat nga sëmundja dhe mundimi; por tani do të shkëlqeni si dritat e qiellit, do të shkëlqeni dhe do të dukeni dhe portat e qiellit do t'ju hapen.
3. Dhe në britmën tuaj, bërtitni për gjykim dhe do t'ju shfaqet; sepse gjithë mundimi yt do të goditet mbi krerët dhe mbi të gjithë ata që ndihmuan ata që të plaçkitën.
4. Kini shpresë dhe mos i hidhni poshtë shpresat tuaja, sepse do të keni gëzim të madh si engjëjt e qiellit.
5. Çfarë do të jeni të detyruar të bëni? Ju nuk do të duhet të fshiheni në ditën e gjykimit të madh dhe nuk do të gjendeni si mëkatarë dhe gjykimi i përjetshëm do të jetë larg jush për të gjitha brezat e botës.
6. Dhe tani mos kini frikë, o njerëz të drejtë, kur i shihni mëkatarët të forcohen dhe të përparojnë në rrugët e tyre; sepse ju do të bëheni shokë të ushtrive të qiellit.
7. Dhe, megjithëse ju mëkatarët thoni: "Të gjitha mëkatet tona nuk do të hetohen dhe nuk do të shkruhen", megjithatë ata do t'i shkruajnë të gjitha mëkatet tuaja çdo ditë.
8. Dhe tani unë ju tregoj se drita dhe errësira, ditën dhe natën, i shohin të gjitha mëkatet tuaja.
9. Mos jini të pazot në zemrat tuaja, mos gënjeni dhe mos ndryshoni fjalët e drejta, mos u ngarkoni me gënjeshtra fjalët e të Shenjtit të Madh, as mos merrni llogari për idhujt tuaj; sepse gjithë gënjeshtrat e tua dhe gjithë paudhësia jote nuk rrjedhin për drejtësi, por për mëkat të madh.
10. Dhe tani unë e di këtë mister, që mëkatarët do të ndryshojnë dhe shtrembërojnë fjalët e drejtësisë në shumë mënyra, dhe do të thonë fjalë të liga, do të gënjejnë, do të praktikojnë mashtrime të mëdha dhe do të shkruajnë libra në lidhje me fjalët e tyre.
11. Por kur ata shkruajnë me vërtetësi të gjitha fjalët e mia në gjuhët e tyre dhe nuk ndryshojnë ose pakësohen nga fjalët e mia, por i shkruajnë të gjitha me vërtetësi - gjithçka që dëshmova fillimisht për ta.
12. Pastaj, unë di një mister tjetër, se librat do t'u jepen të drejtëve dhe të mençurve për t'u bërë shkak gëzimi, ndershmërie dhe shumë mençurie.
13. Dhe atyre do t'u jepen librat, do t'u besojnë atyre dhe do të gëzohen me ta, e pastaj do të shpërblehen të gjithë të devotshmit që kanë mësuar prej tyre të gjitha rrugët e drejta.'

KAPITULLI 105

1. Në ato ditë Zoti i urdhëroi ata të thërrasin dhe t'u dëshmojnë fëmijëve të tokës në lidhje me urtësinë e tyre: Tregojuni atyre; sepse ju jeni udhërrëfyesit e tyre dhe shpërblimi mbi gjithë tokën.
2. Sepse unë dhe djali im do të jemi të bashkuar me ta përgjithmonë në shtigjet e drejtësisë në jetën e tyre; dhe do të keni paqe; gëzohuni, o bij të drejtësisë. Amen.

KAPITULLI 106

1 Pas disa ditësh, biri im Metuselahu mori për grua djalin e tij Lamekun, dhe ajo mbeti shtatzënë prej tij dhe lindi një djalë.
2. Dhe trupi i tij ishte i bardhë si bora dhe i kuq si lulëzimi i trëndafilit, flokët e kokës dhe flokët e tij të gjatë ishin të bardhë si leshi dhe sytë e tij të bukur. Dhe kur hapi sytë, ndriçoi tërë shtëpinë si dielli dhe e gjithë shtëpia ishte shumë e ndritshme.
3. Dhe ai u ngrit në duart e mamisë, hapi gojën dhe bisedoi me Zotin e drejtësisë.
4 Lameku, ati i tij, pati frikë prej tij, iku dhe shkoi te Metuselahu, i ati.
5. Dhe ai i tha: 'Kam lindur një djalë të huaj, të ndryshëm dhe të ndryshëm nga njeriu, dhe që u ngjan bijve të Perëndisë së qiellit; dhe natyra e tij është e ndryshme dhe ai nuk është si ne, dhe sytë e tij janë si rrezet e diellit dhe fytyra e tij është e lavdishme.
6. Dhe mua më duket se ai nuk ka lindur nga unë, por nga engjëjt, dhe kam frikë se në ditët e tij mund të bëhet një mrekulli në tokë.
7. Dhe tani, ati im, unë jam këtu për të të përgjëruar dhe për të të përgjëruar që të mund të shkosh te Enoku, ati ynë, dhe të mësosh prej tij të vërtetën, sepse vendbanimi i tij është mes engjëjve.'
8 Kur Metuselahu dëgjoi fjalët e të birit, erdhi tek unë deri në skajet e tokës; sepse ai kishte dëgjuar që unë isha atje,

dhe ai bërtiti me zë të lartë, dhe unë dëgjova zërin e tij dhe erdha tek ai. Dhe 1 i tha atij: "Ja, ja ku jam, biri im, përse ke ardhur tek unë?"
9. Dhe ai u përgjigj dhe tha: "Për shkak të një shqetësimi të madh erdha te ti dhe për shkak të një vegimi shqetësues u afrova".
10. Dhe tani, ati im, më dëgjo: Lamekut, birit tim, i lindi një djalë që nuk ka asnjë të ngjashëm, dhe natyra e tij nuk është si natyra e njeriut dhe ngjyra e trupit të tij është më e bardhë se bora dhe më i kuq se lulëzimi i një trëndafili, dhe flokët e kokës janë më të bardhë se leshi i bardhë, dhe sytë e tij janë si rrezet e diellit, dhe ai hapi sytë dhe më pas ndriçoi të gjithë shtëpi.
11. Dhe ai u ngrit në duart e mamisë, hapi gojën dhe bekoi Zotin e qiellit.
12. Atëherë Lameku, ati i tij, u tremb dhe iku tek unë dhe nuk besoi se doli prej tij, por se ishte në ngjashmëri me engjëjt e qiellit; dhe ja, unë kam ardhur te ti që të më bësh të njohur të vërtetën.'
13. Dhe unë, Enoku, u përgjigja dhe i thashë: 'Zoti do të bëjë një gjë të re në tokë dhe këtë e kam parë tashmë në një vegim dhe të bëj të ditur se në brezin e atit tim Jared disa engjëjt e qiellit e shkelën fjalën e Zotit.
14. Dhe vini re, ata bëjnë mëkat dhe shkelin ligjin, dhe janë bashkuar me gratë dhe bëjnë mëkat me to, dhe janë martuar me disa prej tyre dhe kanë lindur fëmijë prej tyre.
15. Dhe ata do të prodhojnë mbi tokë gjigantë jo sipas frymës, por sipas mishit, dhe mbi tokë do të ketë një ndëshkim të madh dhe toka do të pastrohet nga çdo papastërti.
16. Po, do të ndodhë një shkatërrim i madh mbi gjithë tokën dhe do të ketë një përmbytje dhe një shkatërrim të madh për një vit.
17 Dhe ky bir që ju ka lindur do të lihet mbi tokë dhe tre fëmijët e tij do të shpëtohen me të; kur të gjithë njerëzit që janë mbi tokë të vdesin, ai dhe bijtë e tij do të shpëtohen.
18 Tani bëji të njohur djalit tënd Lamekut se ai që ka lindur është me të vërtetë biri i tij dhe vëre emrin Noe; sepse ai do t'ju lihet juve dhe ai dhe bijtë e tij do të shpëtohen nga shkatërrimi që do të bjerë mbi tokë për shkak të gjithë mëkatit dhe gjithë padrejtësisë, që do të mbarojë mbi tokë në ditët e tij.
19. Dhe pas kësaj do të ketë akoma më shumë padrejtësi se ajo që u krye për herë të parë në tokë; sepse unë i di misteret e të shenjtëve; sepse Ai, Zoti, më ka treguar dhe më ka njoftuar, dhe unë i kam lexuar në pllakat qiellore.

KAPITULLI 107

1. Dhe pashë të shkruar mbi ta se brez pas brezi do të kryejnë shkelje, derisa të lindë një brez drejtësie dhe shkelja të shkatërrohet dhe mëkati të kalojë nga toka dhe çdo e mirë të bjerë mbi të.
2. Dhe tani, biri im, shko dhe bëji të ditur djalit tënd Lamekut se ky bir që ka lindur është me të vërtetë djali i tij dhe se kjo nuk është gënjeshtër".
3. Kur Metuselahu dëgjoi fjalët e atit të tij Enokut, sepse i kishte treguar të gjitha fshehurazi, u kthye, ia tregoi dhe i vuri emrin Noe djalit; sepse ai do të ngushëllojë tokën pas gjithë shkatërrimit.

KAPITULLI 108

1. Një libër tjetër që Enoku shkroi për birin e tij Methuselah dhe për ata që do të vijnë pas tij dhe do të zbatojnë ligjin në ditët e fundit.
2. Ju që keni bërë mirë, do të prisni ato ditë deri sa t'u jepet fund atyre që bëjnë keq; dhe fundi i fuqisë së shkelësve.
3. Dhe prisni vërtet derisa mëkati të ketë kaluar, sepse emrat e tyre do të fshihen nga libri i jetës dhe nga librat e shenjtë dhe fara e tyre do të shkatërrohet përgjithmonë dhe shpirtrat e tyre do të vriten dhe ata do të bërtitni dhe bëni vajtime në një vend që është një shkretëtirë kaotike dhe në zjarr do të digjen; sepse atje nuk ka tokë.
4. Dhe pashë atje diçka si një re e padukshme; sepse për shkak të thellësisë së saj, nuk mund të shikoja përtej dhe pashë një flakë zjarri që flakëronte shkëlqyeshëm dhe gjëra të tilla si male të shndritshme që rrotulloheshin dhe fshiheshin andej-këtej.
5. Dhe pyeta një nga engjëjt e shenjtë që ishte me mua dhe i thashë: 'Çfarë është kjo gjë që shkëlqen? sepse ai nuk është një parajsë, por vetëm flaka e një zjarri flakërues, dhe zëri i të qarit, i klithmës, i vajtimit dhe i dhimbjes së fortë.'
6. Dhe ai më tha: 'Ky vend që ti po sheh, këtu janë hedhur shpirtrat e mëkatarëve dhe blasfemuesve, dhe atyre që bëjnë ligësi dhe atyre që shtrembërojnë gjithçka që Zoti ka thënë me gojën e profetëve -- edhe gjërat që do të jenë.
7. Sepse disa prej tyre janë shkruar dhe gdhendur lart në qiell, me qëllim që engjëjt t'i lexojnë dhe të dinë se çfarë do t'u ndodhë mëkatarëve dhe shpirtrave të të përulurve dhe atyre që kanë vuajtur trupat e tyre dhe shpërblehet nga Zoti; dhe të atyre që janë turpëruar nga njerëzit e ligj:
8. Të cilët e duan Perëndinë dhe nuk deshën as arin, as argjendin, as ndonjë nga të mirat që janë në botë, por ia kanë dorëzuar trupat e tyre në torturë.
9. Të cilët, që kur erdhën në ekzistencë, nuk kishin dëshirë të madhe për ushqimin tokësor, por e konsideruan çdo gjë si një frymë kalimtare dhe jetuan në përputhje me rrethanat, dhe Zoti i sprovoi shumë dhe shpirtrat e tyre u gjetën të pastër që të bekonin emrin e tij.
10. Dhe të gjitha begatitë e destinuara për ta i kam treguar në libra. Dhe ai u caktoi atyre shpërblimin e tyre, sepse ata u gjetën të tillë që e donin qiellin më shumë se jetën e tyre në botë, dhe megjithëse u shkelën nën këmbët e njerëzve të ligj, dhe përjetuan abuzim dhe sharje prej tyre dhe u turpëruan , megjithatë ata më bekuan Mua.
11. Dhe tani unë do të mbledh shpirtrat e të mirëve që i përkasin brezit të dritës dhe do t'i transformoj ata që kanë lindur në errësirë, të cilët në mish nuk u shpërblyen me atë nderim që meritonte besnikëria e tyre.
12. Do të nxjerr në dritë ata që kanë dashur emrin tim të shenjtë dhe do të ulem secili në fronin e nderit të tij.
13. Dhe ata do të jenë të shkëlqyeshëm për kohë të panumërta; sepse drejtësia është gjykimi i Perëndisë; sepse besnikëve do t'u japë besnikëri në banesat e shtigjeve të drejta.
14. Dhe ata do të shohin ata që kanë lindur në errësirë të çuar në errësirë, ndërsa të drejtët do të shkëlqejnë.
15. Dhe mëkatarët do të bërtasin me zë të lartë dhe do t'i shohin ata të shkëlqyeshëm dhe ata me të vërtetë do të shkojnë atje ku u janë caktuar ditët dhe stinët.